

รายงานการวิจัย

การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ประจำปีการศึกษา 2543

The Study of the Educational Loan Problems of the Undergraduate Student at
Business Administration Faculty of RIT (Academic Year 2000).

รศ.ปณีย์ สุทธิสนั่น ปัทมรัตน์ อดิเรกษานนท์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนเป็นงบประมาณผลประโยชน์ปี 2543
ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

คำนำ

งานวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ โดยเริ่มทำการศึกษาวิจัยภายหลังจากที่กระบวนการดำเนินการให้กู้ยืมประจำปีการศึกษา 2543 เสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการประเมินผลการดำเนินงานที่ได้ทำไปทั้งหมดทุกขั้นตอน เพื่อจะได้ทราบว่ามีปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ที่จุดใด ทั้งปัญหาของขั้นตอนในการดำเนินงาน และปัญหาส่วนตัวทางด้านนักศึกษา โดยเน้นทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และค่านิยมของนักศึกษา

แต่เนื่องจากการเก็บข้อมูลครั้งแรกประมาณ เดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม 2544 ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบ จึงได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมในเดือน กันยายน 2544 อีกครั้งหนึ่ง จึงทำให้การดำเนินงานล่าช้าไปกว่าที่ควร

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์สุรรัตน์ อินทร์หม้อ ที่กรุณาช่วยเหลืองานเขียนและขัดเกลาบทความย่อ จนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ และหวังว่าผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ และใช้พัฒนาวิธีการทำงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืม ซึ่งจะช่วยให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสอย่างแท้จริง

สุภาพนีย์ สุทธิสนั่น

ปัทมนฉัตร อนุรักษฐานนท์

ชื่อโครงการ การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
ประจำปีการศึกษา 2543

ชื่อผู้วิจัย นางฐาปณีย์ สุทธิสนั่น นางปัทมนัจฉ์ต อนุรักษถานนท์
ระยะเวลาทำการวิจัย 1 พฤศจิกายน 2543 ถึง 31 มีนาคม 2545

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สถานภาพส่วนตัวและความเป็นอยู่ของนักศึกษากู้ยืม และนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา 2) เปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สถานภาพส่วนตัวและความเป็นอยู่ของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 3) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ศึกษาแนวคิดและค่านิยมพื้นฐานในการดำเนินชีวิต ตลอดจนความคิดเห็นของนักศึกษากู้ยืม ที่มีต่อขั้นตอนการดำเนินงานให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ซึ่งแยกเป็นกลุ่มผู้กู้ยืมเงินกองทุน กลุ่มที่ไม่กู้ยืมเงินกองทุน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยใช้แบบสอบถาม สำหรับกลุ่มนักศึกษา ซึ่งแยกแบบสอบถามเป็น 2 ฉบับ ฉบับแรกสำหรับนักศึกษากู้ยืมซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลมาจำนวน 280 ฉบับ และฉบับที่สองสำหรับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาจำนวน 263 ฉบับ ส่วนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกองทุน จำนวน 4 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแจกแจงค่าที และไคสแควร์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.สถานภาพส่วนตัวและความเป็นอยู่ของนักศึกษาผู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ยืมต่อขั้นตอนการดำเนินงานให้ผู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ ในระดับที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคไม่มี การดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี (Mean=3.35 SD = 0.79) และค่านิยมพื้นฐานเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ค่านิยมที่มีมากที่สุดคือ ด้านความรับผิดชอบ รองลงมาคือ การไม่เห็นแก่ตัว และตามด้วยการเสียสละ ส่วนความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พบว่าด้านที่เป็นปัญหามากที่สุด คือการที่นักศึกษาผู้ยืมไม่มาติดต่อตามเวลาที่กำหนด

คำสำคัญ: การศึกษาปัญหาการกู้ยืม กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

Title: The Study of the Educational Loan Problems of the Undergraduate Student at Business Administration Faculty of RIT (Academic Year 2543)

Researcher(s): 1. Tapanee Sudsanun 2. Patamachart Anurukruenon

Year of research: November 1, 2543 – March 31, 2545

Abstract

Objectives:

The research purposes are as follows:

To study the social and economic status of the loaned and unloaned student family;

To compare the social and economic status, personal and living status of the loaned and unloaned student;

To study the problems and other difficulties of the staff involving the administration of the educational loan. To study the belief and social value of the loaned student toward the procedure of the educational loan.

Procedures:

The sample population is the student from Business Administration Faculty. The groups are separated into loaned, unloaded group, and operation officers. The questionnaire is used as the data collection method. For the student groups, the questionnaire has two different versions as follows:

280 copies for the loaned students;

263 copies for the unloaned students.

The information from the four operation officers has collected through the interview process. The statistical analysis is using percentage, mean, standard deviation, T-distribution, and Chi-square.

Findings:

The results are as follows:

Economic and social status of the loaned students' families and unloaned student are significantly different at 95% level.

Personal and living status of the loaned student and unloaned student are significantly different at 95% level.

In the loaned student opinion, there is no problem or hindrance to the procedure of loan-giving at faculty level. In general, the procedure is fairly good (Mean = 3.35, s.d = 0.79).

Basic social value is ranged from responsibility, non-selfish, and sacrifice, respectively.

In operation officers' opinion, the most important problem is that the loaned students do not come and contact on time.

สารบัญเรื่อง

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมุติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดการปฏิรูปการศึกษากับกองทุนกู้ยืมของประเทศไทย	7
แนวทางกองทุนเพื่อให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทสหรัฐอเมริกา	8
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในประเทศไทย	9
ความเป็นมา	9
วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	10
โครงสร้างการบริหารงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	11
การบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	15
หลักเกณฑ์การให้กู้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	17
ขอบเขตวงเงินให้กู้	17
แนวทางการพิจารณาคัดเลือก นักเรียน นักศึกษา	18
กระบวนการขอกู้ยืม	19
การปลูกจิตสำนึก นักเรียน นักศึกษา	19

สารบัญเรื่อง(ต่อ)

	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	28
ขั้นตอนในการดำเนินงาน	28
วางแผน กำหนดรายละเอียดและแนวทางการศึกษา	28
การกำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
การสร้าง เครื่องมือในการวิจัย	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสถานภาพส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
1.1 นักศึกษาผู้ยิ้ม	34
1.2 นักศึกษาที่ไม่ผู้ยิ้ม	56
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสถานภาพนักศึกษาผู้ยิ้ม กับ นักศึกษาที่ไม่ผู้ยิ้ม	74
2.1 เปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว	74
2.2 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวและความเป็นอยู่	80
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของขั้นตอนในการดำเนินการ	90
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	94
สมมติฐานของการวิจัย	94
วิธีดำเนินการวิจัย	94
สรุปผลการวิจัย	96
อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาผู้ยิ้ม	105
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยิ้ม	110
ภาคผนวก ค แบบคำขอผู้ยิ้ม	
ภาคผนวก ง พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2541	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนผู้กู้แยกตามสังกัด ปี 2539-2543	2
ตารางที่ 2	จำนวนผู้กู้ของคณะบริหารธุรกิจ ปี 2539-2543	2
ตารางที่ 1.1	แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษากู้ยืม แจกแจงจำนวนและร้อยละ	34
ตารางที่ 1.2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากู้ยืมจำแนกตามหลักสูตรและชั้นปี	40
ตารางที่ 1.3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากู้ยืมจำแนกตามจำนวนปีที่กู้ และชั้นปี	40
ตารางที่ 1.4	จำนวนและร้อยละของข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษากู้ยืม ได้แก่ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตรที่อยู่ในวัยเรียน	41
ตารางที่ 1.5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษากู้ยืมจำแนกตามข้อมูลสถานภาพทางการเงิน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ค่าที่พักต่อเดือน เงินกู้ต่อเดือน ขอบจากผู้ส่งเสียต่อเดือน	45
ตารางที่ 1.6	จำแนกสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษากู้ยืม ด้านลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพการอยู่อาศัย	50
ตารางที่ 1.7	จำแนกสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ของนักศึกษากู้ยืม	52
ตารางที่ 1.8	แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเองของนักศึกษากู้ยืม	53
ตารางที่ 1.9	แสดงสภาพการทำงานช่วยเหลือตนเองของนักศึกษากู้ยืม	55
ตารางที่ 1.10	ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ได้แก่ เพศ อายุ ภาควิชา หลักสูตร ชั้นปี	56
ตารางที่ 1.11	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจำแนกตามหลักสูตรและชั้นปี	60
ตารางที่ 1.12	แสดงข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ได้แก่ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ จำนวนบุตรในความรับผิดชอบ	61
ตารางที่ 1.13	แสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	65
ตารางที่ 1.14	จำแนกสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ด้านลักษณะที่อยู่อาศัยและสภาพการอยู่อาศัย	67

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 1.15	จำแนกลิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	69
ตารางที่ 1.16	แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเองของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	70
ตารางที่ 1.17	แสดงสภาพการทำงานช่วยเหลือตนเองของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	72
ตารางที่ 1.18	แสดงความต้องการความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	73
ตารางที่ 1.19	แสดงผลการขอความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	73
ตารางที่ 2.1	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	74
ตารางที่ 2.2	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างอาชีพของครอบครัวของนักศึกษากู้ยืม กับครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	76
ตารางที่ 2.3	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างรายได้ของครอบครัวของนักศึกษากู้ยืมกับครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	78
ตารางที่ 2.4	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างภาระทางการศึกษาของบุตร ของครอบครัวนักศึกษากู้ยืม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	79
ตารางที่ 2.5	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างค่าใช้จ่ายของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	81
ตารางที่ 2.6	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	82
ตารางที่ 2.7	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	83
ตารางที่ 2.8	ตารางเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการมีสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	85
ตารางที่ 2.9	แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการมีเครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	86

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 2.10 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างค่านิยม ด้านการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเองของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	87
ตารางที่ 3.1 ความคิดเห็นของนักศึกษากู้ยืมที่มีต่อการดำเนินงานขั้นตอนต่าง ๆ ในการให้บริการกู้ยืม	91
ตารางที่ 3.2 แสดงระดับค่านิยมของนักศึกษากู้ยืม ด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ การไม่เห็นแก่ตัว	92

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 1	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เฒ่าจำแนกตามเพศ 36
รูปที่ 2	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เฒ่าจำแนกตามช่วงอายุ 36
รูปที่ 3	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เฒ่าจำแนกตามภาควิชา 37
รูปที่ 4	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เฒ่าจำแนกตามหลักสูตร 37
รูปที่ 5	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เฒ่าจำแนกตามชั้นปี 38
รูปที่ 6	แผนภูมิแสดงจำนวนปีที่กู้ 38
รูปที่ 7	แผนภูมิแสดงภูมิลำเนาของนักศึกษาผู้เฒ่า 42
รูปที่ 8	แผนภูมิแสดงอาชีพของครอบครัวของนักศึกษาผู้เฒ่า 43
รูปที่ 9	แผนภูมิแสดงรายได้ของครอบครัว ของนักศึกษาผู้เฒ่า 43
รูปที่ 10	แผนภูมิแสดงภาวะด้านการศึกษาของบุตรในครอบครัวของนักศึกษาผู้เฒ่า 44
รูปที่ 11	แผนภูมิแสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาผู้เฒ่า 47
รูปที่ 12	แผนภูมิแสดงค่าที่พักต่อเดือนของนักศึกษาผู้เฒ่า 47
รูปที่ 13	แผนภูมิแสดงเงินกู้ต่อเดือน 48
รูปที่ 14	แผนภูมิแสดงจำนวนเงินที่นักศึกษาผู้เฒ่า ขอเพิ่มจากทางครอบครัวต่อเดือน 48
รูปที่ 15	แผนภูมิจำแนกลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาผู้เฒ่า 51
รูปที่ 16	แผนภูมิจำแนกสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาผู้เฒ่า 51
รูปที่ 17	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่า จำแนกตามเพศ 57
รูปที่ 18	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่าจำแนกตามอายุ 58
รูปที่ 19	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่าจำแนกตามภาควิชา 58
รูปที่ 20	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่าจำแนกตามหลักสูตร 59
รูปที่ 21	แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่าจำแนกตามชั้นปี 59
รูปที่ 22	แผนภูมิแสดงภูมิลำเนาของนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่า 62

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 23	แผนภูมิแสดงอาชีพของครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 63
รูปที่ 24	แผนภูมิแสดงรายได้ของครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 63
รูปที่ 25	แผนภูมิแสดงภาระทางการศึกษาของบุตรในครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 64
รูปที่ 26	แผนภูมิแสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 66
รูปที่ 27	แผนภูมิแสดงค่าที่พักต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 66
รูปที่ 28	แผนภูมิแสดงลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 68
รูปที่ 29	แผนภูมิแสดงสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 68
รูปที่ 30	แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบมูลาเนา ระหว่างนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 75
รูปที่ 31	แผนภูมิแสดงความถี่ เปรียบเทียบอาชีพระหว่างครอบครัวนักศึกษากู้ยืม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 77
รูปที่ 32	แผนภูมิแสดงความถี่ เปรียบเทียบรายได้ของครอบครัวนักศึกษากู้ยืม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 78
รูปที่ 33	แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบภาระทางการศึกษาของบุตรระหว่างครอบครัวนักศึกษากู้ยืม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 80
รูปที่ 34	แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 81
รูปที่ 35	แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 82
รูปที่ 36	แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม 84

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 37 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	85
รูปที่ 38 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบการมีเครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	86
รูปที่ 39 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบการตัดสินใจใช้เงินของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	88
รูปที่ 40 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบการเก็บออมของนักศึกษาผู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	89
รูปที่ 41 แผนภูมิแสดงความถี่การแก้ปัญหาเงินไม่พอจ่าย ของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	89
รูปที่ 42 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบ การพักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษาผู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม	90

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามที่รัฐบาลโดยกระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงได้กำหนดเป็นนโยบายสนับสนุนภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษา และในขณะเดียวกัน เพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการให้โอกาสแก่นักเรียนนักศึกษาที่ด้อยโอกาส จึงได้กำหนดเป็นนโยบายให้ภาครัฐบาลสนับสนุนทางการเงิน โดยการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย และเริ่มให้นักเรียน นักศึกษากู้ยืมได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 เป็นต้นมา

ภายหลังรัฐบาลได้เห็นความสำคัญของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มากขึ้น จึงได้ออกพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และจัดตั้งสำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา อยู่ในกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง ส่งผลให้การดำเนินงานของ กยศ. มีความมั่นคง ถาวรยิ่งขึ้น

ปัจจุบันมีนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเงินเนื่องจากผู้ปกครองตกงาน ขาดรายได้ หรือรายได้ลดลง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ จึงได้สมัครขอกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเป็นจำนวนมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสถิติผู้กู้ในสถานศึกษา จำแนกตามสังกัด พบว่าจำนวนผู้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษามีมากที่สุด นับจนถึงปี 2543 มีจำนวน 2,431,068 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.35 ของยอดผู้กู้ยืมทั้งหมด ทั้งนี้เพราะกระทรวงศึกษาธิการมีสถานศึกษาในสังกัดมากกว่ากระทรวงอื่นที่มีการจัดการศึกษา รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้กู้แยกตามสังกัด ปี 2539 – 2543 (หน่วย : ราย)

สังกัด	ปีการศึกษา					รวม	ร้อยละ
	2539	2540	2541	2542	2543		
กระทรวงศึกษาธิการ	126,081	365,718	627,863	719,902	591,504	2,431,068	82.35
ทบวงมหาวิทยาลัย	20,663	64,066	112,093	152,210	139,973	489,010	16.56
กระทรวงอื่นๆ	1,700	5,642	7,054	9,756	7,867	32,019	1.09
รวม	148,444	435,426	747,010	881,868	739,349	2,952,097	100.00
จำนวนเพิ่มจากปีก่อน	-	286,982	311,584	134,856	-		

หมายเหตุ: * ปี 2543 ข้อมูล ณ วันที่ 14 กันยายน 2543 จากธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)

สำหรับในส่วนของ การดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่ายอดผู้ขอยืมในปีการศึกษา 2539-2543 เพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่วงเงินซึ่งคณะบริหารธุรกิจได้รับจัดสรรจากกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวนจำกัด ดังนั้นคณะบริหารธุรกิจจึงจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติม นอกเหนือจากคุณสมบัติทั่วไปที่กองทุนกำหนดเพื่อพิจารณาและคัดเลือกให้กู้ยืมตามความจำเป็นและขาดแคลนตามลำดับก่อนหลัง รายละเอียดใน ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้กู้ยืมนับตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 จนถึง 2543

ตารางที่ 2 จำนวนผู้กู้ของคณะบริหารธุรกิจ ปี 2539-2543

ปีการศึกษา	2539	2540	2541	2542	2543
จำนวนผู้กู้	30	226	526	672	953
ยอดที่เพิ่ม	-	196	300	146	281
ร้อยละที่เพิ่ม	-	86.73	57.03	21.73	29.49

ประกอบกับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมากองทุนกู้ยืมได้เป็นที่รู้จักกันมากขึ้น ทั้งนี้โดยการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงมีผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานของตนได้กู้ยืมและได้รับสิทธิการกู้ยืม โดยที่บางคนลำบากยากจนจริง ๆ แต่ยังมีบางรายซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่ลำบากจริง แต่ต้องการแสวงหาผลประโยชน์จากกองทุนกู้ยืม เพื่อหวังว่าการกู้ยืมนี้อาจจะไม่ต้องใช้เงินคืน

นับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ปี 2542 ซึ่งเป็นปีที่เริ่มมีการชำระหนี้ครั้งแรก จนถึงปี 2543 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบยอดกู้ยืมที่ถึงกำหนดใช้เงินคืนกับยอดที่ได้รับเงินคืน ณ วันที่ 5 กรกฎาคม 2542 ซึ่งครบกำหนดชำระหนี้ครั้งแรก มีผู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้ประมาณ 25,000 ราย คิดเป็นยอดหนี้ประมาณ 500 ล้านบาท จำนวนเงินที่ต้องชำระ (1.5%) ประมาณ 8 ล้าน ได้มีผู้มาชำระคิมน้อยมาก รัฐบาลจึงขยายเวลาการชำระหนี้ไปอีก 3 เดือนจนถึง วันที่ 5 ตุลาคม 2542 รวมมีผู้มาชำระหนี้คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งยังนับว่าต่ำมาก กองทุนได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ทราบวิธีการชำระหนี้ การสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบของผู้กู้ในการชำระหนี้เงินกู้

จากรายงานผลการชำระหนี้ของกองทุน ฯ ณ วันที่ 7 มิถุนายน 2543 สรุปได้ว่า

-สัดส่วนผู้กู้ที่มาชำระตามเงื่อนไข หรือชำระมากกว่าเงื่อนไข และปิดบัญชี มีการปรับตัวสูงขึ้น จำนวนผู้กู้ที่มาชำระหนี้ตั้งแต่วันที่ครบกำหนด 5 กรกฎาคม 2542 จนถึง วันที่ 7 มิถุนายน 2542 มีจำนวนทั้งสิ้น 19,579 ราย เป็นเงินทั้งสิ้น 58.31 ล้านบาท

-ผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระในปี 2543 จำนวน 22,933 ราย มีผู้กู้มาชำระหนี้ สิ้นสุด ณ วันที่ 7 มิถุนายน 2543 จำนวน 15,308 ราย (ร้อยละ 66.75) ในขณะที่มีผู้ค้างชำระจำนวน 7,625 ราย (ร้อยละ 33.25)

จากรายงาน ณ วันที่ 8 สิงหาคม 2543 พบว่า ผลการชำระหนี้ของผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระ ตั้งแต่วันที่ 5 กรกฎาคม 2542 ถึง วันที่ 5 กรกฎาคม 2543 มีดังนี้

-กลุ่มผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้ในปี 2542 (งวดที่ 2) มีจำนวน 23,107 ราย คิดเป็นเงิน 22.19 ล้านบาท มีผู้มาชำระ 15,934 ราย (ร้อยละ 68.96) มีผู้ค้างชำระ 7,173 ราย (ร้อยละ 31.04)

-กลุ่มผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระหนี้ในปี 2543 (งวดที่ 1) มีจำนวน 80,431 ราย มีผู้มาชำระจำนวน 38,349 ราย (ร้อยละ 47.79) มีผู้ค้างชำระ 41,992 ราย (ร้อยละ 52.21)

เมื่อรวมผู้กู้ครบกำหนดชำระหนี้ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ามีผู้กู้ครบกำหนดชำระหนี้รวม 103,538 ราย คิดเป็นเงินครบกำหนดชำระ 68.83 ล้านบาท มีผู้กู้มาชำระหนี้ทั้งสิ้นจำนวน 54,373 ราย (ร้อยละ 52.52) คิดเป็นเงิน 92.24 ล้านบาท

จะเห็นว่าในระยะหลังถึงแม้การชำระหนี้จะมีอัตราสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่สัดส่วนเมื่อเทียบกับผู้ค้างชำระยังถือว่าค่อนข้างต่ำ

คณะบริหารธุรกิจได้ตระหนักถึงปัญหาเป็นอย่างดี และมองเห็นว่าวิธีการพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิ์ได้รับการกู้ยืม และการพิจารณาจัดสรรวงเงินการกู้ยืม เป็นสิ่งจำเป็นมาก สถานศึกษาจะมีวิธีการคัดเลือกผู้ที่เหมาะสมสำหรับการให้สิทธิ์กู้ยืมได้อย่างไร ในวงเงินเท่าใด ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกแล้วสมควรจะได้รับการสนับสนุนให้กู้ยืมจริงหรือไม่ ในการคัดเลือคนั้นเป็นการคัดเลือกได้บุคคลที่สมควรหรือไม่ ในปีการศึกษา 2543 จากการสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกผู้ขอกู้ยืมรายใหม่จำนวน 503 ราย พบว่ามีผู้ขอกู้ยืมบางส่วนถึงแม้จะมีคุณสมบัติตามระเบียบของกองทุนก็จริงอยู่ แต่ได้เข้ามาขอกู้ยืมโดยมุ่งหวังแต่จะรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียว ไม่ได้คิดจะใช้ความรู้ความสามารถในสายวิชาชีพในระดับ ปวส. ช่วยเหลือตนเองในเบื้องต้น ทั้ง ๆ ที่มีศักยภาพที่จะทำได้ ซึ่งขัดกับการจัดการศึกษาสายวิชาชีพที่มีจุดมุ่งหมายจะให้ผู้เรียนมีความรู้ ประสบการณ์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค หรือระดับวิชาการได้ ตลอดจนให้มีเจตนาที่ดีต่อสัมมาชีพ มีความภาคภูมิใจและมั่นใจในวิชาชีพที่เรียน โดยหลักก็คือมุ่งหวังให้นักศึกษาส่วนหนึ่งที่จบสายวิชาชีพ และขาดแคลนสามารถประกอบอาชีพไปก่อน

จากการศึกษาของ Adrian Ziderman ได้พบว่าการดำเนินงานของกองทุนยังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร เนื่องจากเงื่อนไขการให้กู้ การคัดเลือก และการตรวจสอบนักเรียนที่จะได้รับเงินกู้ไม่ได้เชื่อมโยงกับความขาดแคลนทุนทรัพย์ของนักเรียน นอกจากกำหนดรายได้ต่อครัวเรือนของผู้กู้ยืมในระดับหนึ่ง ๆ ทำให้เกิดความไม่แน่ใจว่านักเรียนจำนวนมากที่ได้รับทุนกู้ยืมจะเป็นนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์จริง ซึ่งพบว่ายังมีนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับทุนกู้ยืม

ด้วยเหตุผลข้างต้น ประกอบกับผู้วิจัยได้ทำงานและรับผิดชอบในการดำเนินงานการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม ของคณะบริหารธุรกิจ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและเจตนารมณ์ของรัฐบาลในการให้กู้ยืมแก่ผู้ที่ขาดแคลน และเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติของความเป็นคนดี เช่นมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ เสียสละ เพื่อบุคคลเหล่านี้จะเป็นกำลังที่สำคัญของชาติในการพัฒนาประเทศต่อไป การคัดเลือกเพื่อให้ได้บุคคลดีและเหมาะสม จึงเป็นงานที่สำคัญ การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จึงคำนึงถึงการตรวจสอบตั้งแต่ ภาวะเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัวนักศึกษากู้ยืม สภาพความเป็นอยู่ และความคิดเห็นของนักศึกษากู้ยืมที่ได้รับสิทธิ์กู้ยืมไปแล้วในปีการศึกษา 2543 ซึ่งจะเห็นแนวทางให้ทราบว่าผู้ที่ได้รับสิทธิ์ให้กู้ยืมไปแล้วนี้มีความเหมาะสมหรือไม่ ตลอดจนการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ มีความบกพร่องที่จุดใด

2.วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1.ศึกษาสถานภาพทางทางเศรษฐกิจและสังคมของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม
- 2.เปรียบเทียบสภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักศึกษาผู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม
- 3.ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ยืมเกี่ยวกับการดำเนินงานให้ผู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ ความคิดเห็นและค่านิยมทั่วไป ในการดำรงชีวิตของนักศึกษาผู้ยืม

3.สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ยืมมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวแตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม
- 2.สภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของนักศึกษาผู้ยืมแตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม
- 3.นักศึกษาผู้ยืมเป็นผู้ที่ได้ผ่านการคัดเลือกให้มีสิทธิ์ผู้ยืม ควรจะเป็นผู้ที่มีค่านิยมพื้นฐานที่ดี เช่นมีความรับผิดชอบ ประหยัดอดออม ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม เป็นต้น

4.ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการสำรวจข้อมูล เป็นแบบสอบถามและสัมภาษณ์ และเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มประชากรเป้าหมาย จึงแบ่งเครื่องมือ ออกเป็น 2 ประเภท

แบบสอบถาม ใช้สำหรับกลุ่มนักศึกษา ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด

ชุดที่ 1 สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้ผู้ยืม

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษาผู้ยืมแบ่ง เป็น

-แบบเก็บข้อมูล ซึ่งรวบรวมจากแบบคำขอยืม

-แบบสอบถาม มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและความเป็นอยู่

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ยืมเกี่ยวกับการดำเนินงานให้ผู้ยืมของ

คณะบริหารธุรกิจ ความคิดเห็นและค่านิยมทั่วไปในการดำรงชีวิต

แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับผู้เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติงาน ได้แก่เจ้าหน้าที่แผนกการเงิน แผนกทุน การศึกษา จำนวนทั้งหมด 4 คน แบบสัมภาษณ์เป็นแบบไม่มีโครงสร้าง ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับ ลักษณะงานที่ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติในการดำเนินงานตามขั้นตอน การให้ผู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ ปัญหา และข้อเสนอแนะ

ตัวแปรที่ศึกษา

-ตัวแปรด้านสภาพภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ได้แก่ อาชีพ รายได้ ภาระรับผิดชอบทางการศึกษาของบุตร

-ตัวแปรด้านสภาพส่วนตัวนักศึกษา ได้แก่ หลักสูตร ชั้นปีที่ศึกษา จำนวนปีที่กู้ จำนวนเงินที่ได้รับจากกองทุนต่อเดือน จำนวนเงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน สภาพที่อยู่ ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือน

-ตัวแปรด้านค่านิยมในการใช้ชีวิตประจำวัน ได้แก่ การใช้เวลารว่าง สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร การจับจ่ายและการออม การแก้ปัญหาเมื่อเงินไม่พอใช้ เป็นต้น

5. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษากู้ยืม คือ นักศึกษาที่ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กองทุน คือ กองทุนกู้ยืมให้ยืมเพื่อการศึกษา หรือ กยศ.

ผู้กู้รายเก่า คือ ผู้ซึ่งได้เคยทำสัญญากู้ยืมกับกองทุนกู้ยืมมาแล้วในปีก่อน ทั้งจากสถานศึกษาเดิม และจากคณะบริหารธุรกิจ

ผู้กู้รายใหม่ คือ ผู้ที่ได้ทำสัญญากู้ยืมในปีการศึกษา 2543 เป็นปีแรก

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินการกองทุนให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ ในปีต่อไป และเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานให้กู้ยืมแก่นักศึกษา พัฒนาและปรับปรุงวิธีการดำเนินงาน การพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืมรวมทั้งการจัดสรรวงเงินที่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษาอย่างแท้จริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดการปฏิรูปการศึกษากับกองทุนกู้ยืมของประเทศไทย

นับตั้งแต่ปี 2540 ซึ่งประเทศไทยต้องตกอยู่ในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้มีการปฏิรูปที่สำคัญหลายประการเกิดขึ้น เช่นการปฏิรูประบบราชการ การปฏิรูประบบการเมือง การกระจายอำนาจทางการคลัง เป็นต้น การปฏิรูปที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือการออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งจากวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เราได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาว่า การศึกษาเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญต่อการเพิ่มศักยภาพทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ดังนั้นแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่

- 1.)การให้สิทธิและโอกาสเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย(หมวด 2 มาตรา 10)
- 2.)การกำหนดให้การศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี (หมวด 3 มาตรา 17)
- 3.)การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ(หมวด 4 มาตรา 22)

เพื่อตอบสนองแนวคิดการปฏิรูปการศึกษา และนำไปสู่แนวคิดการจัดการศึกษาโดยอาศัยกลไกตลาด ซึ่งรัฐต้องปฏิรูปแนวการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาผ่านอุปทานให้น้อยลง และเพิ่มการอุดหนุนผ่านอุปสงค์ ให้มากขึ้น ด้วยการลดเงินอุดหนุนที่รัฐจัดสรรให้กับสถานศึกษา อันได้แก่ค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อุปกรณ์การศึกษา ครูอาจารย์ เปลี่ยนเป็นเพิ่มเงินอุดหนุนที่ให้กับนักเรียนนักศึกษาแทน โดยให้ในรูปคูปองการศึกษา หรือค่าใช้จ่ายรายหัว หรือทุนการศึกษาให้แก่ผู้เรียนรายบุคคล เป็นต้น รูปแบบการศึกษาที่ให้เงินอุดหนุนผ่านตัวผู้เรียน เป็นการจัดการศึกษาที่อาศัยกลไกตลาด สถานศึกษาใดที่มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นได้จากจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ ระบบการอุดหนุนการศึกษาในรูปแบบใหม่นี้ นักเรียนเป็นผู้เลือกสถานศึกษา จึงทำให้สถานศึกษาต้อง

แข่งขันกันทั้งในด้านคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการ อันนำไปสู่การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ที่สำคัญนอกจากนี้แล้วคือ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 60(2) กำหนดให้รัฐจัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุนกู้ยืมให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากกฎหมายดังกล่าว นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงบทบาทของกองทุนที่สำคัญสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า นั่นคือ แม้ว่ารัฐบาลจะไม่ลงทุนด้านจัดการศึกษาให้ ซึ่งสถานศึกษาต้องรับผิดชอบเอง แต่รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนเต็มตามศักยภาพ การนำแนวคิดการเพิ่มการอุดหนุนเพื่อการศึกษาผ่านอุปสงค์ และลดการอุดหนุนเพื่อการศึกษาผ่านอุปทานในการปฏิรูปการศึกษาจะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องแบกรับในการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือเทียบเท่าสูงขึ้น ขณะเดียวกันก็เพิ่มจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และต้องการทุนการศึกษาและทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น ซึ่งโดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตามมาตรา 60(2) รัฐมีหน้าที่จัดสรรเงินทุนกู้ยืมแก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็นให้อย่างเพียงพอ เพื่อสร้างโอกาสให้กับผู้เรียนที่ขาดทุนทรัพย์ได้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ

2.2 แนวทางกองทุนเพื่อให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำทางด้านการบริการสังคมประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะกฎหมายที่ว่าด้วยความมั่นคงทางสังคมซึ่งได้แก้ไขปรับปรุงเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันเป็นรากฐานในการที่รัฐอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นการประกันคนชราภาพ คนว่างงาน การสาธารณสุขหรือการสงเคราะห์ประชาชนในด้านทั่วไป ตลอดจนการศึกษา โดยรัฐจัดให้เปล่าจนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา นอกจากนั้นรัฐยังได้จัดตั้งกองทุนให้กู้เพื่อเปิดโอกาสให้แก่แก่นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยได้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อในขั้นสูงต่อไป

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา มีแนวทางการบริหารกองทุน โดยที่ก่อนปี ค.ศ. 1993(ปี พ.ศ.2536) รัฐบาลกลางสหรัฐได้จัดสรรกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (Student Loan) โดยมีบริษัทเอกชนที่รัฐบาลกลางจัดตั้งขึ้น และให้การอุปถัมภ์ (Government-Sponsored Enterprise = GSE) เป็นผู้ดำเนินการปล่อยกู้และติดตามการชำระหนี้ บริษัท GSE ที่ใหญ่ที่สุดและครอบครองสัดส่วนตลาดเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้มากที่สุดคือ Student Loan Marketing Association โดยเรียกกันสั้น ๆ ว่า Sallie Mae นอกจากนี้ยังมีธนาคารเอกชนอีก 7,000 กว่าแห่งทั่วประเทศยังร่วมเป็นผู้ปล่อยเงินให้กู้จากกองทุนนี้ให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาทั้งประเทศ โดย

รัฐบาลกลางของสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ค้ำประกันกู้ให้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ บริษัทดังกล่าวและธนาคารทั้งหลายจะได้รับการชดเชยหนี้สูญถึง 98% ของยอดหนี้ที่เก็บไม่ได้ นอกจากนี้บริษัทสามารถนำหุ้นเข้าตลาดหลักทรัพย์โดยรัฐบาลกลางเป็นผู้ค้ำประกันหุ้นให้ แต่ได้เกิดข้อโต้แย้งขึ้นว่า ในขณะที่ Sallie Mae และหน่วยงานทั้งหลายที่บริการปล่อยให้กู้แก่นักเรียนนักศึกษา ได้รับดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทนโดยไม่เคยต้องเสี่ยงต่อภาระหนี้สูญเพราะรัฐบาลกลางเป็นผู้รับผิดชอบภาระหนี้เองเมื่อเป็นเช่นนี้ เหตุใดรัฐบาลจึงไม่รักษามูลประโยชน์จากดอกเบี้ยไว้เองด้วยการให้บริการเงินกู้แก่นักเรียนนักศึกษาโดยตรง และตัดคนกลางอย่าง Sallie Mae และหน่วยงานในธนาคารทั้งหลายออกจากระบบ เมื่อประธานาธิบดีคลินตัน (Bill Clinton) เข้าดำรงตำแหน่งผู้บริหารประเทศ จึงได้มีมติให้รัฐบาลบริหารกองทุนด้วยการโอนจำนวนเงินกู้ที่ได้จัดสรรให้แก่โรงเรียนและสถาบันการศึกษาเพื่อทำการปล่อยกู้ให้แก่นักเรียนนักศึกษาและติดตามการชำระหนี้คืนด้วย นักเรียนนักศึกษาจากโรงเรียนร่ำรวยกว่าแห่งสามารถกู้เงินโดยตรงจากรัฐบาลกลางโดยสมัครขอได้ที่ Financial Aid Office ของโรงเรียน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995(พ.ศ. 2538) เป็นต้นไป โดยโครงการ Direct Loan มีการเสนอการชำระหนี้ผ่อนคลายกว่า เช่นขยายเวลาการชำระหนี้ได้ 30 ปี

2.3 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในประเทศไทย

2.3.1 ความเป็นมา

สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้จัดตั้ง กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ 3 หน่วยงานคือ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน) ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม บนพื้นฐานของหลักการว่า

“เพื่อให้เงินกู้ยืมแก่นักเรียน นักศึกษาซึ่งมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย สำหรับศึกษาต่อตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ทั้งสายสามัญและสายอาชีวะ) จนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ รวมทั้งการศึกษานอกระบบต่อเนื่องจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักสูตรและประเภทที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยนักเรียน นักศึกษาจะต้องชำระหนี้คืนพร้อมดอกเบี้ยอัตราต่ำเมื่อจบการศึกษาแล้ว”

ต่อมาเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539 คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้ดำเนินการจัดตั้งกองทุนพร้อมกับการยกร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2541 ซึ่งทำให้ฐานะของกองทุนมีความมั่นคงขึ้น

กองทุนได้เริ่มดำเนินการให้กู้ยืมครั้งแรกในปีการศึกษา 2539 และต่อมากองทุน ได้ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง มีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นผู้กำหนดนโยบายและบริหารจัดการกองทุน

2.3.2 วัตถุประสงค์ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

1.) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแก่ผู้ที่มีมาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ซึ่งด้วยโอกาสทางการศึกษา อันจะมีส่วนสำคัญในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชน และเป็นการสนองตอบต่อนโยบายการกระจายรายได้

2.) เพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการศึกษาทาง ด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน

การให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของกองทุนจึงมุ่งไปที่การเพิ่มโอกาสให้ นักเรียน นักศึกษา ที่ยากจนได้ศึกษาต่อในระดับสูงเต็มตามศักยภาพ ซึ่งเป็นการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ (Human Capital) เพิ่มโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคมมากขึ้น ซึ่งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ได้จัดทำมาตรการที่เป็นข้อยุติเบื้องต้นไว้ดังนี้

“.....(3) มาตรการให้ผู้เรียนหรือครอบครัวมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษา โดยในระดับพื้นฐานนั้น รัฐจะให้การอุดหนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะให้ผู้เรียนหรือครอบครัวรับภาระ อันได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าเครื่องเขียน ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ยกเว้นผู้เรียนที่มีฐานะยากจนซึ่งรัฐจะให้การอุดหนุนเพิ่มเติมตามลักษณะความต้องการพิเศษ ส่วนค่าบริการทางการศึกษา หรือบริการอื่น ที่สถานศึกษาบางแห่งจัดเสริมเพิ่มเติมจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปกติเพื่อให้ผู้เรียนหรือผู้ปกครองเลือกรับบริการเพิ่มเติมได้นั้น ให้ผู้เรียนหรือครอบครัวเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในบริการเสริมนั้น ๆ ด้วย

ในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ในระยะยาวผู้เรียนควรจะร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาของตน โดยให้สถานศึกษาของรัฐรับเพิ่มอัตราค่าเล่าเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไปภายในระยะเวลา 10 ปี เพื่อให้ค่าเล่าเรียนมีส่วนสะท้อนต้นทุนการศึกษา (Cost Recovery) และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในสัดส่วนประมาณร้อยละ 35 ของต้นทุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา แต่ในกรณีที่ผู้เรียนทั้งในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนซึ่งไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้นั้น ให้จัดสรรทุนการศึกษาหรือเงินให้กู้ยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อไป....” (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, น. 29-31)

พบว่าวัตถุประสงค์ของกองทุนในระยะแรกจึงเน้นการช่วยเหลือ เพื่อประโยชน์ทางสังคม (Social Objective) เป็นหลัก ซึ่งมีความแตกต่างจากกองทุนให้กู้ยืมของประเทศอื่น ๆ ที่มักจะมีวัตถุประสงค์หลายด้านทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม นั่นคือสำหรับประโยชน์ทางสังคมได้แก่การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ส่วนประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ คือให้สถานศึกษาสามารถเก็บค่าเล่าเรียนที่ครอบคลุมต้นทุนการศึกษาที่แท้จริง (Cost Recovery) และช่วยลดภาระการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของรัฐบาล

2.3.3 โครงสร้างการบริหารงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

โครงสร้างการบริหารกองทุน ประกอบด้วย(พ.ร.บ.กองทุนการศึกษาเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ.2541)

1.) คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	ประกอบด้วย
- ปลัดกระทรวงการคลัง	ประธานกรรมการ
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รองประธานกรรมการ
- ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	รองประธานกรรมการ
- ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
- เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	กรรมการ
- อธิบดีกรมสรรพากร	กรรมการ
- ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	กรรมการ
- นายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
- นายกสมาพันธ์การศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย	กรรมการ
- กรรมการอื่น ๆ ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีอีกไม่เกิน 5 คน	
อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศการเงิน หรือการบัญชี หรือกฎหมายด้านละ 1 คน	กรรมการ
- อธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการและเลขานุการ
- ผู้จัดการกองทุนฯ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นประธานกรรมการจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มเติมอีกคนหนึ่งได้

กำหนดให้คณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่

- (1.) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
- (2.) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานกิจการของกองทุนและจัดทำรายงานประจำปีเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- (3.) ศึกษาวิเคราะห์และประเมินความต้องการการกู้ยืมเงินของนักเรียนหรือนักศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการจัดตั้งงบประมาณเพื่อสมทบ กองทุน ตามมาตรา 6 วรรค 2
- (4.) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อโอนเข้าบัญชีจ่ายที่หนึ่งบัญชีจ่ายที่สองและบัญชีจ่ายตาม มาตรา 34
- (5.) พิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับการดำเนินการและการบริหารงานของ กองทุน
- (6.) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน และข้อบังคับอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการและบริหารงานของกองทุน
- (7.) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงิน และการชำระคืนเงินกู้ยืม
- (8.) ให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจากกองทุน
- (9.) ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนและคุณค่าของกองทุน
- (10.) ดำเนินการคัดเลือกและทำสัญญาจ้างหรือมีมติเลิกจ้างผู้จัดการและผู้บริหารและจัด การเงินให้กู้ยืม
- (11.) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

2.) คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง (พ.ร.บ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2541 มาตรา 30-31)

ประกอบด้วยคณะอนุกรรมการดังนี้

- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- อธิบดีกรมสามัญศึกษา
- อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
- เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ
- เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ประธานอนุกรรมการ
อนุกรรมการ
อนุกรรมการ
อนุกรรมการ
อนุกรรมการ

-เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	อนุกรรมการ
-อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	อนุกรรมการ
-ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	อนุกรรมการ
-ผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	อนุกรรมการ
-เลขาธิการคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง	อนุกรรมการ
-บุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน	อนุกรรมการ
-ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการและเลขานุการ
-ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มอีกคนหนึ่งก็ได้

กำหนดให้คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง ทำหน้าที่

- (1.) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 18
- (2.) กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุมหรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวง มหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (3.) กำกับดูแลและติดตามการปฏิบัติงานของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัญชีจ่ายที่หนึ่ง
- (4.) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

3.) คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง (พ.ร.บ. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2541
มาตรา 32-33)

ประกอบด้วยคณะอนุกรรมการดังนี้

-ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	ประธานอนุกรรมการ
-ผู้แทนจากโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษา ที่ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวน 1 คน	อนุกรรมการ
-ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	อนุกรรมการ
-ผู้จัดการ	อนุกรรมการ
-เลขานุการคณะกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง	อนุกรรมการ

ให้ผู้กู้ แจ้งจำนวนหนี้ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ รับชำระหนี้ ติดตามทวงหนี้ และดำเนินคดีเพื่อบังคับชำระหนี้ กู้ จัดทำรายงาน สรุปผลการดำเนินงานส่งกองทุน และสถานศึกษาเป็นประจำ เก็บและส่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการฯ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ที่คณะกรรมการ อนุมัติหมาย

2.3.4 การบริหารจัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่หลักคือ การพิจารณาจัดสรรเงินกองทุน การกำกับดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน แบ่งส่วนการบริหารออกเป็น 4 ระดับ คือ

1.) ระดับกระทรวง มีองค์กรรับผิดชอบ คือ คณะอนุกรรมการบัญญัติที่หนึ่ง ซึ่งมีปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน คณะอนุกรรมการชุดนี้ดำเนินงานในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาอื่นนอกสังกัดกระทรวง ยกเว้นสถานศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยกระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้ง คณะทำงานพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่สถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง เป็นประธาน องค์กรมีภารกิจ ดังนี้

- สำรวจความต้องการวงเงินกู้ยืมของกรมและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- พิจารณาจัดสรรวงเงินกู้ให้กรมและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในกรุงเทพมหานคร
- รายงานผลการจัดสรรวงเงินของแต่ละสถานศึกษาแก่คณะอนุกรรมการบัญญัติที่หนึ่ง

2.) ระดับกรม รับผิดชอบการบริหารและดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เฉพาะสถานศึกษาในสังกัดที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยมีองค์กรที่รับผิดชอบคือ คณะกรรมการพิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของกรม(ใน กทม.) มีภารกิจในการดำเนินงาน ดังนี้

- สำรวจความต้องการกู้ยืมเงินของแต่ละสถานศึกษา
- พิจารณาจัดสรรเงินกู้ในสถานศึกษาในสังกัดกรม (ใน กทม.)
- รายงานผลการจัดสรรเงินกู้
- กำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมของสถานศึกษา
- ประสานงานระหว่างสถานศึกษาภายในกรม ใน กทม. และคณะอนุกรรมการบัญญัติที่หนึ่ง และสำนักงานกองทุน

3.)ระดับจังหวัด บริหารในส่วนภูมิภาค มีองค์กรรับผิดชอบ คือ คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและวัฒนธรรมจังหวัด(ศศ.ว.จ.) มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ศึกษาธิการจังหวัด เป็นเลขานุการ มีภารกิจในการดำเนินงานดังนี้

- สำรวจความต้องการกู้ยืมของแต่ละสถานศึกษา
- พิจารณาจัดสรรเงินกู้ให้สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และนอกสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการ ยกเว้นทบวงมหาวิทยาลัย ภายในจังหวัด
- รายงานผลการจัดสรรวงเงินให้กู้
- กำกับ ดูแลและติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้กู้ยืมของสถานศึกษา
- ประสานงานระหว่างสถานศึกษาภายในจังหวัด และคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และ สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

4.)ระดับสถานศึกษา รับผิดชอบการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียน นักศึกษาและดำเนินการตาม พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนตามที่คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งมอบ หมาย

มีองค์กรที่รับผิดชอบ คือ คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประจำสถาบันการ ศึกษา ประกอบด้วย

- ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน เป็นประธาน
- ครู อาจารย์ในสถานศึกษา 3 คน เป็นกรรมการ
- ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คนเป็นกรรมการ
- ครูหรืออาจารย์แนะแนวหรือทำหน้าที่แนะแนว 1 คน เป็นกรรมการและเลขานุการ

รวมคณะกรรมการทั้งสิ้น 7 คน ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

- พิจารณาคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาที่ขอกู้ยืมเงินของกองทุน ตามวงเงินที่ได้รับจัดสรร
- กำกับดูแลการดำเนินงานกองทุนของสถาบันการศึกษา
- ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งมอบหมาย

2.3.5 หลักเกณฑ์การให้กู้เงินกองทุน

ทุกปีคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะมอบนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมขณะนั้น พิจารณาการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่กระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อให้คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งและที่สองจัดสรรให้กับสถานศึกษาในสังกัดต่อไป โดยมีหลักเกณฑ์ทั่วไปดังนี้คือ

- เป็นผู้มีสัญชาติไทย
- ศึกษาที่สถาบันการศึกษาในประเทศไทย
- ไม่เป็นผู้เคยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาใด ๆ
- ไม่เป็นผู้ทำงานประจำในระหว่างศึกษาเล่าเรียน
- รายได้ของบิดา มารดาและนักเรียนหรือนักศึกษารวมกันไม่เกิน 150,000 บาทต่อปี

(สำหรับในปี 2543) หากผู้ใช้อำนาจปกครองมิใช่บิดามารดา ให้ถือรายได้ของผู้ปกครองแทนบิดามารดา

2.3.6 ขอบเขตวงเงินให้กู้

คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษากำหนดไว้ดังนี้

- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่เกิน 55,440 บาทต่อปี
- ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)หรือเทียบเท่า ไม่เกิน 62,500 บาทต่อปี
- ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค(ปวท.)
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)หรือเทียบเท่า ไม่เกิน 70,240 บาทต่อปี
- ระดับปริญญาตรี ไม่เกิน 100,000 บาทต่อปี

สำหรับในขอบเขตวงเงินที่ให้กู้ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการลดขอบเขตลงมา ดังนี้

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษา	ค่าครองชีพ		รวมค่าใช้จ่าย
			ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1.มัธยมปลาย	8,000	-	-	12,000	20,000
2.อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	12,000	4,000	12,000	12,000	40,000
2.2.ปวท/ปวส.	18,000	4,000	12,000	24,000	58,000
3.ปริญญาตรี	18,000	6,000	12,000	24,000	60,000

2.3.7 แนวทางการพิจารณาคัดเลือก นักเรียน นักศึกษา

การพิจารณาคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาที่จะได้รับอนุมัติให้กู้ยืมเงินกองทุนของสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการคือ ให้คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืม ประจำสถานศึกษา พิจารณาคคุณสมบัติ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้กู้รายเก่า หมายถึงนักเรียน นักศึกษาที่เคยกู้เงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษามาก่อน ไม่ว่าจะเป็นผู้กู้รายเก่าจากสถานศึกษาแห่งอื่น หรือสถานศึกษาปัจจุบันก็ตาม

ให้พิจารณาตามคุณสมบัติของผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุนเช่นเดียวกับคุณสมบัติผู้กู้รายใหม่ ยกเว้นคุณสมบัติของรายได้ครอบครัวให้พิจารณาจากรายได้ครอบครัวปีที่ยื่นกู้ไว้เดิม

ผู้กู้รายใหม่ หมายถึงนักเรียน นักศึกษาผู้ที่ไม่เคยกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มาก่อน

มีแนวทางพิจารณาคัดเลือกดังนี้

1)พิจารณาตามคุณสมบัติของผู้ขอกู้ยืมเงินกองทุน และรายได้ของบิดามารดา ให้คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาประจำสถานศึกษา พิจารณาผู้ที่มีฐานะยากจนที่สุดก่อน และเรียงตามลำดับไป

2)ถ้านักเรียนนักศึกษาที่พิจารณามีคุณสมบัติในด้านการเป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เหมือนกันก็ให้พิจารณาคคุณสมบัติอื่น ๆ ประกอบดังนี้

(1)ภาวะรับผิดชอบของครอบครัวนักเรียน นักศึกษา เช่นจำนวนพี่น้องของนักเรียน นักศึกษาที่ครอบครัวต้องอุปการะ

(2)ผลการเรียน

(3)ถ้าเป็นสายอาชีพ หรือระดับอุดมศึกษาที่ไม่เกินปริญญาตรี ก็ให้พิจารณา สาขาที่ขาด แคลนด้วย

(4)ความประพฤติของนักเรียน นักศึกษา

(5)การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ

(6)อื่น ๆตามที่คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ประจำสถาบันการศึกษาเห็นสมควร

2.3.8 กระบวนการขอกู้ยืม

นักเรียน นักศึกษาที่มีความประสงค์จะขอกู้ยืมเงินจากกองทุน สามารถขอแบบคำขอได้ตาม สถานศึกษาทั่วไป และจัดเตรียมเอกสารต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด หลังจากนั้นให้ ยื่นแบบคำขอกู้ยืมพร้อมเอกสารหลักฐานประกอบ ณ สถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ คณะกรรมการ พิจารณาให้กู้ยืมประจำสถานศึกษาจะทำการพิจารณาคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กองทุนกำหนด และพิจารณาวางเงินให้เหมาะสมตามความจำเป็น ทั้งนี้ในส่วนของการดำเนินงานของคณะบริหาร ธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ประจำคณะฯ ได้กำหนดให้มีการ สัมภาษณ์ 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนแรกอาจารย์ที่ปรึกษาของผู้ขอกู้ยืมจะเป็นผู้สัมภาษณ์และจัดลำดับ ความจำเป็นของนักศึกษาในความดูแลของตนเอง ส่วนขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์โดยคณะกรรมการ พิจารณาให้กู้ประจำคณะฯ นำผลการพิจารณาทั้งสองขั้นตอนมาสรุปจัดลำดับความจำเป็น และ ประกาศรายชื่อให้นักศึกษาทราบผลภายใน 2 สัปดาห์ หลังจากนั้นจัดให้มีการประชุมปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงให้ทราบกระบวนการดำเนินการขั้นต่อไป อันได้แก่การทำสัญญา รับรู้ภาระหน้าที่ที่นัก ศึกษาต้องทราบ ทั้งด้านความรับผิดชอบต่อภาระหนี้สินภายหลังการทำสัญญา ภาระทางด้านความ รู้สึกนึกคิดและจิตสำนึกที่ดีที่ควรมีต่อสังคมและประเทศชาติ หลังจากนั้นสถานศึกษาจะให้นัก ศึกษาทำสัญญา โดยสถานศึกษาเป็นผู้ทำหน้าที่ติดตามประสานงานกับธนาคารกรุงไทย ซึ่งใช้เวลา ประมาณ 2 เดือน นักศึกษาทุกคนก็ได้รับเงินกู้ผ่านทางธนาคารกรุงไทย จำกัด(มหาชน)

2.3.9 การปลูกจิตสำนึกนักเรียน นักศึกษา

แนวทางการดำเนินงานการให้กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษาของสถานศึกษา ที่ สำคัญอีกประการหนึ่งนอกเหนือไปจากการให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อตามศักยภาพแล้ว ก็คือ การจัดกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึก นักเรียน นักศึกษาให้มีความสำนึกรับผิดชอบ กตัญญูรู้คุณต่อ แผ่นดินที่ได้อนุเคราะห์ให้ได้กู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการศึกษาเล่าเรียน และมีความรับผิดชอบที่จะต้อง คืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

คน ๆ หนึ่งจะเป็นคนดีที่สังคมต้องการนั้น จะต้องได้สัมผัสกับสิ่งที่ดีมาก่อน เกิดความรู้สึก ค่านิยมและเจตนาที่ดีต่อเนื่องกัน สิ่งสมประสงค์การณืมาจนเป็นลักษณะของคน การแสดง พฤติกรรมอย่างไรของคน ค่านิยมเป็นตัวหล่อหลอมมาก่อน

ค่านิยม เป็นสภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อหรือนิยามว่าควรยึดถือ หรือยึดมั่น หรือควรกระทำหรือปฏิบัติเพื่อจะได้บรรลุถึงความมุ่งหมายของสังคมหรือตัวเอง

สรุปแล้ว ความหมายของค่านิยม หมายถึงความรู้สึกต่อความเชื่อที่สังคมเห็นว่า ดี-เลว มีความสำคัญ-ไม่สำคัญ พึงปรารถนา-ไม่พึงปรารถนา ซึ่งเป็นอุดมการณ์หรือวิถีของมนุษย์(ล้วน สายยศ,และอังคณา สายยศ, 2543, น.127)

ค่านิยมจะถูกสร้างสมมาตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ ในสถาบันครอบครัว มีพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย พี่น้อง เป็นคนสำคัญในการปลูกฝัง ว่าอะไรดี อะไรไม่ดี อะไรถูก อะไรผิด อะไรควร อะไรไม่ควร และสิ่งเหล่านี้จะถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก สะสมตกผลึกมาเป็นของตนเอง เมื่อเข้าโรงเรียนมีครู มีเพื่อน ก็เกิดการเรียนรู้เพิ่มอีก แต่ก็จะนำค่านิยมพื้นฐานที่รับมาจากครอบครัว มาพิจารณาอีกครั้ง และเกิดการเพิ่มพูนค่านิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นของตนเอง ซึ่งโดยหลักการแล้วค่านิยมของคนจะเปลี่ยนแปลงยาก มีความคงทน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ประกาศเมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2525 เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน ซึ่งมีอยู่ 5 ประการ และมีรายละเอียดประกอบดังนี้

1.)การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ ที่เอาค่านิยมสามประการมาอยู่ในประเภทเดียวกัน เพราะมีพฤติกรรมการแสดงออกและความรู้สึกเชื่อศรัทธาแนวเดียวกัน แบ่งเป็นลักษณะย่อยได้ดังนี้

- 1.1)ศึกษาหาความรู้เป็นนิจ
- 1.2)ฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถและความชำนาญ
- 1.3)ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองให้เต็มที่ก่อนขอความช่วยเหลือจากคนอื่น
- 1.4)มีความเข้มแข็งอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและปัญหาทั้งปวง
- 1.5)ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 1.6)คิดชอบ ทำชอบ และแก้ปัญหาได้
- 1.7)ชวนช่วยประกอบอาชีพสุจริตไม่เลือกงาน
- 1.8)รับผิดชอบต่อตนเอง ต่อส่วนรวม ต่อหน้าที่และการกระทำ
- 1.9)ปฏิบัติงานให้สำเร็จเรียบร้อย

2.)การประหยัดและออม เป็นการรู้จักใช้ทรัพย์สิน เวลา ทรัพยากรทั้งส่วนตนและสังคมตามความจำเป็นให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่า รู้จักดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพฐานะความเป็นอยู่ของตนและสังคม แบ่งลักษณะย่อยได้ดังนี้

- 2.1)มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย
- 2.2)มีความพอดีในการบริโภค
- 2.3)ใช้ทรัพยากรและเวลาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

- 2.4) คำนึงถึงฐานะและเศรษฐกิจ คิดก่อนที่จะจ่าย ใช้จ่ายที่จำเป็น
- 2.5) ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย พุ่มเฟิย หรือตระหนี่ถี่เหนียวเกินไป
- 2.6) จัดงานและพิธีต่าง ๆ โดยใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น
- 2.7) เพิ่มพูนทรัพยากรด้วยการเก็บและนำไปทำให้เกิดประโยชน์
- 2.8) รู้จักใช้ ดูแลรักษาและบูรณะทรัพย์ทั้งของตนและส่วนรวม
- 2.9) วางแผนการใช้จ่ายให้รอบคอบ มีสัดส่วนการออมไว้พอสมควร

3.) การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย ค่านิยมข้อนี้ชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นการควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อความสงบสุขแก่ตนเองและส่วนรวม แบ่งลักษณะย่อยได้ดังนี้

- 3.1) รักษาความสะอาดของบ้านเมือง ที่อยู่อาศัยและสาธารณะสถาน
- 3.2) ช่วยกันรักษาและไม่ทำลายสาธารณะสมบัติและสิ่งแวดล้อม
- 3.3) รู้จักสิทธิหน้าที่และละเว้นการใช้สิทธิ
- 3.4) รับบริการและให้บริการตามลำดับก่อนหลัง
- 3.5) สนับสนุนและส่งเสริมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย
- 3.6) ไม่แก้ปัญหโดยวิธีรุนแรงหรือไม่ชอบด้วยระเบียบวินัยและกฎหมาย
- 3.7) มีมรรยาทในการรับชื้อยานพาหนะปฏิบัติตามกฎจราจร และช่วยดูแลรักษาทางสัญจรไปมา
- 3.8) ทำหน้าที่พลเมืองดีโดยแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ เมื่อรู้เห็นการกระทำผิดระเบียบวินัยและกฎหมาย
- 3.9) รับผิดชอบและปฏิบัติตามระเบียบวินัยและกฎหมายในฐานะเจ้าหน้าที่

4.) การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา หมายถึง ความมีศรัทธาและยึดถือปฏิบัติตามแบบแผนการประพฤติ ซึ่งตั้งอยู่ในความดีงามตามหลักธรรมของศาสนาแบ่งลักษณะย่อยได้ดังนี้

- 4.1) ไม่เบียดเบียนประทุษร้ายต่อคนและสัตว์
- 4.2) มีความเมตตากรุณา
- 4.3) ไม่เห็นแก่ได้ เชื้อเพื่อเมื่อแผ่และเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- 4.4) ไม่พูดปด ไม่พูดยุยงให้แตกร้าง ไม่พูดหยาบค้าย ไม่พูดเหลวไหล
- 4.5) มีความประพฤติดีในความสัมพันธ์ทางครอบครัวและทางเพศ
- 4.6) เว้นสิ่งเสพติด มีสติสัมปชัญญะ
- 4.7) มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำชั่ว

- 4.8) มีความอดทน อดกลั้น
 - 4.9) มีความกตัญญูกตเวที
 - 4.10) มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง
 - 4.11) ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตใจให้ผ่องใส
 - 4.12) เชื้อกฏแห่งกรรม เช่น ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- 5.) ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้
- 5.1) สถาบันชาติ
 - 5.1.1 ศึกษาให้เข้าใจประวัติและการดำรงอยู่ของชาติ
 - 5.1.2 สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหายที่กระทบกระเทือนความมั่นคงของชาติ
 - 5.1.3 ป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ
 - 5.1.4 ส่งเสริมและรักษาเกียรติของชาติ ภาคภูมิใจในความเป็นไทยและนิยมไทย
 - 5.1.5 สร้างเสริมความสามัคคีแห่งชาติ
 - 5.1.6 เสียสละประโยชน์ส่วนตนและแม้ชีวิตเพื่อประเทศชาติ
 - 5.1.7 ปฏิบัติหน้าที่ของพลเมืองดีโดยการรับราชการทหาร ประกอบอาชีพสุจริต และเสียภาษีอากรเพื่อพัฒนาประเทศ
 - 5.1.8 ยกย่องให้เกียรติผู้ทำหน้าที่ป้องกันและเสียสละเพื่อประเทศชาติ
 - 5.1.9 ปฏิบัติตามคติพจน์ที่ว่า การรักษาวัฒนธรรมคือการรักษาชาติ
 - 5.2) สถาบันศาสนา ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้
 - 5.2.1 ศึกษาศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจถูกต้อง
 - 5.2.2 ปลุกฝังความเชื่อ ความเลื่อมใสในศาสนาด้วยปัญญา
 - 5.2.3 ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาในชีวิตประจำวัน
 - 5.2.4 สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหายที่กระทบ กระเทือนความมั่นคงของสถาบันศาสนา
 - 5.2.5 ช่วยส่งเสริมทะนุบำรุงศาสนา
 - 5.2.6 ไม่ทำลายปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุและศิลปกรรมทางศาสนา
 - 5.2.7 เผยแพร่ความรู้และการบัญญัติตามหลักศาสนา
 - 5.2.8 เคารพเทิดทูนศาสนาและไม่กระทำการใด ๆ ในทางดูหมิ่น
 - 5.2.9 สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ

5.3) สถาบันพระมหากษัตริย์ ประกอบด้วยลักษณะย่อยดังนี้

- 5.3.1 ศึกษาความรู้ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
- 5.3.2 รักษาและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- 5.3.3 สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหายที่กระทบกระเทือนความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์
- 5.3.4 แสดงความจงรักภักดีเทิดทูนพระมหากษัตริย์และเผยแพร่พระราชกรณียกิจ
- 5.3.5 ร่วมกันประกอบความดี เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล โดยเฉพาะในวันสำคัญเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ(2525) ได้ทำการศึกษาคำนิยมจากประชาชน และเยาวชนจังหวัดต่าง ๆ 10 จังหวัด คือ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ อุบลราชธานี จันทบุรี สงขลา พระนครศรีอยุธยา อุดรดิตถ์ สกลนคร เพชรบุรี และยะลา มีคำนิยมที่จำเป็นเร่งด่วนควรปลูกฝังแก่คนไทย 9 ประการ

- 1.) การประหยัดและประมาณตน เพื่อการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย
- 2.) ความมุ่งมั่นทำงานเพื่องาน โดยตระหนักว่างานคือชีวิต
- 3.) การใฝ่หาความรู้และการใช้สติปัญญา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 4.) ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน เคารพสิทธิและความคิดเห็นผู้อื่น
- 5.) ความสามัคคีและความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนที่มีต่อสังคมโดยการกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ และไม่ทำงานให้ผู้อื่นเดือดร้อน
- 6.) การรักษาความเป็นเอกราชของชาติไทยภูมิใจในความเป็นไทย รักไทย นิยมไทย
- 7.) การยึดมั่นในศาสนธรรม เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิต
- 8.) การเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผน โดยเคร่งครัด เพื่อความสงบสุขของสังคม
- 9.) การเคารพตนเอง พึ่งตนเองและไม่ย่อท้อต่อปัญหาชีวิต

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เป็นบริการสังคมซึ่งไม่หวังผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ แต่มีเจตนารมณ์ในการสร้างทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศ ดังนั้นในการพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ จึงให้ความสำคัญในคำนิยมพื้นฐาน โดยเฉพาะความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต การพึ่งพาตนเอง การเสียสละ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สุรินทร์ ชนะทอง(2539,น. 6-7) วิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาโรงเรียนพณิชยการหาดใหญ่ ที่มีผลต่อโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา 2539 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการจัดตั้งโครงการของรัฐบาล การกำหนดวงเงินกู้ตามระดับการศึกษา การระงับหนี้ในกรณีผู้กู้ยืมถึงแก่ความตาย โดยไม่เป็นภาระต่อผู้ค้ำประกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ การจัดสรรเงินให้กู้ยืมในแต่ละสถานศึกษา การกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิกู้ยืม หลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้กู้ยืมเงิน การทำสัญญากู้ยืม และหลักฐานในการค้ำประกัน วิธีจ่ายเงินให้ผู้กู้ยืม การตรวจสอบคุณสมบัติและการแจ้งผลการคัดเลือก การชี้แจงรายละเอียดในการกู้ยืมเงิน การคิดอัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาในการชำระหนี้ การกำหนดจำนวนหนี้ที่ต้องชำระ วิธีการยกเลิกสัญญาการกู้ยืมเงิน อยู่ในระดับมาก ส่วนการกำหนดจำนวนผู้กู้ยืม ผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจในระดับปานกลาง

2. Dr.Adrian Ziderman คาสตราจารย์ทางด้าน Economic and Education แห่งมหาวิทยาลัย ในประเทศอิสราเอลและคณะ ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง The Student Loans Scheme in Thailand:A Review and Recommendations for Efficient and Equitable Functioning of the Scheme

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาคำตอบคำถามวิจัย 5 ประการ

ประการแรกกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 ทำได้ตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

ประการที่สอง การจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีความเป็นธรรมหรือไม่อย่างไร

ประการที่สาม ระเบียบการกำหนดวงเงินกู้ยืมและการใช้คืนเงินกู้ยืมมีความเหมาะสมในด้านการเงินหรือไม่ อย่างไร

ประการที่สี่ ระบบการบริหารกองทุนมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ประการที่ห้า จากผลการวิจัยที่ได้จะมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นอย่างไร

ผลจากการวิจัยดังกล่าวพอจะสรุปได้ดังนี้

1.)การดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมาย(Targeting)

-เป้าหมายด้านจำนวนผู้กู้และสัดส่วนผู้กู้เทียบกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา พบว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่พยายามให้นักเรียน นักศึกษาได้กู้ แต่สามารถกู้ในวงเงินต่ำกว่าวงเงินที่กองทุนกำหนด เป็นการกู้ตามความจำเป็นทำให้นักเรียน และนักศึกษาที่ยากจนได้รับโอกาสอย่างทั่วถึง

กล่าวได้ว่า การดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ และดีกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

-เป้าหมายด้านการเปิดโอกาสแก่นักเรียน นักศึกษาที่มีรายได้น้อยหรือประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ให้ได้ศึกษาต่อ พบว่า กระทรวงศึกษาธิการวางนโยบายมาจากเงินทุนให้กู้ยืมแก่ผู้กู้จำนวนมาก โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้กู้ว่าต้องมีรายได้ไม่เกิน 150,000 บาท และกำหนดวงเงินกู้ต่ำกว่าที่กองทุนกำหนด มีผลทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้รับเงินกู้ในวงเงินต่ำกว่า นักศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และได้รับเงินกู้ต่างกันแม้ว่าจะเป็นสถานศึกษาประเภทเดียวกัน

-การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย นักเรียน นักศึกษาที่ครอบครัวมีรายได้น้อย พบว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ยังดำเนินการเข้าไม่ถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีรายได้น้อยครบถ้วนในเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตาม การจะพิจารณากลุ่มเป้าหมายจากรายได้ครอบครัวอย่างเดียวยังไม่พอ

2.) ความเสมอภาคและความเป็นธรรม(Equity)

พบว่าการจัดสรรเงินให้กู้ยืมในสถานศึกษาเดียวกัน มีความเป็นธรรมและเสมอภาคค่อนข้างสูง อาจมีความไม่เสมอภาคระหว่างการจัดสรรเงินให้กู้ยืม ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ในสาเหตุ 3 ประการ คือ ประการแรก ระบบการจัดสรรเงินให้กู้ยืมของกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยที่แยกขาดจากกัน ทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดสรรวงเงินกู้ยืม ประการที่สอง จำนวนเงินงบประมาณที่จำกัดทำให้เกิดความแตกต่างของวงเงินกู้ยืมที่จัดสรรให้นักเรียน แม้แต่ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนในสถาบันเดียวกัน ประการที่สาม การจัดสรรเงินกู้ยืมให้กับสถานศึกษาขึ้นอยู่กับ จำนวนผู้ก้ที่สถานศึกษาประมาณการขึ้นไป ความแตกต่างในการเสนอความต้องการวงเงินกู้ยืมในปีต่อไป เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในวงเงินที่ผู้กู้แต่ละคนได้รับ

3.) การเงิน (Finance) จากการวิเคราะห์สถานการณ์จำลองประมาณว่า อัตราการได้เงินคืนกองทุนมีเพียง 6-10% และในจำนวนเงินให้กู้ยืมที่จะไม่ได้คืนนี้ถ้ามีการจัดเป็นเงินทุนให้เปล่าจะเหมาะสมกว่าเพราะจะลดค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน เนื่องจากภาระงานจะมีน้อยลง

ลักษณะการดำเนินงานของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่เหมือนลักษณะกองทุนหมุนเวียน แต่เป็นกองทุนที่จะต้องมีการลงทุนปริมาณมากและต่อเนื่อง นอกจากนี้หากนโยบายการให้กู้ยืมมุ่งสนับสนุนให้มีการขยายตัวในมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งจะใช้ต้นทุนของรัฐต่ำ วิธีนี้อาจไม่ใช่วิธีที่ดีตามหลักการวิเคราะห์ประสิทธิภาพต้นทุน เพราะวงเงินกู้ยืมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนจะสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เนื่องจากค่าเล่าเรียนสูงกว่า และเนื่องจากอัตราการใช้เงินกู้คืนกำหนดไว้ในอัตราที่ต่ำมาก แสดงว่ารัฐต้องจ่ายเงินร้อยละ 90 ของเงินกู้ยืมเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน

มหาวิทยาลัยเอกชนของผู้กู้แต่ละคนซึ่งจะมีผลทำให้กองทุนเป็นระบบที่ต้องใช้เงินลงทุน มากเกินเหมาะสม จึงควรจะได้มีการทบทวนเกณฑ์การให้กู้ยืมในแง่เพดานเงินกู้ยืมของผู้กู้ในสถานศึกษาเอกชน

4.) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการปรับปรุงกองทุน (Reform)

จากการศึกษาวิเคราะห์สรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

4.1) เปลี่ยนระบบความช่วยเหลือเป็น 2 ระบบ ระบบมัธยมศึกษาจัดเป็นทุนการศึกษา และระดับอุดมศึกษาคงไว้เป็นกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา การปรับปรุงดังกล่าวจะสอดคล้องกับการจัดการศึกษา 12 ปี ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและจะทำให้กองทุนมีสภาพทางการเงินดีขึ้น

4.2) การปรับปรุงเพื่อแก้ปัญหาด้านการทำตามเป้าหมายและด้านความเป็นธรรม

-ปรับปรุงระบบการอนุมัติการจัดสรรเงินกู้ยืมมาไว้ที่สำนักงานกองทุนฯ สถานศึกษามีหน้าที่เพียงรับสมัคร ตรวจสอบหลักฐาน แล้วส่งเอกสารมาที่สำนักงานกลาง การพิจารณาจัดสรรเงินให้กู้ยืมจะเป็นระบบเดียวกัน มีความเป็นธรรม และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยมีสัดส่วนผู้กู้ต่อจำนวนนักเรียนเป็นแบบเดียวกันทุกสถาบันในระดับเดียวกัน นักศึกษาในสถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัย จะได้รับการจัดสรรโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน ซึ่งจะเป็นธรรม แต่จำนวนเงินกู้จะแตกต่างกันตามค่าเล่าเรียนที่แตกต่างกัน

แต่อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะนี้อาจจะมีจุดอ่อน เพราะสถานศึกษาจะให้ความสนใจในการตรวจสอบและติดตามนักเรียน นักศึกษาน้อยลง เพราะเห็นว่าไม่ใช่หน้าที่ในความรับผิดชอบโดยตรง

-การกำหนดรายได้ครอบครัวขั้นต่ำ ควรกำหนดเป็นปี ๆ ไป เกณฑ์นี้อาจแตกต่างกันตามปริมาณที่ได้รับจัดสรร เป็นวงเงินกู้ยืมจากรัฐบาล และควรมีการกำหนดเกณฑ์ตัวอื่นมาพิจารณาประกอบเกณฑ์รายได้ เมื่อมีการกำหนดเกณฑ์แล้ว ผู้กู้ทุกรายจะได้รับการพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ชุดเดียวกัน

-การปรับปรุงระบบการให้กู้ยืมเป็นระบบการ จัดสรรทุนให้เปล่าในระดับมัธยมศึกษา วิธีปฏิบัติงานอาจทำเป็น 2 แบบ คือแบบกองทุนให้เปล่าและแบบกองทุนให้กู้ยืม สำหรับกองทุนให้กู้ยืม กระทรวงศึกษาควรใช้แบบเดียวกับมหาวิทยาลัย โดยมีจังหวัดซึ่งได้รับการจัดสรรวงเงินกู้ ทำหน้าที่อนุมัติการให้กู้ยืมเงินแต่ละรายแบบเดียวกับที่อนุกรรมการบัญชีจ่ายที่ส่งอนุมัติการให้กู้ยืมเงินแก่นักศึกษาในมหาวิทยาลัย

-การปรับปรุงสภาพการเงินของกองทุน ถ้าต้องการให้กองทุนมีเงินคืนในปริมาณที่มากขึ้นเพื่อจัดสรรให้ผู้กู้รายใหม่ ควรเพิ่มอัตราการได้เงินคืนกองทุน ฯ ด้วยวิธีต่อไปนี้

เพิ่มการคิดอัตราดอกเบี้ยจากร้อยละ 1 ให้สูงขึ้น

ลดระยะเวลาการชำระเงินคืนให้น้อยลงกว่า 15 ปี

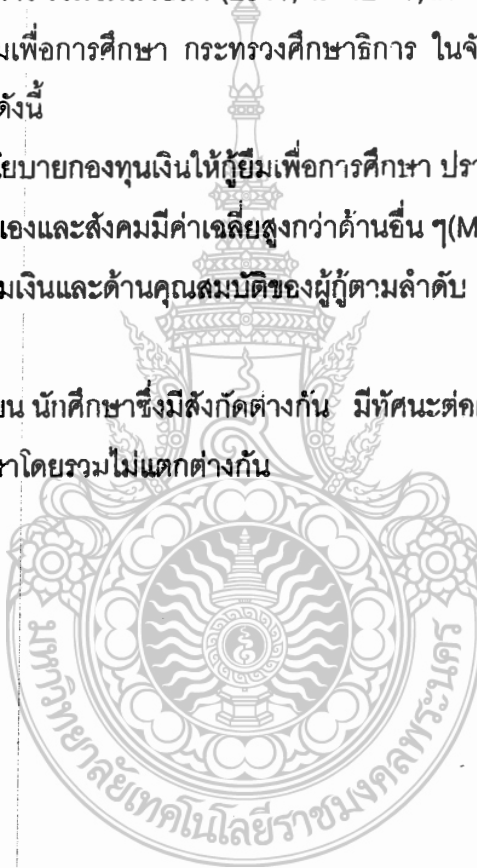
กำหนดยอดเงินใช้คืนตามมูลค่าจริงที่รวมอัตราเงินเฟ้อแล้ว

จากสถานการณ์จำลองพบว่า ถ้ากำหนดอัตราดอกเบี้ยสูงเป็น 3% หรือกำหนดระยะเวลาการชำระเงินคืนให้สั้นลง และคำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อ จะทำให้อัตราการได้เงินคืนเข้ากองทุนเพิ่มขึ้นเป็น 56%ตามมาตรฐานกองทุนกู้ยืมในประเทศอื่น ๆ และผู้รับภาระไม่มากกว่าเดิมนัก

3. สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา (2541, น. 42-45) ได้ทำการวิจัย การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดสงขลา ได้วิเคราะห์และสรุปผลประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

ผลการดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ปรากฏว่าการดำเนินงาน การปลูกจิตสำนึกรับผิดชอบตนเองและสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ (Mean=3.6213) รองลงมาได้แก่ด้านการจัดทำสัญญากู้ยืมเงินและด้านคุณสมบัติของผู้กู้ตามลำดับ (Mean=3.587 และ 3.5728 ตามลำดับ)

เมื่อเปรียบเทียบนักเรียน นักศึกษาซึ่งมีสังกัดต่างกัน มีทัศนคติต่อการดำเนินตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งศึกษาใน 2 ด้าน คือ 1) ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวนักศึกษาผู้ยืมและสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาผู้ยืม 2.) ด้านค่านิยมพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต และความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ยืมที่มีต่อบริการให้กู้ยืม

มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1.วางแผนกำหนดรายละเอียดและแนวทางการศึกษา
- 2.กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.สร้างเครื่องมือการวิจัย
- 4.ทดสอบและปรับปรุงแบบสอบถาม
- 5.เก็บรวบรวมข้อมูล
- 6.วิเคราะห์ข้อมูลและสรุป
- 7.จัดทำรายงาน

ขั้นที่ 1 วางแผน กำหนดรายละเอียด และแนวทางการศึกษา

ดำเนินการโดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารการดำเนินงานการให้กู้ยืมของกองทุนผู้ยืมเพื่อการศึกษา เอกสารแบบคำขอกู้ยืมของนักศึกษาผู้ยืม เอกสารการสัมภาษณ์ประกอบการพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืม พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 และเอกสารงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืม และนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. นักศึกษาผู้ยืมคณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 920 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.05 คือนักศึกษาผู้ยืมคณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2543 จำนวนประมาณ 286 คน และสุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling)

2. นักศึกษาที่ไม่กู้ยืมปีการศึกษา 2543 จำนวน 2,290 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางการสุ่มตัวอย่างของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 0.05 คือนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมคณะบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2543 จำนวนประมาณ 335 คน และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจ จากแผนการเงิน และแผนทุนการศึกษา จำนวน 4 คน ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 คน

ขั้นที่ 3 สร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ปฏิบัติงาน และแบบสอบถาม สำหรับนักศึกษา ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษา และความคิดเห็นตลอดจนแนวความคิดและค่านิยม โดยออกแบบสอบถาม สำหรับเก็บข้อมูล 2 ชุด ซึ่งใช้สำหรับนักศึกษากู้ยืม 1 ชุดและอีก 1 ชุดสำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืม

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษากู้ยืม แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับครอบครัวและความเป็นอยู่ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ภาควิชา ชั้นปี ประเภทหลักสูตร อาชีพของครอบครัว ภูมิลำเนา รายได้ของครอบครัว จำนวนพี่น้องที่อยู่ในช่วงการศึกษา จำนวนปีที่กู้ยืม เงินที่ได้รับจากครอบครัวต่อเดือน เงินที่ได้รับจากกองทุนกู้ยืมต่อเดือน เป็นต้น โดยใช้คำถามแบบตรวจสอบ (Check List) และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในขั้นตอนการดำเนินงานการให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ และค่านิยมในด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เป็นต้น ใช้คำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของ Likert โดยมีน้ำหนักดังนี้

2.1 ความคิดเห็นในขั้นตอนการดำเนินงานการให้กู้ยืม วิเคราะห์ของระดับให้ผู้ตอบพิจารณา คือ

ระดับคะแนน 1 หมายถึงดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำมาก

ระดับคะแนน 2 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ

ระดับคะแนน 3 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับคะแนน 4 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับดี

ระดับคะแนน 5 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

และมีเกณฑ์ของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 ความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 ความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 ความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 ความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 ความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำมาก

**2.2 ความคิดเห็นในค่านิยมด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ ความเห็นอกเห็นใจ
ผู้อื่น** แบบสอบถามมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบมีเกณฑ์ให้ผู้ตอบพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนน 0 หมายถึงไม่จริง

ระดับคะแนน 1 หมายถึงจริงบ้างบางครั้ง

ระดับคะแนน 2 หมายถึงค่อนข้างจริง

ระดับคะแนน 3 หมายถึงจริงมากกว่าไม่จริง

ระดับคะแนน 4 หมายถึงจริงทุกครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับคำถามเชิงบวก สำหรับข้อที่ตอบ 4, 3, 2, 1, 0 จะ ให้คะแนน 4, 3, 2, 1, 0 ตามลำดับ ส่วนคำถามเชิงลบ สำหรับข้อที่ตอบ 4, 3, 2, 1, 0 จะ ให้คะแนน 0, 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ

และมีเกณฑ์ของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนน 0.00-0.49 หมายถึงไม่มีค่านิยมด้านดี

ระดับคะแนน 0.50-1.49 หมายถึงมีค่านิยมด้านดี น้อย

ระดับคะแนน 1.50-2.49 หมายถึงมีค่านิยมด้านดี ปานกลาง

ระดับคะแนน 2.50-3.49 หมายถึงมีค่านิยมด้านดี ค่อนข้างมาก

ระดับคะแนน 3.50-4.00 หมายถึงมีค่านิยมด้านดี มาก

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ คำถามเป็นแบบปลายเปิด

แบบสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างกำหนดประเด็นสัมภาษณ์ในหัวข้อเกี่ยวกับลักษณะงานที่ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานของกองทุน วิธีการปฏิบัติ ปัญหาที่พบ และข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 ทดสอบและปรับปรุงแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาผู้เยี่ยมชมไปทดลองใช้กับนักศึกษาผู้เยี่ยมชมซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน นำแบบสอบถามมาประมาณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในโดยวิธีของครอนบาค(Cronbach) หาสัมประสิทธิ์แอลฟา(coefficient- α) โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{\sum S_x^2} \right)$$

เมื่อ α คือ สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนของแบบสอบถาม

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

หลังจากการทดลองแล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง จนได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้วจึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

ขั้นที่ 5 เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ให้เจ้าหน้าที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาผู้เยี่ยมชม 286 ชุด ได้รับคืนมา 280 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 97.90 และนักศึกษาที่ไม่ได้ผู้เยี่ยมชมจำนวน 335 ชุด ได้กลับคืนมา 263 ชุด คิดเป็นร้อยละ 78.51

สำหรับแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานทั้ง 4 คนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการแยกเป็นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ภาควิชาที่เรียน ชั้นปีที่ ประเภทหลักสูตร อาชีพครอบครัว ภูมิภูมิลำเนา รายได้ เป็นต้น ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ สำหรับข้อคำถามที่เป็นแบบตรวจสอบ สำหรับข้อคำถามแบบปลายเปิดใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มเติม

เปรียบเทียบภาวะเศรษฐกิจและสังคมครอบครัวนักศึกษาผู้เยี่ยมชมและไม่ผู้เยี่ยมชม โดยใช้ χ^2 -test และ t-test

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาด้านการดำเนินงานการให้กู้ยืม ความคิดเห็น และค่านิยมในเรื่องทั่ว ๆ ไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้

1. หาค่าร้อยละ(Percentage) โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของตัวแปรใด} = \frac{\text{ความถี่ของตัวแปรนั้น}}{\text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}} \times 100$$

2. หาค่าเฉลี่ย(Average) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

x คือ คะแนนแต่ละข้อหรือข้อมูลในแต่ละข้อของแบบสอบถาม

$\sum fx$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละข้อ

n คือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx^2$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

$\sum fx$ คือ ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละข้อ

n คือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

4. หาค่า t โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ \bar{X}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษากู้ยืม

\bar{X}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

S_1^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มนักศึกษากู้ยืม

S_2^2 คือ ความแปรปรวนของกลุ่มนักศึกษาไม่กู้ยืม

n_1 และ n_2 คือจำนวนคนในกลุ่มนักศึกษากู้ยืมและไม่กู้ยืม

และ
$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{S/\sqrt{n}}$$

5. หาค่า χ^2 โดยใช้สูตร

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

O คือ ความถี่ที่สังเกตได้

E คือ ความถี่ที่คาดหวัง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows และ Microsoft excel

ชั้นที่ 7 จัดทำรายงาน

รวบรวมข้อมูลและผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาเรียบเรียงและจัดพิมพ์เข้าเล่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ พหุจะสรุปผลและนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวและสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวและสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มกู้ยืม กับกลุ่มไม่กู้ยืม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของขั้นตอนในการดำเนินการขอกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืม แนวคิดและค่านิยมพื้นฐานในการดำเนินชีวิต และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวและสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

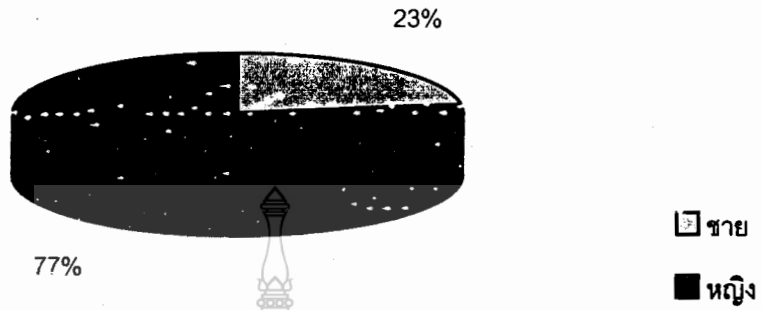
1.1 นักศึกษากู้ยืม

ตารางที่ 1.1 แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษากู้ยืม แจกแจงจำนวนและร้อยละ

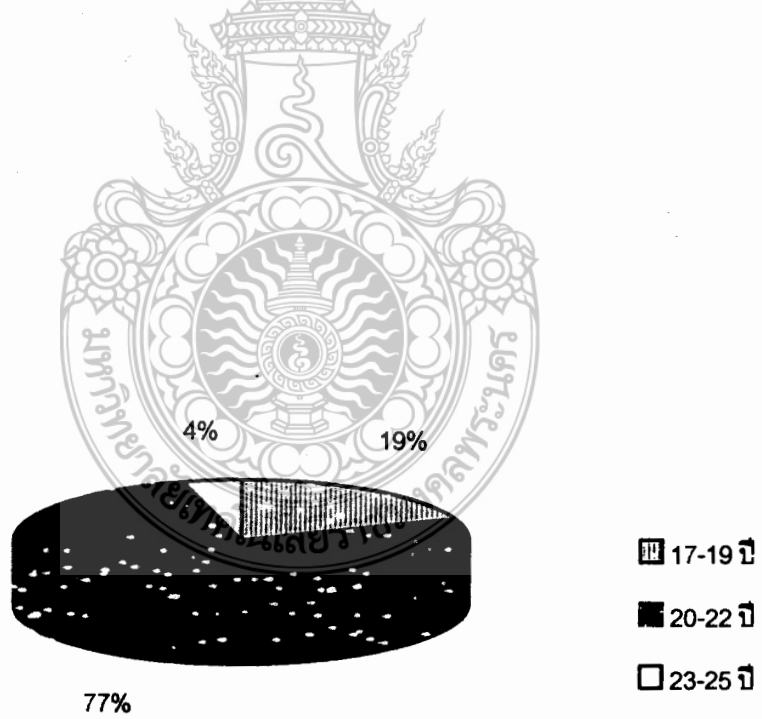
1.1.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	64	22.9
หญิง	216	77.1
รวม	280	100.0
2. อายุ		
17-19 ปี	54	19.4
20-22 ปี	213	76.3
23-25 ปี	12	4.3
รวม	279	100.0

ตารางที่ 1.1 (ต่อ) แสดงข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาผู้เฒ่า แจกแจงจำนวนและร้อยละ

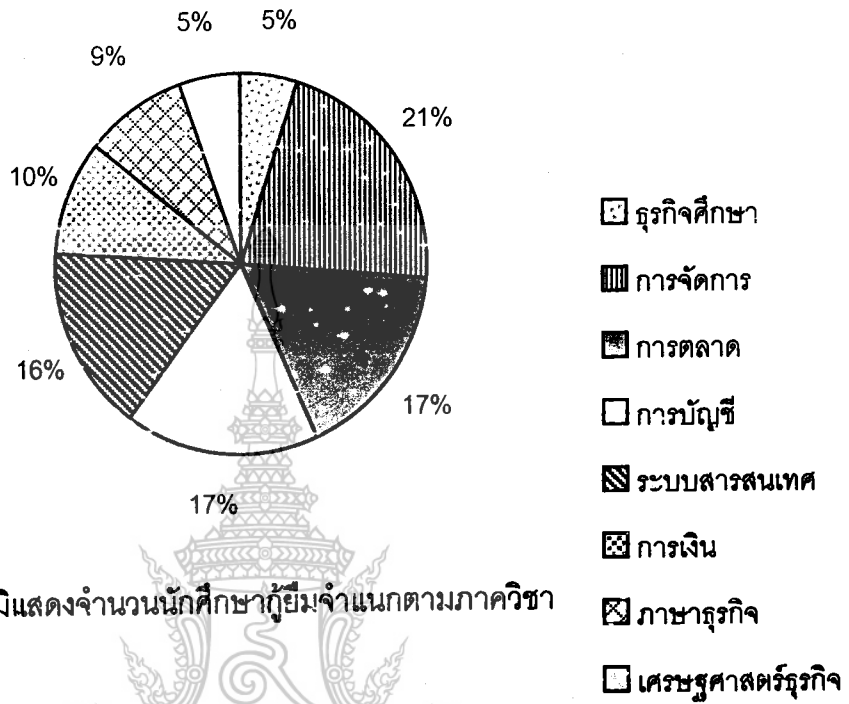
3.ภาควิชา		
ธุรกิจศึกษา	14	5.0
การจัดการ	60	21.4
การตลาด	47	16.8
การบัญชี	48	17.1
ระบบสารสนเทศ	44	15.7
การเงิน	27	9.6
ภาษารธุรกิจ	25 ⁺	8.9
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	15	5.4
รวม	280	100.0
4.หลักสูตร		
หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	178	63.6
หลักสูตร 4 ปี	102	36.4
รวม	280	100.0
5.ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	28	10.0
ชั้นปีที่ 2	29	10.4
ชั้นปีที่ 3	152	54.3
ชั้นปีที่ 4	71	25.4
รวม	280	100.0
6.จำนวนปีที่กั้		
1 ปี	71	32.2
2 ปี	56	25.3
3 ปี	59	26.7
4 ปี	25	11.3
5 ปี	10	4.5
รวม	221	100.0

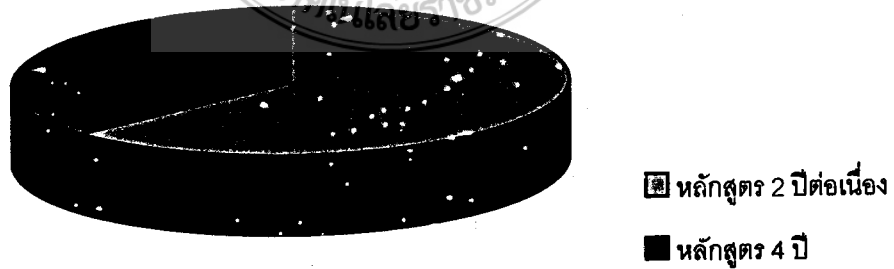
รูปที่ 1 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เยี่ยมชม
จำแนกตามเพศ

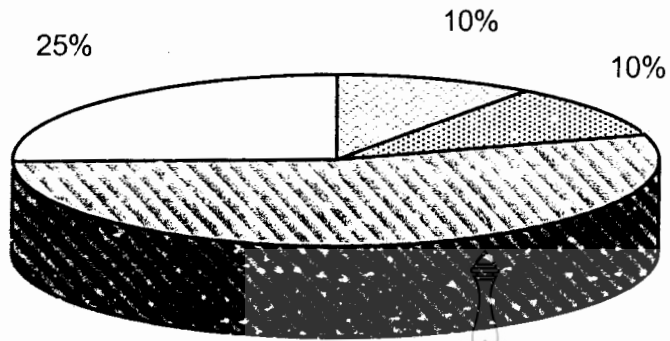
รูปที่ 2 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เยี่ยมชม จำแนกตามอายุ

รูปที่ 3 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เิ่มจำแนกตามภาควิชา

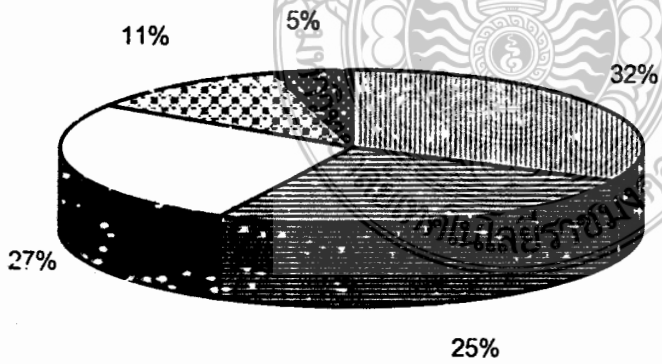

รูปที่ 4 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาผู้เิ่มจำแนกตามหลักสูตร

- ชั้นปีที่ 1
- ▨ ชั้นปีที่ 2
- ▩ ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

รูปที่ 5 แผนภูมิแสดงจำนวนผู้ตอบคำถามจำแนกตามชั้นปี

- ▨ 1 ปี
- ▩ 2 ปี
- 3 ปี
- ▨ 4 ปี
- 5 ปี

รูปที่ 6 แผนภูมิแสดงจำนวนปีที่ผู้

จากตารางที่ 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาผู้ยืม มีดังนี้

1.) นักศึกษาผู้ยืมเป็นเพศหญิง 216 คน และเพศชาย 64 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 และ 22.9 ตามลำดับ

2.) อายุของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้จะอยู่ในช่วง 20-22 ปีมากที่สุด มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 รองลงมาอยู่ในช่วง 17-19 ปี มี 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และในช่วงอายุ 23-25 ปี มีน้อยที่สุดคือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอายุเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มนี้อยู่ที่ประมาณ 21 ปี (Mean=20.64 SD=1.24)

3.) ภาควิชา พบว่า 3 ลำดับแรกเป็นนักศึกษาภาควิชาการจัดการมากที่สุด มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมา เป็นนักศึกษาภาควิชาการบัญชี จำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 17.1 และ เป็นนักศึกษาภาควิชาการตลาดจำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 16.8

4.) หลักสูตร พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวน 178 คนคิดเป็นร้อยละ 63.6 เป็นนักศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องและจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 36.4 เป็นนักศึกษาระดับหลักสูตร 4 ปี

5.) ชั้นปีที่ พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ส่วนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 29 คนและ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และ 10.0 ตามลำดับ

6.) จำนวนปีที่กู้ มากที่สุดจำนวน 71 คนคิดเป็นร้อยละ 32.2 เป็นผู้กู้รายใหม่ในปีการศึกษา 2543 รองลงมาจำนวน 59 คนคิดเป็นร้อยละ 26.7 เป็นผู้กู้รายเก่าซึ่งกู้เป็นปีที่ 3 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 กู้เป็นปีที่ 2 พบว่ามีผู้กู้มากที่สุดคือ 5 ปี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าส่วนใหญ่ของผู้ยืมทั้งหมดร้อยละ 40.4 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง (ตารางที่ 1.2) และพบว่าส่วนใหญ่ของผู้กู้ทั้งหมดเป็นผู้กู้รายใหม่ ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 24.0 ของผู้กู้ทั้งหมด (ตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ขี้มจำแนกตามหลักสูตรและชั้นปี

ชั้นปีที่	1	2	3	4	รวม
หลักสูตร					
หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	0 (0.0%)	0 (0.0%)	113 (40.4%)	65 (23.2%)	178 (63.6%)
หลักสูตร 4 ปี	28 (10.0%)	29 (10.4%)	39 (13.9%)	6 (2.1%)	102 (36.4%)
รวม	28 (10.0%)	29 (10.4%)	152 (54.3%)	71 (25.3%)	280 (100.0%)

ตารางที่ 1.3 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ขี้มจำแนกตามจำนวนปีที่ขี้ และชั้นปี

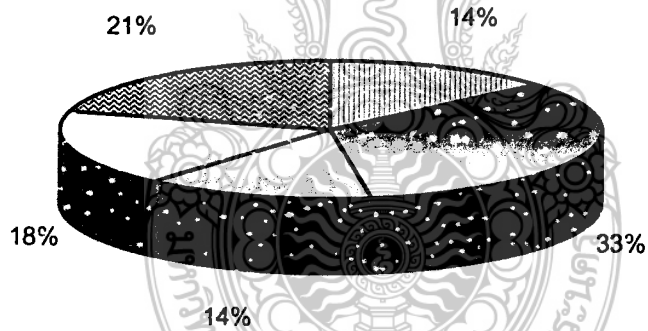
จำนวนปีที่ขี้	ชั้นปีที่				
	1	2	3	4	รวม
1	12 (5.4%)	4 (1.8%)	53 (24.0%)	2 (0.9%)	71 (32.1%)
2	6 (2.7%)	13 (5.9%)	28 (12.7%)	9 (4.1%)	56 (25.4%)
3	1 (0.5%)	6 (2.7%)	45 (20.4%)	7 (3.2%)	59 (26.8%)
4	2 (0.9%)	3 (1.3%)	11 (5.0%)	9 (4.1%)	25 (11.3%)
5	2 (0.9%)	0 (0.0%)	6 (2.7%)	2 (0.9%)	10 (4.5%)
รวม	23 (10.4%)	26 (11.7%)	143 (64.7%)	29 (13.1%)	221 (100.0%)

ตารางที่ 1.4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษาผู้เยี่ยม

1.1.2 ข้อมูลทางด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
7.ภูมิลำเนา		
กรุงเทพ	38	13.6
ภาคกลาง	95	33.9
ภาคเหนือ	39	13.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	17.9
ภาคใต้	58	20.7
รวม	280	100.0
8.อาชีพ		
ค้าขาย	40	14.8
กรรมกร	2	0.7
ลูกจ้างหน่วยราชการ	12	4.4
รับราชการ	16	5.9
ลูกจ้างเอกชน	20	7.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	2.6
เกษตรกร	134	49.4
อื่น ๆ	40	14.8
รวม	271	100.0
9. รายได้		
ต่ำกว่า 6,000 บาท	152	56.3
6,000-8,999 บาท	66	24.4
9,000-11,999 บาท	33	12.2
12,000-14,999 บาท	8	3.0
15,000-17,999 บาท	5	1.9
18,000-20,999 บาท	4	1.5
21,000 บาทขึ้นไป	2	0.7
รวม	270	100.0

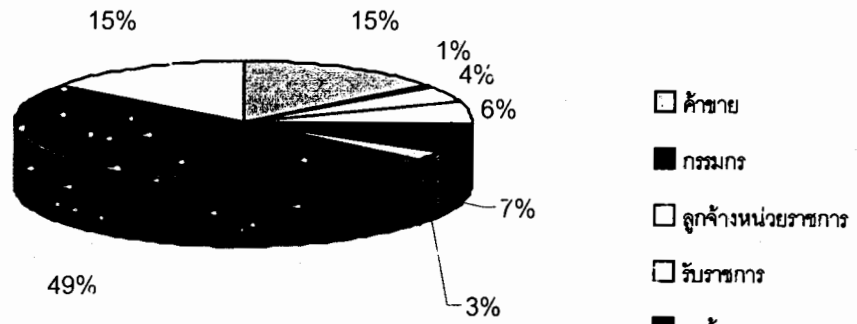
ตารางที่ 1.4(ต่อ)จำนวนและร้อยละของข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษาผู้ยืม

1.1.2 ข้อมูลทางด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
10.จำนวนบุตรที่อยู่ในวัยเรียน		
1 คน	15	5.4
2 คน	87	31.1
3 คน	114	40.7
4 คน	56	20.0
5 คน	6	2.1
6 คน	2	0.7
รวม	280	100.0

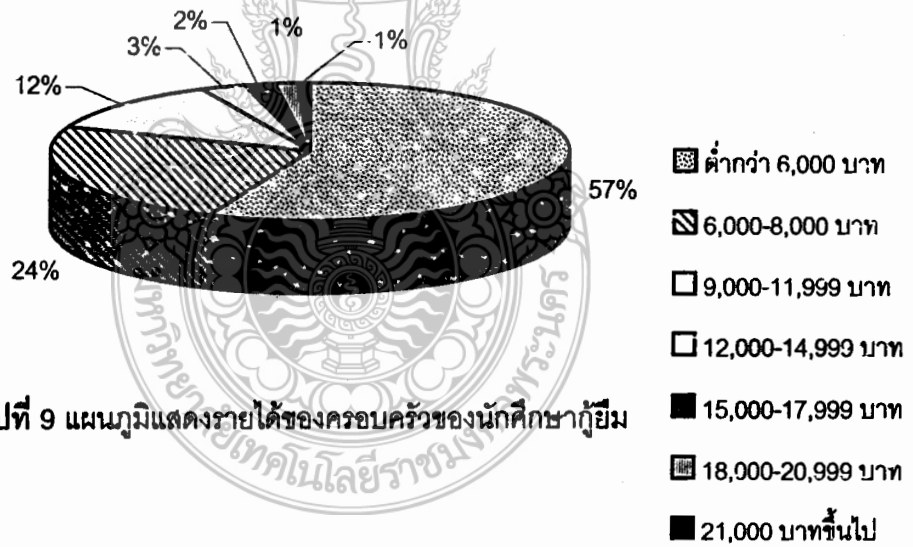

รูปที่ 7 แผนภูมิแสดงภูมิถิ่นเนาของนักศึกษาผู้ยืม

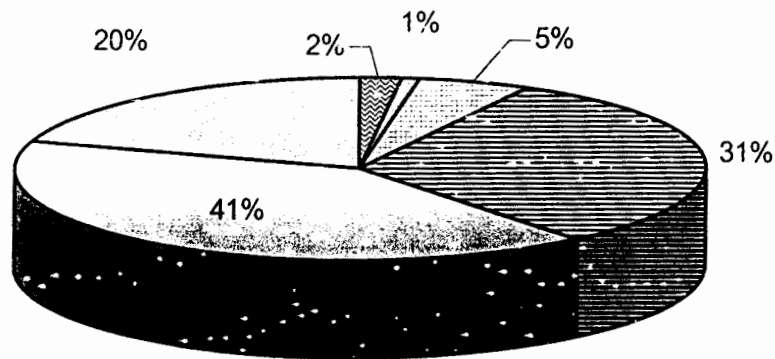
กรุงเทพฯ
 ภาคกลาง
 ภาคเหนือ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคใต้

รูปที่ 8 แผนภูมิแสดงอาชีพของครอบครัวของนักศึกษาผู้ยืม

รูปที่ 9 แผนภูมิแสดงรายได้ของครอบครัวของนักศึกษาผู้ยืม

□ 1 คน □ 2 คน □ 3 คน □ 4 คน □ 5 คน □ 6 คน

รูปที่ 10 แผนภูมิแสดงภาวะทางการศึกษาของบุตร ในครอบครัวของ
นักศึกษาผู้ยืม

จากตารางที่ 1.4 ข้อมูลทางด้านครอบครัว ซึ่งวิเคราะห์สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว 4 ด้าน ได้แก่ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ ภาวะทางการศึกษาของบุตร ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

7.) ภูมิลำเนา พบว่า 3 ลำดับแรกมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา 58 คนคิดเป็นร้อยละ 20.7 มีภูมิลำเนาในภาคใต้ และลำดับที่ 3 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

8.) อาชีพของครอบครัว พบว่า 3 ลำดับแรกคือ จำนวนมากที่สุด 134 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 49.4 ทำการเกษตร รองลงมาจำนวน 40 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 14.8 ประกอบอาชีพค้าขาย และจำนวน 20 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.4 ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างของเอกชน

9.) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว พบว่ามีจำนวนมากที่สุดคือ 152 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 55.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท รองลงมาจำนวน 66 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 6,000-8,999 บาท และจำนวน 33 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 9,000-11,999 บาท รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยเฉลี่ยประมาณ 6,362 บาท (Mean=6362.39 , SD= 4002.46) และพบว่ามีจำนวนประมาณ 11 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 4.1 ของผู้กู้ทั้งหมดมีรายได้ของครอบครัวเกินกว่ากำหนดของกองทุน (มากกว่า 150,000 บาทต่อปี)

¹ ในปีการศึกษา 2543 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษากำหนดขอบเขตรายได้ครอบครัวไม่เกิน 150,000 ต่อปี

10.)ภาวะรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตร พบว่าที่มากที่สุดคือ 114 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 40.7 รับผิดชอบต่อการศึกษาของบุตร 3 คน รองลงมา 87 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 31.1 มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบต่อการศึกษา 2 คน และจำนวน 56 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 20.0 มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบต่อการศึกษา 4 คน และโดยเฉลี่ยแล้วครอบครัวของนักศึกษาผู้ยืมจะมียุติกรที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อการศึกษา ประมาณครอบครัวละ 3 คน (Mean = 2.95, SD= 0.84)

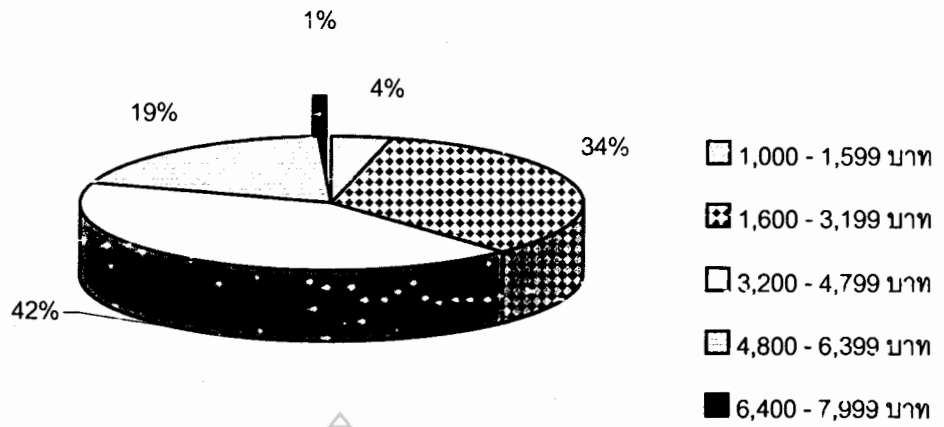
ตารางที่ 1.5 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ยืม

จำแนกตามข้อมูลสถานภาพทางการเงิน

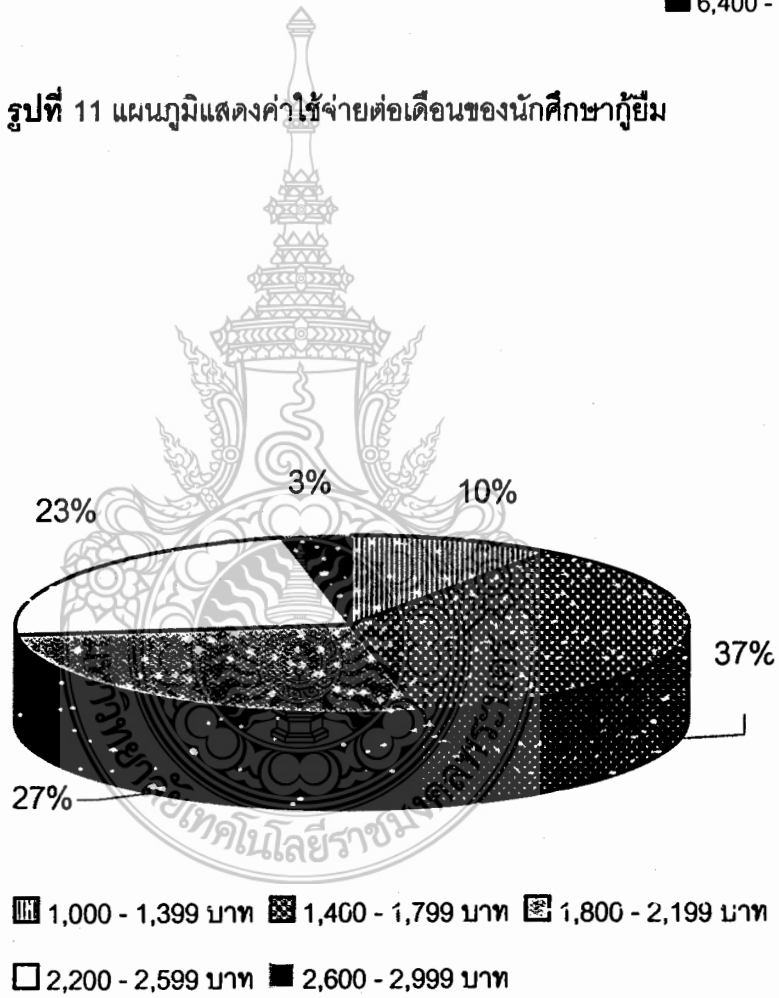
1.1.3 ข้อมูลสถานภาพทางการเงิน	จำนวนคน	ร้อยละ
11.ค่าใช้จ่ายต่อเดือน		
1,000-1,599 บาท	11	4.0
1,600-3,199 บาท	94	34.1
3,200-4,799 บาท	116	42.0
4,800-6,399 บาท	53	19.2
6,400-7,999 บาท	2	0.7
รวม	276	100.0
12. ค่าที่พักต่อเดือน		
1,000-1,399 บาท	3	10.0
1,400-1,799 บาท	11	36.7
1,800-2,199 บาท	8	26.7
2,200-2,599 บาท	7	23.3
2,600-2,999 บาท	1	3.3
รวม	30	100.0

ตารางที่ 1.5 (ต่อ)จำนวนและร้อยละของนักศึกษาผู้ยืม
จำแนกตามสถานภาพทางการเงิน

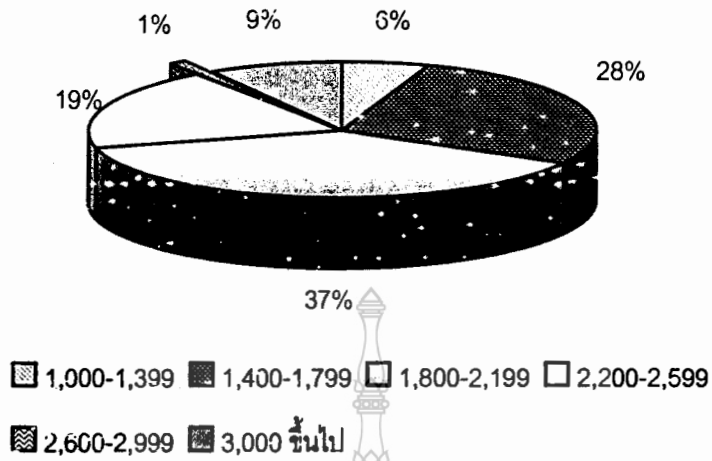
1.1.3 ข้อมูลสถานภาพทางการเงิน	จำนวนคน	ร้อยละ
13.เงินกู้ต่อเดือน		
1,000 -1,399 บาท	12	5.6
1,400 -1,799 บาท	60	27.5
1,800 - 2,199 บาท	83	38.1
2,200 -2,599 บาท	42	19.4
2,600 -2,999 บาท	2	0.8
3,000 บาทขึ้นไป	19	8.6
รวม	218	100.0
14.ขอจากผู้สงเสียดเดือนละ		
น้อยกว่า 1,000 บาท	7	2.7
1,000 -1,999 บาท	57	22.4
2,000 -2,999 บาท	112	43.7
3,000 -3,999 บาท	70	27.3
4,000 - 4,999 บาท	9	3.5
5,000 บาทขึ้นไป	1	0.4
รวม	256	100.0

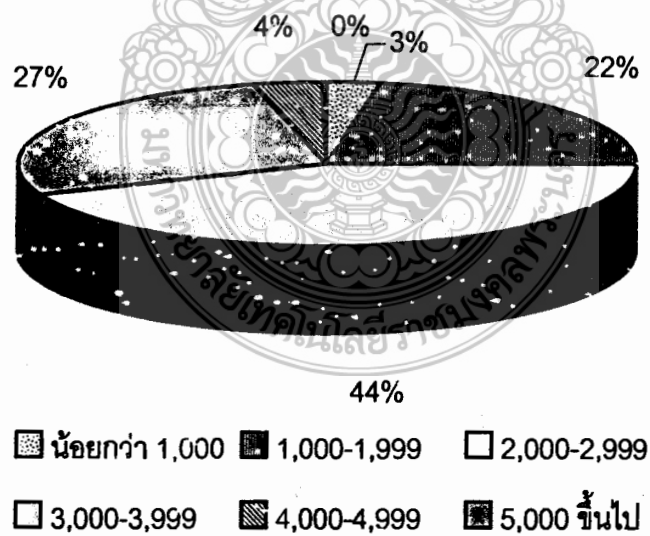
รูปที่ 11 แผนภูมิแสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาผู้ยืม

รูปที่ 12 แผนภูมิแสดงค่าที่หักต่อเดือนของนักศึกษาผู้ยืม

รูปที่ 13 แผนภูมิแสดงจำนวนเงินกู้ต่อเดือน

รูปที่ 14 แผนภูมิแสดงจำนวนเงินที่นักศึกษาผู้ยืมขอเพิ่มจากครอบครัวต่อเดือน

จากตารางที่ 1.5 ข้อมูลด้านสถานภาพทางการเงินของนักศึกษาгүйิม ผลการวิเคราะห์ดังนี้

11.) ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน พบว่ามากที่สุดคือ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 จะได้รับเงินค่าใช้จ่ายประมาณ 3,200-4,799 บาทต่อเดือน รองลงมาจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 1,600-3,199 บาท และจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 19.2 ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 4,800-6,399 บาท มีที่ได้รับต่อเดือนประมาณ 1,000-1,599 บาท จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.0 และที่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากที่สุดคือประมาณ 6,400-7,999 บาทมีจำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 0.7 และโดยเฉลี่ยนักศึกษาгүйิมจะได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 3,640 บาท (Mean=3639.61, SD=1206.93)

12.) ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือน รายจ่ายหลัก ๆ ในแต่ละเดือนจะใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับนักศึกษาที่พักคนเดียวมี 30 คน และเมื่อจัด 3 ลำดับแรกจากมากที่สุด คือ มีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 36.7 ซึ่งจ่ายค่าที่พักประมาณ 1,400-1,799 บาท มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 จ่ายค่าที่พักประมาณ 1,800-2,199 บาท จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 23.3 จ่ายค่าที่พักประมาณ 2,200-2,599 แต่โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักซึ่งนักศึกษาгүйิมจ่ายต่อเดือนประมาณคนละ 1,520 บาท (Mean=1520.76 SD=700.27)

13.) เงินกู้ที่ได้รับจากกองทุนต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวน 83 คนคิดเป็นร้อยละ 38.1 ได้รับเงินจากการгүйิมกองทุน ประมาณ 1,800-2,199 บาท รองลงมาจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 27.5 ได้รับจากการгүйิมกองทุน ประมาณ 1,400-1,799 บาท และ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ได้รับจากกองทุนประมาณ 2,200-2,599 บาท และโดยเฉลี่ยนักศึกษาгүйิมจะได้รับเงินจากการгүйิมกองทุนประมาณเดือนละ 1,964 บาท (Mean= 1964.37 SD=458.23)

14.) ผู้гүйิมส่วนใหญ่จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 43.7 จะขอจากครอบครัวอีกเดือนละประมาณ 2,000-2,999 บาทรองลงมาจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ขอเพิ่มจากครอบครัวอีกเดือนละประมาณ 3,000-3,999 บาท และ จำนวน 57 คนคิดเป็นร้อยละ 22.4 จะขอเพิ่มจากครอบครัวอีกเดือนละประมาณ 1,000-1,999 บาท และโดยเฉลี่ยนักศึกษาгүйิมจะขอจากครอบครัวอีกประมาณคนละ 2,251 บาทต่อเดือน (Mean= 2251.17 SD= 829.41)

จากตารางที่ 1.6 ข้อมูลด้านสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งวิเคราะห์จากลักษณะของที่อยู่อาศัย สภาพการอยู่อาศัย ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

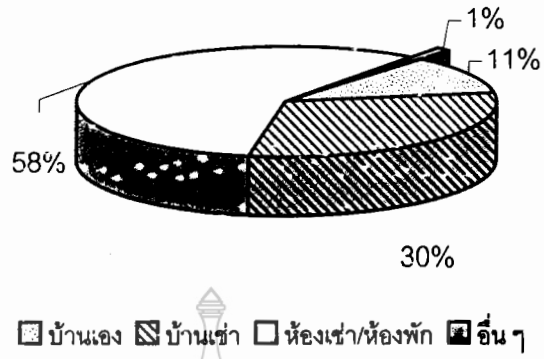
15.) ลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาгүйิมส่วนใหญ่มีจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 อาศัยอยู่ในห้องเช่า/หอพัก รองลงมาจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อยู่อาศัยในบ้านเช่า และมี

จำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 11.6 ที่อยู่บ้านเอง และอีก 3 คนคิดเป็นร้อยละ 1.2 ที่อยู่วัด และบ้านพักของหน่วยงาน

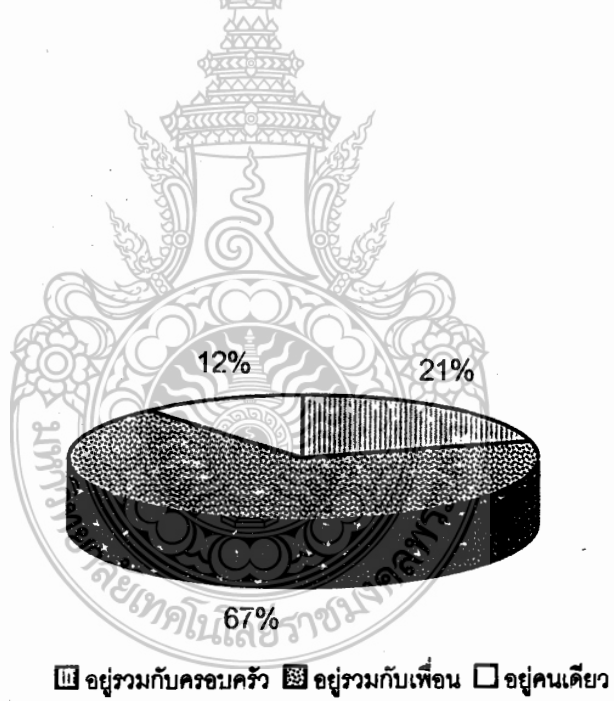
16.) สภาพการอยู่อาศัย พบว่ามากที่สุดมีจำนวน 188 คนคิดเป็นร้อยละ 67.6 อยู่รวมกับเพื่อนรองลงมาจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 อยู่รวมกับครอบครัว และอีก 32 คนคิดเป็นร้อยละ 11.5 อยู่คนเดียว

ตารางที่ 1.6 จำแนกสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาภูมิ ด้านลักษณะที่อยู่อาศัย และสภาพการอยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ

1.1.4 ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่	จำนวนคน	ร้อยละ
15.ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านเอง	32	11.6
บ้านเช่า	84	30.0
ห้องเช่า/หอพัก	160	57.2
อื่น ๆ	3	1.2
รวม	279	100.0
16.สภาพการอยู่อาศัย		
อยู่รวมกับครอบครัว	58	20.9
อยู่รวมกับเพื่อน	188	67.6
อยู่คนเดียว	32	11.5
รวม	278	100.0

รูปที่ 15 แผนภูมิจำแนกลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาภูษิม

รูปที่ 16 แผนภูมิจำแนกสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาภูษิม

จากตารางที่ 1.7 สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจำแนกประเภทตามความจำเป็นมี 2 ประเภท คือประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า กับประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสาร รายละเอียดผลการวิเคราะห์มีดังนี้

17.)ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่นักศึกษาгүйืมมีใช้ตามลำดับมากไปหาน้อยได้แก่ พัดลม เตารีด หม้อหุงข้าวไฟฟ้า ตู้เย็น และเครื่องซักผ้า คิดเป็นร้อยละ 94.6 86.8 60.0 25.0 และ 7.9 ตามลำดับ

18.)ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารติดตัวพบว่า นักศึกษาгүйืมมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้จำนวน 41 คนคิดเป็นร้อยละ 14.6 จากгүйืมทั้งหมด และมีเครื่องมือสื่อสารติดตัวประเภทต่าง ๆ ร้อยละ 7.9 (ซึ่งแยกเป็นเพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ และ พีซีที คิดเป็นร้อยละ 5.4 1.8 และ 0.7 ตามลำดับ)

ตารางที่ 1.7 จำแนกสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์
ของนักศึกษาгүйืม คิดเป็นร้อยละ

17. สิ่งอำนวยความสะดวก (เครื่องใช้ไฟฟ้า)	มี		ไม่มี		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พัดลม	265	94.6	15	5.4	280
ตู้เย็น	70	25.0	210	75.0	280
เครื่องซักผ้า	22	7.9	258	92.1	280
เตารีด	243	86.8	37	13.2	280
หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	168	60.0	112	40.0	280
18. เครื่องมือสื่อสาร และคอมพิวเตอร์	มี		ไม่มี		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คอมพิวเตอร์	41	14.6	239	85.4	280
เครื่องมือสื่อสาร					
เพจเจอร์	15	5.4	265	94.6	280
โทรศัพท์มือถือ	5	1.8	275	98.2	280
พีซีที	2	0.7	278	99.3	280

ตารางที่ 1.8 แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพักผ่อน
ของนักศึกษาภูมิ คัดเป็นร้อยละ

1.1.5 ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้ เวลาว่าง และการพักผ่อน	จำนวนคน	ร้อยละ
19. การตัดสินใจซื้อสินค้า		
ยี่ห้อ	1	0.4
คุณภาพ	21	7.5
ความจำเป็น	199	71.3
วงเงิน	58	20.8
รวม	279	100.0
20. เมื่อเงินเหลือ		
ซื้อเครื่องสำอาง/เสื้อผ้า	36	13.2
ซื้อหนังสือ/ตำรา	99	36.3
ดูภาพยนตร์	7	2.6
จัดกิจกรรมสังสรรค์	16	5.8
เก็บออม	115	42.1
รวม	273	100.0
21. เมื่อเงินไม่พอจ่าย		
ขอทางบ้านเพิ่ม	132	49.4
ยืมเพื่อน	99	37.1
หางานพิเศษทำ	36	13.5
รวม	267	100.0
22. การพักผ่อนหย่อนใจ (ความถี่)		
สัปดาห์ละครั้ง	57	28.1
2 สัปดาห์ครั้ง	30	14.8
3 สัปดาห์ครั้ง	23	11.3
เดือนละครั้ง	93	45.8
รวม	203	100.0

ตารางที่ 1.8 (ต่อ)แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลารว่าง และการพักผ่อนเอง
ของนักศึกษาทุกระดับ คิดเป็นร้อยละ

1.1.5 ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลารว่าง และการพักผ่อนเอง	จำนวนคน	ร้อยละ
23.สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ		
โรงภาพยนตร์	15	6.1
ห้างสรรพสินค้า	186	75.6
ห้องอาหารคาราโอเกะ	0	0.0
สวนสาธารณะ	41	15.7
วัด สถานปฏิบัติธรรม	4	1.6
รวม	246	100.0

จากตารางที่ 1.8 ด้านค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลารว่าง และการพักผ่อนเอง ซึ่งวิเคราะห์จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

19.) การตัดสินใจในการซื้อสินค้า พบว่าการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาทุกระดับ 3 ลำดับแรก คือ มากที่สุดจำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 จะตัดสินใจใช้จ่ายซื้อสินค้าตามความจำเป็น มี 58 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ที่ตัดสินใจใช้จ่ายซื้อสินค้าโดยดูจากวงเงินที่ตนเองมีอยู่ และ 21 คนคิดเป็นร้อยละ 7.5 ตัดสินใจซื้อโดยดูจากคุณภาพ มีนักศึกษาทุกระดับเพียงคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 0.4 ที่คำนึงถึงยี่ห้อของสินค้า

20.) ในกรณีที่มีเงินเหลือ จัดอันดับ 3 อันดับแรกพบว่านักศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่ซึ่งมีจำนวน 115 คนคิดเป็นร้อยละ 42.1 ตอบว่าได้เก็บออมไว้สำหรับความจำเป็น รองลงมาจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 ตัดสินใจนำเงินนี้ซื้อหาหนังสือหรือตำรา จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 ใช้เงินที่เหลือนี้ซื้อเสื้อผ้า/เครื่องสำอาง

21.) เมื่อเงินไม่พอจ่าย พบว่านักศึกษาทุกระดับ มีวิธีแก้ปัญหา โดยการ ขอจากทางบ้านเพิ่มเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 ใช้วิธียืมเพื่อน และจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 13.5 หางานพิเศษทำ

22.) ความถี่ในการพักผ่อนหย่อนใจ พบว่า มากที่สุดคือ 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ให้ความสำคัญกับการออกไปพักผ่อนหย่อนใจเดือนละครั้ง รองลงมาจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 ให้ความสำคัญ

สัปดาห์ละครั้ง จำนวน 30 คน และ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ 11.3 ที่ให้เวลากับการออกไปพักผ่อนหย่อนใจ 2 สัปดาห์ต่อครั้ง และ 3 สัปดาห์ต่อครั้งตามลำดับ

23.)สถานที่ในการพักผ่อน พบว่า มีจำนวนมากที่สุดคือ 186 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 ตอบว่าไปห้างสรรพสินค้า รองลงมา 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ไปเที่ยวสวนสาธารณะ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ไปดูภาพยนตร์ และมี 4 คนคิดเป็นร้อยละ 1.6 ที่ตอบว่าไปวัด/สถานปฏิบัติธรรม

จากตารางที่ 1.9 ในกรณีที่นักศึกษาทำงานพิเศษเพื่อช่วยเหลือตนเอง พบว่านักศึกษากฎีมีส่วนใหญ่ร้อยละ 53.6 เป็นผู้ซึ่งเรียนเพียงอย่างเดียว มีบางส่วนคิดเป็นร้อยละ 36.3 ที่เคยใช้เวลาว่างจากการเรียนทำงานพิเศษหารายได้เพิ่มเติม แต่ขณะนี้ไม่ได้ทำงานพิเศษ และอีกร้อยละ 10.1 ที่ทำงานพิเศษควบคู่กับการเรียนไปด้วยจนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 1.9 แสดงสภาพการทำงานช่วยเหลือตนเองของนักศึกษากฎี คิดเป็นร้อยละ

ขณะนี้ทำงานพิเศษหรือไม่	ไม่ทำ	ทำ	รวม
เคยทำงานพิเศษหรือไม่			
ไม่เคย	143 (53.6%)	6 (2.2%)	149 (55.8%)
เคย	97 (36.3%)	21 (7.9%)	118 (44.2%)
รวม	240 (89.9%)	27 (10.1%)	267 (100.0%)

1.2 นักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

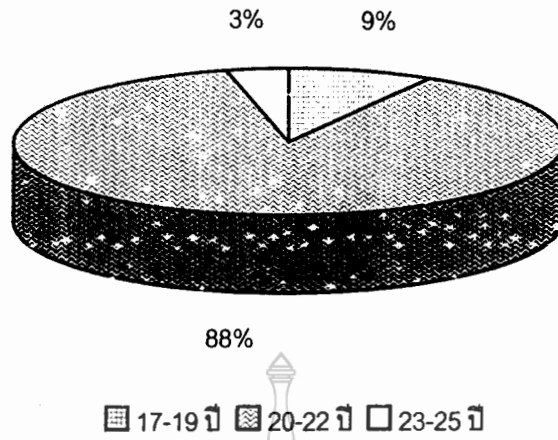
ตารางที่ 1.10 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

1.2.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	70	26.6
หญิง	193	73.4
รวม	263	100.0
2.อายุ		
17-19 ปี	22	8.5
20-22 ปี	227	88.1
23-25 ปี	9	3.4
รวม	258	100.0
3.ภาควิชา		
ธุรกิจศึกษา	19	7.2
การจัดการ	35	13.3
การตลาด	29	11.0
การบัญชี	61	23.2
ระบบสารสนเทศ	49	18.6
การเงิน	31	11.8
ภาษารธุรกิจ	15	5.7
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	24	9.2
รวม	263	100.0
4.หลักสูตร		
หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	107	41.8
หลักสูตร 4 ปี	149	58.2
รวม	256	100.0

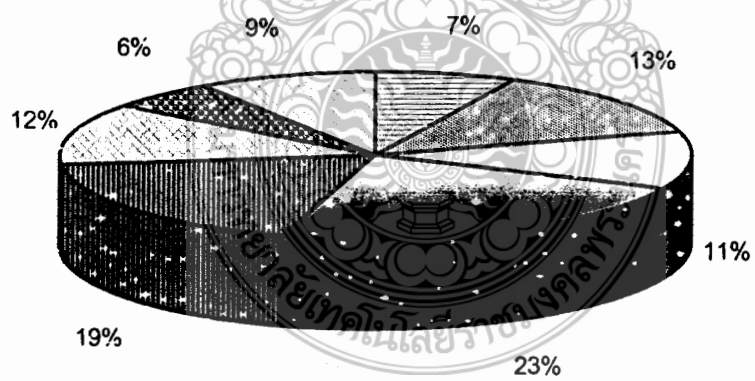
ตารางที่ 1.10 (ต่อ) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

1.2.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไป	จำนวนคน	ร้อยละ
5.ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	14	5.4
ชั้นปีที่ 2	43	16.7
ชั้นปีที่ 3	118	45.7
ชั้นปีที่ 4	83	32.2
รวม	258	100.0

รูปที่ 17 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม
จำแนกตามเพศ

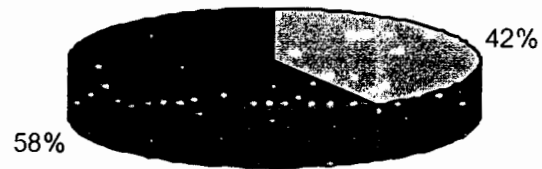

รูปที่ 18 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจำแนกตามอายุ

- ▨ ธุรกิจศึกษา
- ▨ การจัดการ
- ▨ การตลาด
- ▨ การบัญชี
- ▨ ระบบสารสนเทศ
- ▨ การเงิน
- ▨ ภาษาดูธุรกิจ
- ▨ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

รูปที่ 19 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม
จำแนกตามภาควิชา

หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง
 หลักสูตร 4 ปี

รูปที่ 20 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจำแนกตามหลักสูตร

ชั้นปีที่ 1
 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4

รูปที่ 21 แผนภูมิแสดงจำนวนนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจำแนกตามชั้นปี

จากตารางที่ 1.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม มีดังนี้

1.) นักศึกษากู้ยืมเป็นเพศหญิง 193 คน และเพศชาย 70 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 และ 26.6 ตามลำดับ

2.) อายุของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้อยู่ในช่วง 20-22 ปีมากที่สุด มีจำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมาอยู่ในช่วง 17-19 ปี มี 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และในช่วงอายุ 23-25 ปี มีน้อยที่สุดคือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และอายุเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มนี้อยู่ที่ประมาณ 21 ปี (iMean=20.9 SD=1.04)

3.) ภาควิชา เมื่อจัด 3 ลำดับแรก พบว่า เป็นนักศึกษาภาควิชาการบัญชีมากที่สุด มีจำนวน 61 คนคิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมา เป็นนักศึกษาภาควิชาระบบสารสนเทศ จำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 18.6 และ ลำดับ 3 เป็นนักศึกษาภาควิชาการจัดการจำนวน 35 คนคิดเป็นร้อยละ 13.3

4.) หลักสูตร พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวน 149 คนคิดเป็นร้อยละ 58.2 เป็นนักศึกษาในหลักสูตร 4 ปีและจำนวน 107 คนคิดเป็นร้อยละ 41.8 เป็นนักศึกษาหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง

5.) ชั้นปี พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 118 คนคิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ส่วนชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 16.7 และชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4

และเมื่อจำแนกรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 24.7 ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมทั้งหมด เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตร 4 ปี (รายละเอียดตามตารางที่ 1.11)

ตารางที่ 1.11 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจำแนกตามหลักสูตรและชั้นปี

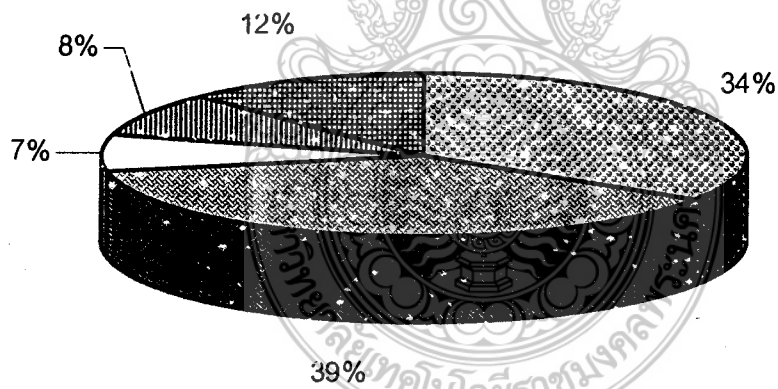
ชั้นปี	1	2	3	4	รวม
หลักสูตร					
2 ปีต่อเนื่อง	0 (0.0%)	0 (0.0%)	54 (21.5%)	50 (19.9%)	104 (41.4%)
4 ปี	14 (5.6%)	41 (16.3%)	62 (24.7%)	30 (12.0%)	147 (58.6%)
รวม	14 (5.6%)	41 (16.3%)	116 (46.2%)	80 (31.9%)	251 (100.0%)

ตารางที่ 1.12 แสดงข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม เป็นจำนวนและร้อยละ

1.2.2 ข้อมูลทางด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
6. ภูมิลำเนา		
กรุงเทพ	89	34.2
ภาคกลาง	98	37.7
ภาคเหนือ	19	7.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	22	8.5
ภาคใต้	32	12.3
รวม	260	100.0
7. อาชีพ		
ค้าขาย	74	28.2
กรรมกร	3	1.1
ลูกจ้างหน่วยราชการ	12	4.6
รับราชการ	67	25.5
ลูกจ้างเอกชน	26	9.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	8.5
เกษตรกร	31	11.8
อื่น ๆ	27	10.4
รวม	262	100.0
8. รายได้		
ต่ำกว่า 6,000 บาท	6	2.4
6,000-8,999 บาท	17	6.7
9,000-11,999 บาท	39	15.5
12,000-14,999 บาท	13	5.2
15,000-17,999 บาท	27	10.7
18,000-20,999 บาท	48	19.0
21,000 บาทขึ้นไป	102	40.5
รวม	252	100.0

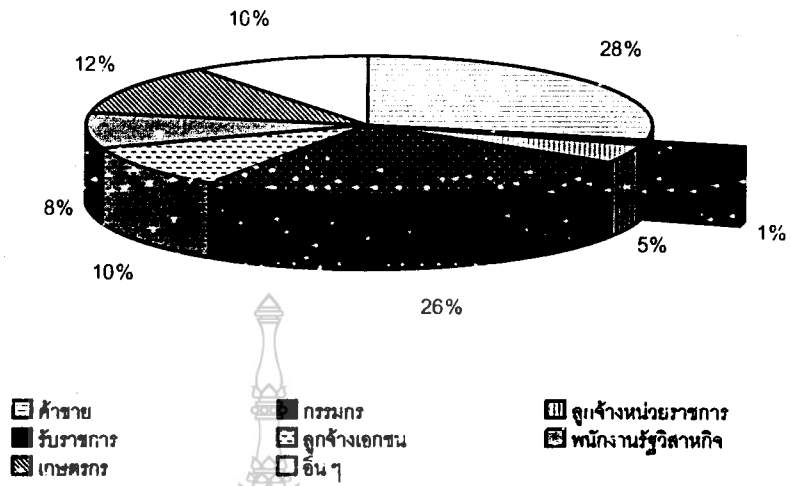
ตารางที่ 1.12 (ต่อ) แสดงข้อมูลทางด้านครอบครัวของนักศึกษาผู้ไม่กู้ยืม เป็นจำนวนและร้อยละ

1.2.2 ข้อมูลทางด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
9.จำนวนบุตรที่รับผิดชอบ		
1 คน	37	14.1
2 คน	72	27.4
3 คน	102	38.8
4 คน	36	13.7
5 คน	10	3.8
6 คน	3	1.1
7 คน	3	1.1
รวม	263	100.0

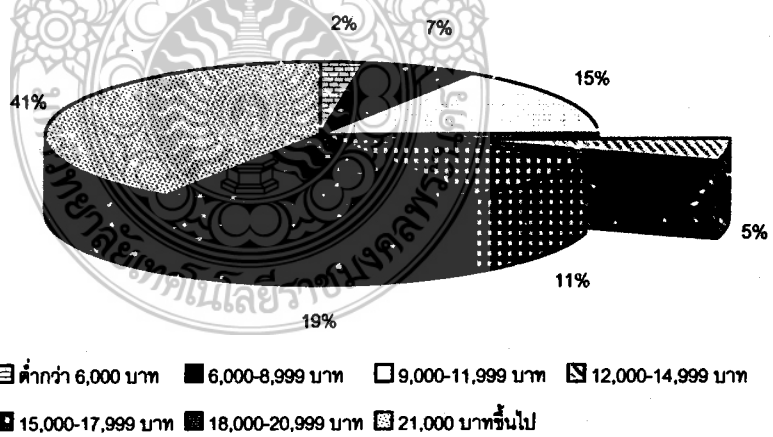

กรุงเทพฯ
 ภาคกลาง
 ภาคเหนือ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ภาคใต้

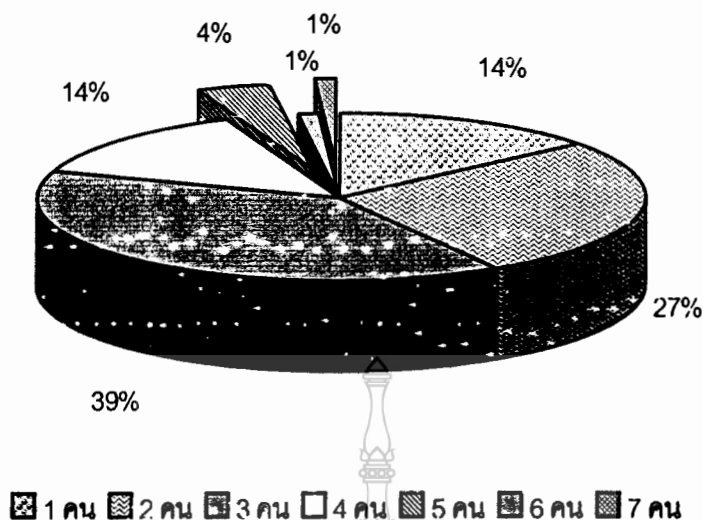
รูปที่ 22 แผนภูมิแสดงภูมิสำเนาของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

รูปที่ 23 แผนภูมิแสดงอาหารของครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

รูปที่ 24 แผนภูมิแสดงรายได้ของครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

รูปที่ 25 แผนภูมิแสดงภาวะทางการศึกษาของบุตร ในครอบครัว
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

จากตารางที่ 1.12 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ซึ่งวิเคราะห์ 4 ด้าน คือ ภูมิลำเนา อาชีพ รายได้ และภาวะทางการศึกษาของบุตร ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

6.) ภูมิลำเนา พบว่า 3 ลำดับแรกมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลางมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมา 89 คนคิดเป็นร้อยละ 34.2 มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ และลำดับ 3 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 มีภูมิลำเนาในภาคใต้

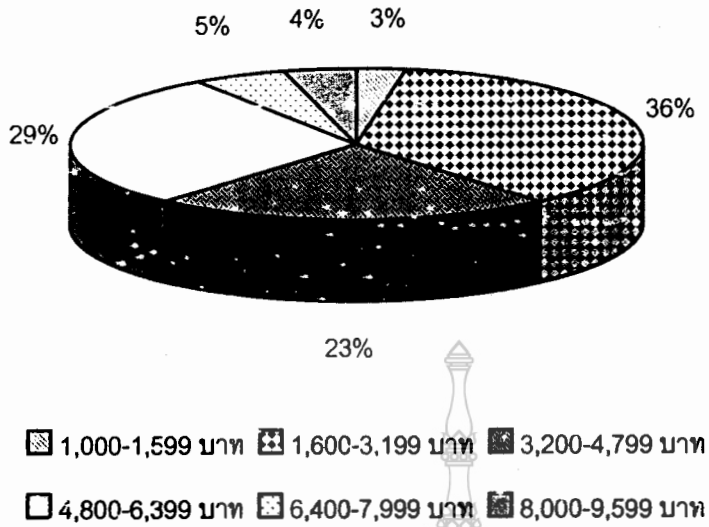
7.) อาชีพของครอบครัว พบว่า 3 ลำดับแรกคือ จำนวนมากที่สุด 74 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 28.2 ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาจำนวน 67 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 25.5 รับราชการ และจำนวน 31 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 11.8 ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร

8.) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว พบว่ามีจำนวนมากที่สุด 102 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 40.5 ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 21,000 บาท รองลงมาจำนวน 48 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 18,000-20,999 บาท และจำนวน 39 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 9,000-11,999 บาท รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยเฉลี่ยประมาณ 17,460 บาท (Mean=17459.69 , SD= 7901.318) พบว่ามีจำนวนประมาณ 62 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 24.6 ของผู้ที่ไม่กู้ยืมทั้งหมดมีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 150,000 บาท ต่อปี ซึ่งมีคุณสมบัติของผู้มีรายได้น้อยตามระเบียบของกองทุน

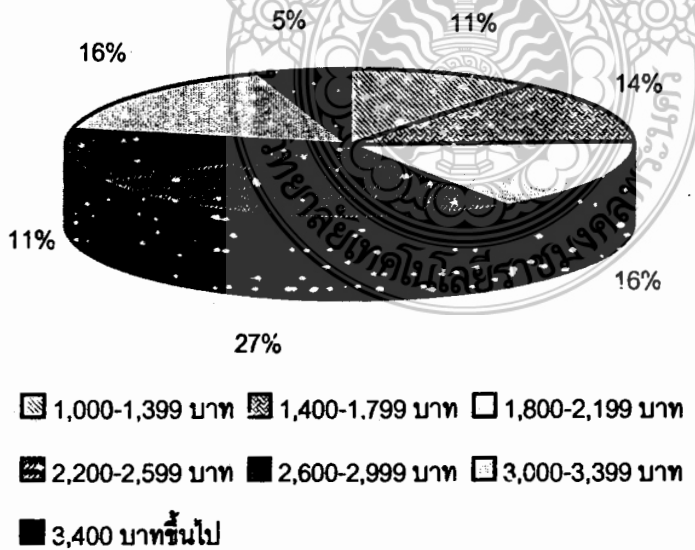
9.)ทางด้านภาวะรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตร พบว่าส่วนใหญ่คือ 102 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 38.8 รับผิดชอบการศึกษาของบุตร 3 คน รองลงมา 72 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 27.4 มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบด้านการศึกษา 2 คน และจำนวน 37 ครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 14.1 มีบุตรที่ต้องรับผิดชอบด้านการศึกษา 1 คน แต่โดยเฉลี่ยแล้วครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจะมีบุตรที่อยู่ในความรับผิดชอบด้านการศึกษา ประมาณครอบครัวละ 3 คน (Mean = 2.74, SD= 1.2)

ตารางที่ 1.13 แสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

1.2.3 ข้อมูลด้านค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
10. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน		
1,000-1,599 บาท	7	2.8
1,600-3,199 บาท	89	36.0
3,200-4,799 บาท	56	22.7
4,800-6,399 บาท	72	29.2
6,400-7,999 บาท	13	5.3
8000-9599 บาท	10	4.0
รวม	247	100.0
11. ค่าที่พักต่อเดือน		
1,000-1,399 บาท	4	10.8
1,400-1,799 บาท	5	13.5
1,800-2,199 บาท	6	16.2
2,200-2,599 บาท	10	27.1
2,600-2,999 บาท	4	10.8
3,000-3,399 บาท	6	16.2
3,400 บาทขึ้นไป	2	5.4
รวม	37	100.0

รูปที่ 26 แผนภูมิแสดงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

รูปที่ 27 แผนภูมิแสดงค่าที่พักต่อเดือนของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

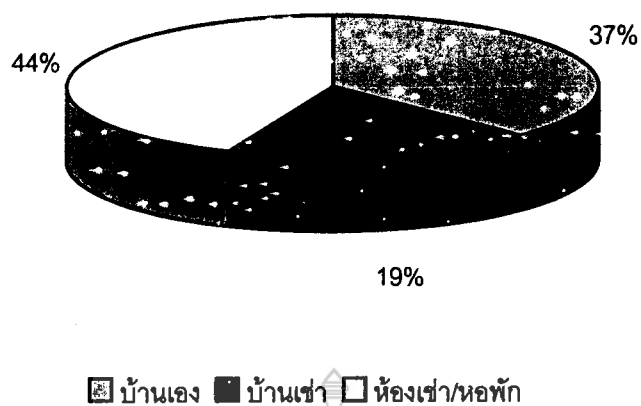
จากตารางที่ 1.13 ข้อมูลด้านสถานภาพทางการเงินของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

10.) ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน พบว่าส่วนใหญ่มี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 ได้รับเงินค่าใช้จ่ายประมาณ 1,600-3,199 บาทต่อเดือน รองลงมาจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 4,800-6,399 บาท และจำนวน 56 คนคิดเป็นร้อยละ 22.7 ได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 3,200-4,799บาท โดยเฉลี่ยนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจะได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 3,873 บาท(Mean=3872.937,SD=1512.098)

11.) ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือน รายจ่ายหลัก ๆ ในแต่ละเดือนจะเป็นค่าที่พัก ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า สำหรับนักศึกษาที่พักคนเดียวมี 37 คน และมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 27.1 ที่จ่ายค่าที่พักประมาณ 2,200-2,599 บาทต่อเดือน มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ที่จ่ายค่าที่พักประมาณ 1,800-2,199 บาท เท่ากันกับที่จ่าย 3,000-3,399 บาท แต่โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักซึ่งนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมจ่ายต่อเดือน ประมาณคนละ 1,933 บาท (Mean=1933.468 SD=1084.231)

ตารางที่ 1.14 จำแนกสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ด้านลักษณะที่อยู่อาศัย
สภาพการอยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ

1.2.4 ข้อมูลสภาพความเป็นอยู่	จำนวนคน	ร้อยละ
12.ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านเอง	97	37.5
บ้านเช่า	49	18.9
ห้องเช่า/หอพัก	113	43.6
อื่น ๆ		
รวม	259	100.0
13.สภาพการอยู่อาศัย		
อยู่รวมกับครอบครัว	124	47.5
อยู่รวมกับเพื่อน	98	37.5
อยู่คนเดียว	39	14.9
รวม	261	100.0

รูปที่ 28 แผนภูมิแสดงลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

รูปที่ 29 แผนภูมิแสดงสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

จากตารางที่ 1.14 ข้อมูลด้านสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ซึ่งวิเคราะห์จากลักษณะของที่อยู่อาศัย สภาพการอยู่อาศัย ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

12.) ลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมส่วนใหญ่มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 อาศัยอยู่ในห้องเช่า/หอพัก รองลงมาจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อยู่อาศัยในบ้านเอง และมีจำนวน 49 คนคิดเป็นร้อยละ 18.9 ที่อยู่บ้านเช่า

13.) สภาพการอยู่อาศัย พบว่ามากที่สุดมีจำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 47.5 อยู่รวมกับครอบครัว รองลงมาจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อยู่รวมกับเพื่อน และอีก 39 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9 อยู่คนเดียว

ตารางที่ 1.15 จำแนกสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ

14. สิ่งอำนวยความสะดวก (เครื่องใช้ไฟฟ้า)	มี		ไม่มี		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
พัดลม	255	97.0	8	3.0	263
ตู้เย็น	149	56.7	114	43.3	263
เครื่องซักผ้า	100	38.0	163	62.0	263
เตารีด	245	93.2	18	6.8	263
หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	197	74.9	66	25.1	263
เครื่องปรับอากาศ	65	24.7	198	75.3	263
15. เครื่องมือสื่อสาร และคอมพิวเตอร์	มี		ไม่มี		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
คอมพิวเตอร์	148	56.3	115	43.7	263
เพจเจอร์	12	4.6	251	55.4	263
โทรศัพท์มือถือ	111	42.2	152	57.8	263
พีซี	9	3.4	254	96.6	263

จากตารางที่ 1.15 สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ซึ่งจำแนกประเภทตามความจำเป็น มี 2 ประเภท คือประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า กับประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสาร รายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังนี้

14.)ประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมมีใช้ตามลำดับมากไปหาน้อยได้แก่ พัดลม เตาหุงต้ม ตู้เย็น เครื่องซักผ้า และเครื่องปรับอากาศ คิดเป็นร้อยละ 97.0 93.2 74.9 56.7 38.0 และ 24.7 ตามลำดับ

15.)ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารติดตัวพบว่า นักศึกษาที่ไม่กู้ยืมมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้จำนวน 148 คนคิดเป็นร้อยละ 56.3 จากผู้ที่ไม่กู้ยืมทั้งหมด และมีเครื่องมือสื่อสารติดตัวประเภทต่าง ๆ ร้อยละ 50.2 (ซึ่งแยกเป็น โทรศัพท์มือถือ โพงเจอร์ และ พีซีที คิดเป็นร้อยละ 42.2 4.6 และ 3.4 ตามลำดับ)

ตารางที่ 1.16 แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลารว่าง และการพึ่งตนเอง
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ

1.2.5 ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้ เวลารว่าง และการพึ่งตนเอง	จำนวนคน	ร้อยละ
16. การตัดสินใจซื้อสินค้า		
ยี่ห้อ	8	3.1
คุณภาพ	37	14.1
ความจำเป็น	160	61.1
วงเงิน	57	21.8
รวม	262	100.0
17.เมื่อเงินเหลือ		
ซื้อเครื่องสำอาง/เสื้อผ้า	84	32.1
ซื้อหนังสือ/ตำรา	39	14.9
ดูภาพยนตร์	33	12.6
จัดกิจกรรมสังสรรค์	39	14.9
เก็บออม	67	25.6
รวม	262	100.0

ตารางที่ 1.16 (ต่อ)แสดงค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพักผ่อน
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ

1.2.5 ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพักผ่อน	จำนวนคน	ร้อยละ
18.เมื่อเงินไม่พอจ่าย		
ขอทางบ้านเพิ่ม	177	71.4
ยืมเพื่อน	59	23.8
หางานพิเศษทำ	12	4.8
รวม	248	100.0
19.การพักผ่อนหย่อนใจ (ความถี่)		
สัปดาห์ละครั้ง	112	50.7
2 สัปดาห์ครั้ง	44	19.9
3 สัปดาห์ครั้ง	10	4.5
เดือนละครั้ง	55	24.9
รวม	221	100.0
20.สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ		
โรงพยาบาลนคร	57	21.8
ห้างสรรพสินค้า	167	64.0
ห้องอาหารคาราโอเกะ	6	2.3
สวนสาธารณะ	7	2.7
วัด สถานปฏิบัติธรรม	3	1.1
อื่น ๆ	21	8.0
รวม	261	100.0

จากตารางที่ 1.16 ด้านค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพักผ่อน ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ซึ่งวิเคราะห์จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

16.)การตัดสินใจในการซื้อสินค้า พบว่าในการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ส่วนใหญ่จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 ตัดสินใจใช้จ่ายซื้อสินค้าตามความจำเป็น มีจำนวน 57 คน

คิดเป็นร้อยละ 21.8 ที่ตัดสินใจใช้จ่ายซื้อสินค้าโดยดูจากวงเงินที่ตนเองมีอยู่ จำนวน 37 คนคิดเป็นร้อยละ 14.1 ตัดสินใจซื้อโดยดูจากคุณภาพและมี 8 คนคิดเป็นร้อยละ 3.1 ที่คำนึงถึงยี่ห้อของสินค้า

17.) ในกรณีที่มีเงินเหลือ พบว่านักศึกษาที่ไม่กู้ยืมส่วนใหญ่มีจำนวน 84 คนคิดเป็นร้อยละ 32.1 ใช้เงินส่วนนี้ซื้อเสื้อผ้า/เครื่องสำอาง รองลงมาจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 จะเก็บออมเงินส่วนนี้ไว้ใช้จ่ายเป็นประจำ มีจำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 14.9 ใช้เงินในการจัดกิจกรรมสังสรรค์ ซึ่งเท่ากันกับกลุ่มที่ใช้เงินซื้อหนังสือ/ตำรา

18.) เมื่อเงินไม่พอจ่าย พบว่านักศึกษาที่ไม่กู้ยืม มีวิธีแก้ปัญหา โดยการขอจากทางบ้านเพิ่มเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนถึง 177 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ที่ใช้วิธียืมเพื่อน และจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 4.8 ที่หางานพิเศษทำ

19.) ความถี่ในการพักผ่อนหย่อนใจ พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ให้เวลากับการออกไปพักผ่อนหย่อนใจสัปดาห์ละครั้ง รองลงมาจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 ให้เวลาเดือนละครั้ง จำนวน 44 คน และ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 และ 4.5 ที่ให้เวลากับการออกไปพักผ่อนหย่อนใจ 2 สัปดาห์ต่อครั้ง และ 3 สัปดาห์ต่อครั้งตามลำดับ

20.) สถานที่ในการพักผ่อน พบว่า มีจำนวนมากที่สุด 167 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 ตอบว่าไปห้างสรรพสินค้า รองลงมา 57 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ไปดูภาพยนตร์ มีการไปเข้าห้องอาหาร/คาราโอเกะ และไปสวนสาธารณะ จำนวนใกล้เคียงกันคือ 6 คน และ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.17 แสดงสภาพการทำงานช่วยเหลือตนเองของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม
คิดเป็นร้อยละ

21. ขณะนี้ทำงานพิเศษหรือไม่	ไม่ทำ	ทำ	รวม
22. เคยทำงานพิเศษหรือไม่			
ไม่เคย	166 (65.6%)	0 (0.0%)	166 (65.6%)
เคย	66 (26.1%)	21 (8.3%)	87 (34.4%)
รวม	232 (91.7%)	21 (8.3%)	257 (100.0%)

จากตารางที่ 1.17 พบว่าในกรณีที่มีเงินไม่พอจ่าย และนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมแก้ปัญหาโดยการทำงานพิเศษนั้น จากการสำรวจและวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาที่ไม่กู้ยืมส่วนใหญ่ร้อยละ 65.6 ไม่เคยทำงานพิเศษเลย มีร้อยละ 8.3 ที่เคยทำงานพิเศษ และขณะนี้ก็ยังทำอยู่ควบคู่กับการเรียนไปด้วย

ตารางที่ 1.18 แสดงความต้องการความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมคิดเป็นร้อยละ

24.ประเภทของทุนการศึกษา	23 ความต้องการทุนการศึกษา		
	ต้องการ	ไม่ต้องการ	รวม
ทุนกู้ยืม	89	171	260
ร้อยละของทุนกู้ยืม	34.2	65.8	100.0
ทุนอุดหนุน	165	95	260
ร้อยละของทุนอุดหนุน	63.5	36.5	100.00

ตารางที่ 1.19 แสดงผลการขอรับความช่วยเหลือด้านทุนการศึกษา
ของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม คิดเป็นร้อยละ

25.เคยขอยืมหรือไม่	เคย	ไม่เคย	รวม
จำนวน	35	224	259
ร้อยละ	13.5	86.5	100.0
26.ถ้าเคยผลคือ	ได้	ไม่ได้	รวม
จำนวน	11	24	35
ร้อยละ	31.4	68.5	100.0

จากตารางที่ 1.18 แสดงความต้องการด้านทุนการศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวน 165 คนคิดเป็นร้อยละ 63.5 มีความต้องการทุนอุดหนุนการศึกษา ซึ่งเป็นทุนให้เปล่า มีเพียง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ที่ไม่ต้องการทุนอุดหนุน ส่วนความต้องการทุนกู้ยืม มีนักศึกษาต้องการจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ซึ่งมีน้อยกว่าผู้ที่ไม่ต้องการที่มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8

และจากตารางที่ 1.19 พบว่านักศึกษาที่ไม่กู้ยืมในปี การศึกษา 2543 กลุ่มนี้มีประวัติเคยขอ กู้ยืมเงินกองทุนมาแล้ว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลปรากฏว่าเคยได้ รับสิทธิ์มาแล้วจำนวน 11 รายคิดเป็นร้อยละ 31.4 และไม่ได้รับสิทธิ์ 24 รายคิดเป็นร้อยละ 68.6 ของ ผู้ที่เคยขอกู้ยืมในกลุ่มตัวอย่างนี้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสถานภาพนักศึกษาที่กู้ยืมและไม่กู้ยืม

2.1 เปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

เมื่อเปรียบเทียบสภาพครอบครัวของนักศึกษาที่กู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ได้ขอกู้ยืมเป็นรายข้อ รายละเอียดการวิเคราะห์เปรียบเทียบดังนี้

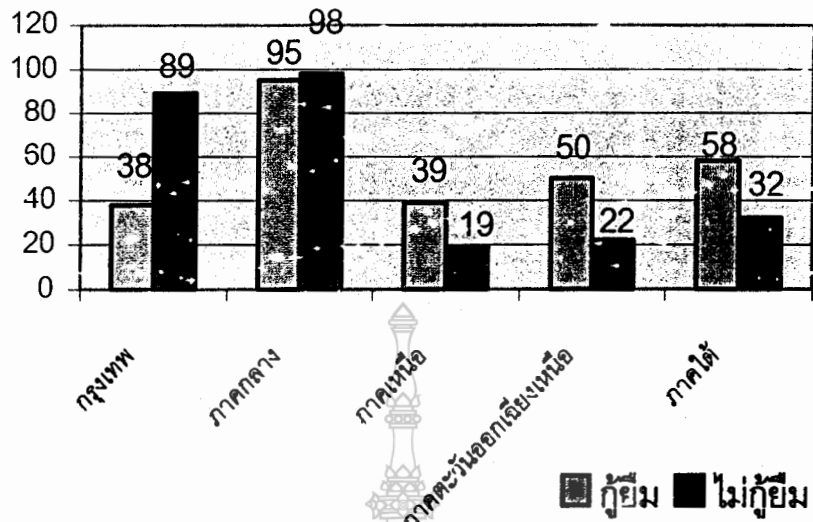
2.1.1 ภูมิลำเนา

พบว่านักศึกษาที่กู้ยืมและนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมมีส่วนของภูมิลำเนาแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($\chi^2_{.05} < 45.1446$) รายละเอียดดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างภูมิลำเนาของนักศึกษาที่กู้ยืม กับ นักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

ภูมิลำเนา	จำนวนครอบครัว ที่กู้ยืม	จำนวนครอบครัว ที่ไม่กู้ยืม	รวม
กรุงเทพ	38 (65.85)	89 (61.15)	127
ภาคกลาง	95 (100.07)	98 (92.93)	193
ภาคเหนือ	39 (30.07)	19 (27.93)	58
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50 (37.33)	22 (34.67)	72
ภาคใต้	58 (46.67)	32 (43.33)	90
รวม	280	260	540

**หมายเหตุ ค่าจากการคำนวณ $\chi^2 = 45.1446$ และ $\chi^2_{.05,4} = 9.49$

รูปที่ 30 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบภูมิลำเนาของนักศึกษา
ถูกข่มกับนักศึกษาที่ไม่ถูกข่ม

2.1.2 อาชีพ

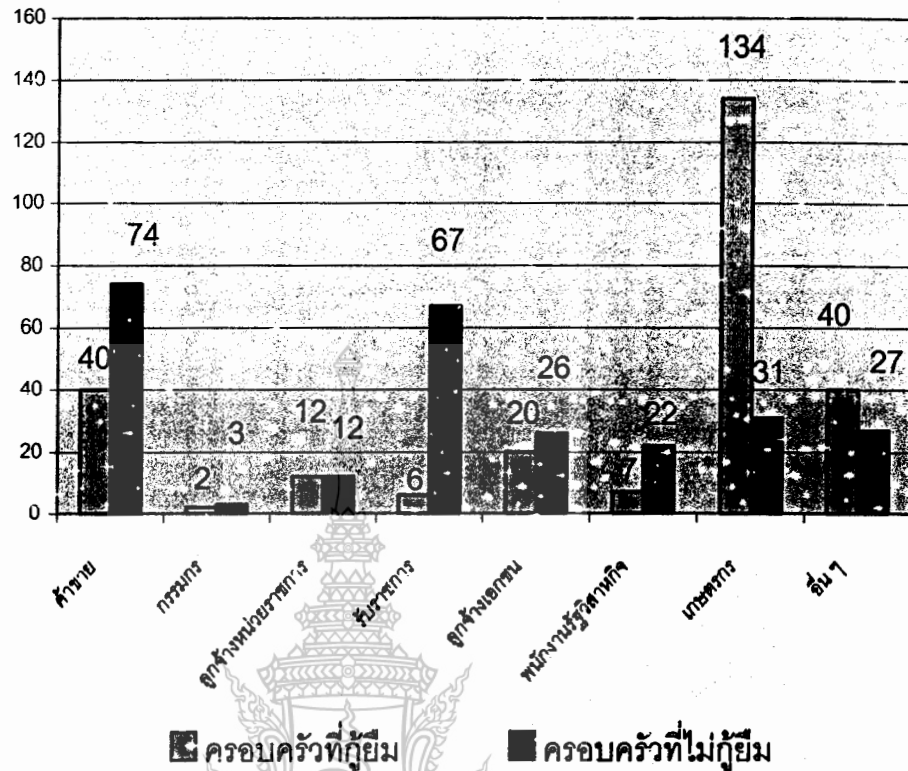
พบว่าครอบครัวนักศึกษาที่ถูกข่มและนักศึกษาไม่ถูกข่มมีสัดส่วนของอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($\chi^2_{.05} < 116.9197$) (ตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.2 แสดงความถี่ เปรียบเทียบระหว่างอาชีพของครอบครัวนักศึกษาгүйမ် กับ ครอบครัวนักศึกษาที่ไม่гүйမ် ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

อาชีพ	จำนวนครอบครัว ที่гүйမ်	จำนวนครอบครัว ที่ไม่гүйမ်	รวม
ค้าขาย	40 (57.96)	74 (56.04)	114
กรรมกร	2 (2.54)	3 (2.46)	5
ลูกจ้างหน่วยราชการ	12 (12.20)	12 (11.80)	24
รับราชการ	6 (42.20)	67 (40.80)	83
ลูกจ้างเอกชน	20 (23.39)	26 (22.61)	46
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7 (14.74)	22 (14.26)	29
เกษตรกร	134 (83.89)	31 (81.11)	165
อื่น ๆ	40 (34.07)	27 (32.93)	67
รวม	271	262	533

**หมายเหตุ ค่าจากการคำนวณ $\chi^2 = 116.9197$ และ $\chi^2_{.05,7} = 14.079$

รูปที่ 31 แผนภูมิแสดงควมดี เปรียบเทียบอหิพระหวังกรอบครุฑนัคศกษากัฎยิม
กับกรอบครุฑนัคศกษาที่ไม่กัฎยิม

2.1.3 รายได้

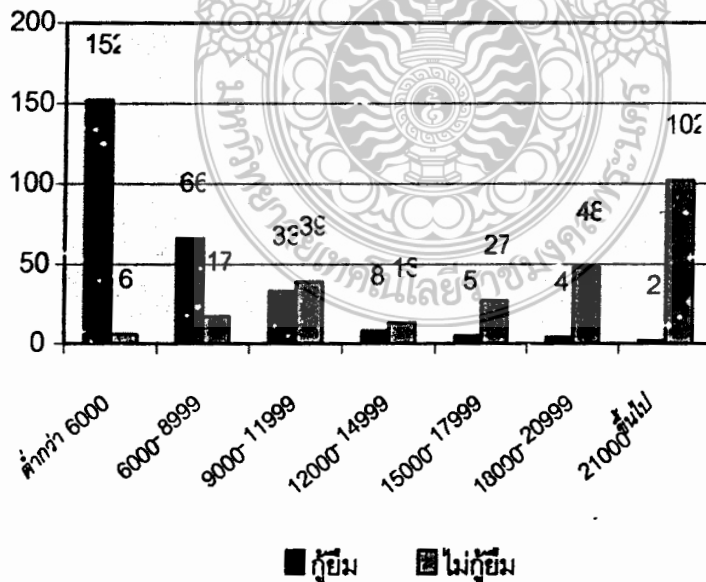
พบว่ากรอบครุฑนัคศกษากัฎยิมและนัคศกษาที่ไม่กัฎยิมมีสัดส่วนของรายได้แตกต่างกันอยงมี
นัยสำคัญทงสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($\chi^2_{.05} < 313.79$) (ดังตารางที่ 2.3)

และเมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกรอบครุฑนัคศกษากัฎยิม (Mean=6362.396,
S.D.= 4002.463) กับกรอบครุฑนัคศกษาที่ไม่กัฎยิม (Mean=17459.69 S.D = 7901.318) พบว่า
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกรอบครุฑนัคศกษากัฎยิมต่ำกว่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกรอบครุฑนัคศกษา
ที่ไม่กัฎยิมอยงมีนัยสำคัญทงสถิติ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($t=-18.0532$ และ $-18.0532 < t_c$)

ตารางที่ 2.3 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ ระหว่างรายได้ของครอบครัวนักศึกษาผู้เยี่ยม
กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่ผู้เยี่ยม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

รายได้ (บาท)	จำนวนครอบครัว ที่ผู้เยี่ยม	จำนวนครอบครัว ที่ไม่ผู้เยี่ยม	รวม
ต่ำกว่า 6000	152 (81.72)	6 (76.28)	158
6000-8999	66 (42.93)	17 (40.07)	83
9000-11999	33 (37.24)	39 (34.76)	72
12000-14999	8 (10.86)	13 (10.14)	21
15000-17999	5 (16.55)	27 (15.45)	32
18000-20999	4 (26.90)	48 (25.10)	52
21000 ขึ้นไป	2 (53.80)	102 (50.21)	104
รวม	270	252	522

**หมายเหตุ ค่าจากการคำนวณ $\chi^2 = 313.79$ และ $\chi^2_{0.05,6} = 12.5$

รูปที่ 32 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบรายได้ของครอบครัว
นักศึกษาผู้เยี่ยม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่ผู้เยี่ยม

2.1.4 ภาวะรับผิดชอบทางการศึกษาของบุตร

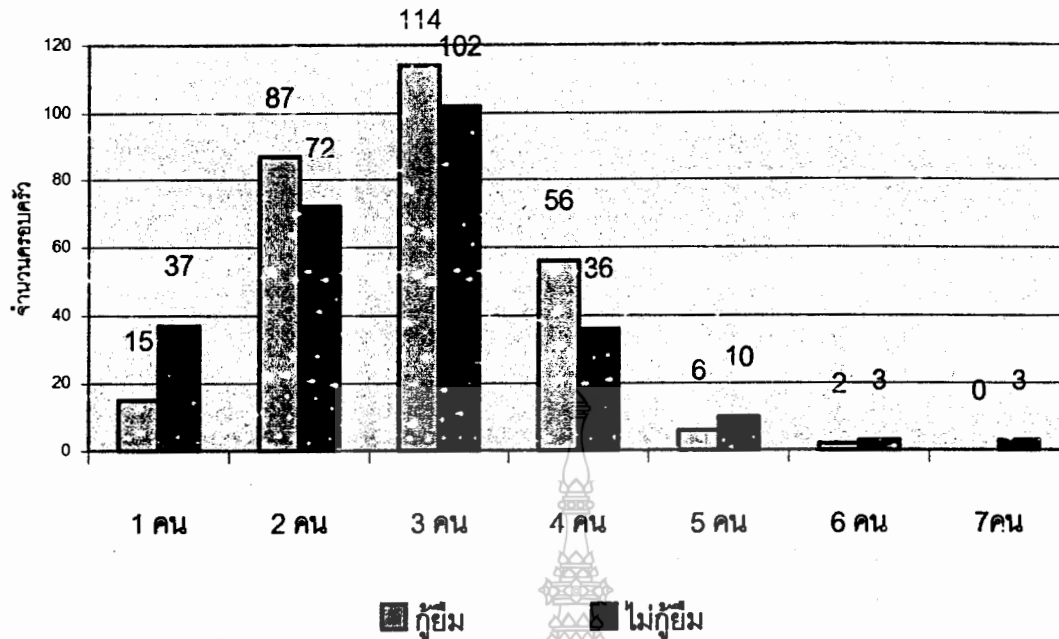
พบว่าครอบครัวนักศึกษาที่กู้ยืมและนักศึกษาไม่กู้ยืมมีสัดส่วนของจำนวนบุตรที่อยู่ระหว่างการศึกษาดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($\chi^2_{.05} < 19.424$) (ดังตารางที่ 2.4)

ตารางที่ 2.4 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างภาวะทางการศึกษาของบุตร
ของครอบครัวนักศึกษาที่กู้ยืม กับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม
ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

จำนวนบุตรที่อยู่ ระหว่างศึกษา	จำนวนครอบครัว ที่กู้ยืม	จำนวนครอบครัวที่ ไม่กู้ยืม	รวม
1 คน	15 (26.81)	37 (25.19)	52
2 คน	87 (81.99)	72 (77.01)	159
3 คน	114 (111.38)	102 (104.62)	216
4 คน	56 (47.44)	36 (44.56)	92
5 คน	6 (8.25)	10 (7.75)	16
6 คน	2 (2.53)	3 (2.42)	5
7 คน	0 (1.55)	3 (1.45)	3
รวม	280	263	543

**หมายเหตุ ค่าจากการคำนวณ $\chi^2 = 19.424$

และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนบุตรที่ครอบครัวต้องรับภาระทางการศึกษา พบว่า ครอบครัวของนักศึกษาที่กู้ยืมและครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม มีภาระ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($\bar{X}_1 = 2.95$, $SD_1 = 0.84$ และ $\bar{X}_2 = 2.74$, $SD_2 = 1.2$ $t = 2.0989$ และ $2.0989 > t_c$)

รูปที่ 33 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบภาวะทางการศึกษาของบุตร
ระหว่าง ครอบครัวนักศึกษากูยิมกับครอบครัวนักศึกษาที่ไม่กูยิม

2.2 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวและสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษากูยิม กับ
นักศึกษาที่ไม่กูยิม เมื่อเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักศึกษากูยิม กับนักศึกษาที่ไม่กูยิมเป็น
รายข้อพบว่า

2.2.1 ค่าใช้จ่ายรายเดือน

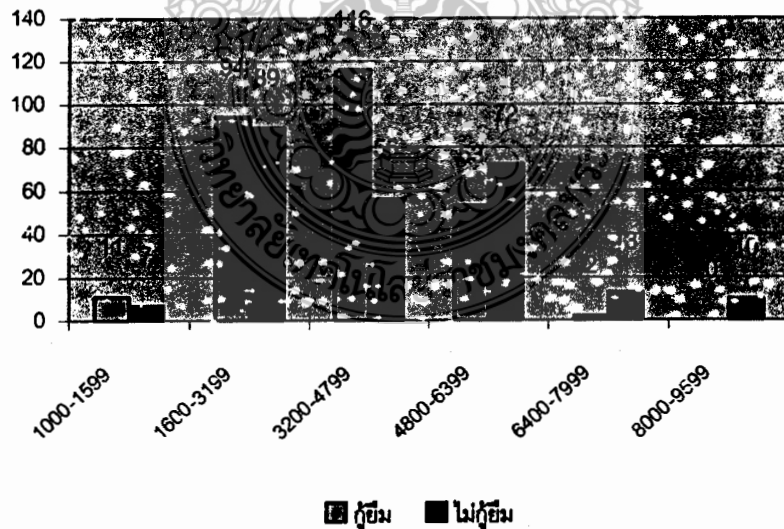
โดยเฉลี่ยนักศึกษากูยิมจะได้รับค่าใช้จ่ายเดือนละ 3,640 บาท ส่วนนักศึกษาไม่กูยิมจะ
รับค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยเดือนละ 3,872 บาท พบว่านักศึกษากูยิมและนักศึกษาไม่กูยิมมีสัดส่วนของ
ค่าใช้จ่ายรายเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\lambda^2_{.05} < 41.43$ df=5) ดังตารางที่ 2.5

และเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มโดยสถิติ t พบว่า นักศึกษากูยิมได้รับ
ค่าใช้จ่ายต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่กูยิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ t ที่ระดับ .05 ($\bar{X}_1 = 3639.612$, SD_1
= 1206.935 และ $\bar{X}_2 = 3872.937$, $SD_2 = 1512.098$ $t = -1.757$ และ $-1.757 < t_c$)

ตารางที่ 2.5 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างค่าใช้จ่ายนักศึกษาгүйမ်
กับนักศึกษาที่ไม่гүйမ် ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

ช่วงค่าใช้จ่าย	гүйမ်	ไม่гүйမ်	รวม
1000-1599	11(0.24)	7(0.27)	18
1600-3199	94(0.07)	89(0.08)	183
3200-4799	116(7.04)	56(7.84)	172
4800-6399	53(2.55)	72(2.85)	125
6400-7999	2(4.42)	13(4.94)	15
8000-9599	0(5.28)	10(5.90)	10
รวม	276	247	523

**หมายเหตุ ค่าจากการคำนวณ $\chi^2 = 41.43$

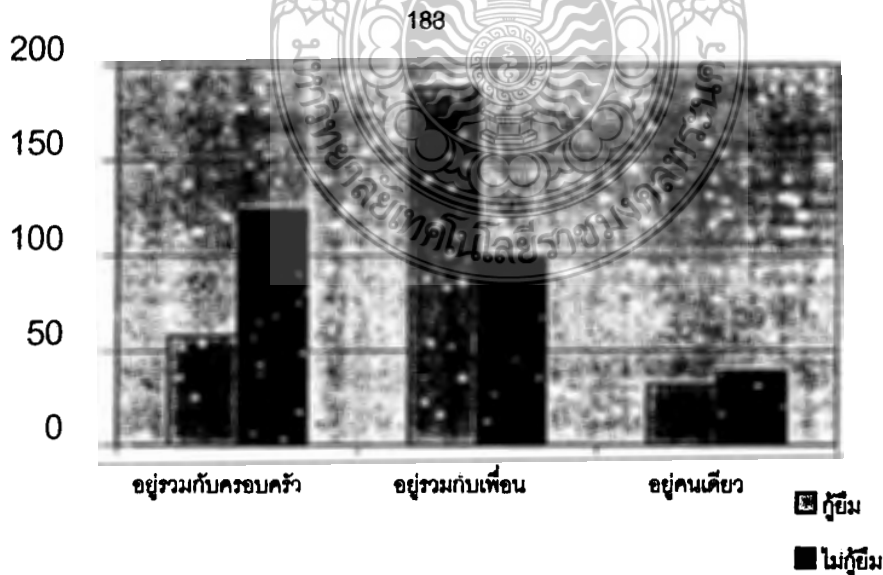
รูปที่ 34 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา
гүйမ်กับนักศึกษาที่ไม่гүйမ်

2.2.2 ลักษณะที่อยู่อาศัย และสภาพการอยู่อาศัย

พบว่า นักศึกษาผู้ยืมส่วนใหญ่จะเช่าหอพักอยู่ร่วมกับเพื่อน รองลงมาจะเช่าบ้านอยู่ร่วมกับเพื่อน ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ส่วนใหญ่จะอยู่ร่วมกับครอบครัวและเป็นบ้านเอง รองลงมาจะเช่าหอพักอยู่ร่วมกับเพื่อน พบว่านักศึกษาที่กู้ยืมและนักศึกษาที่ไม่กู้ยืมมีสัดส่วนของลักษณะที่อยู่อาศัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2_{.05} < 52.38$ df=3 ดังตารางที่ 2.7) และสัดส่วนของสภาพการอยู่อาศัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2_{.05} < 52.46$ df=2 แสดงดังตารางที่ 2.6)

ตารางที่ 2.6 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างสภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

สภาพการอยู่อาศัย	นักศึกษาผู้ยืม	นักศึกษาที่ไม่กู้ยืม	รวม
อยู่ร่วมกับครอบครัว	58(13.71)	124(14.60)	182
อยู่ร่วมกับเพื่อน	188(11.11)	98(11.84)	286
อยู่คนเดียว	32(0.58)	39(0.62)	71
รวม	278	261	539

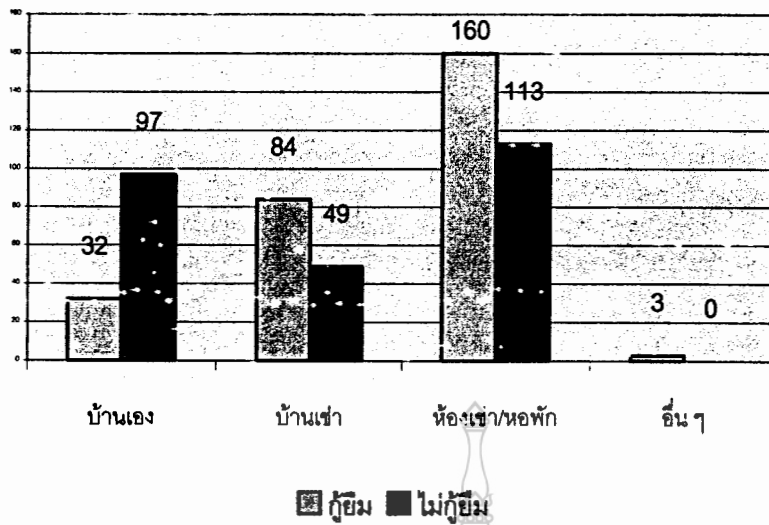
รูปที่ 35 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบ สภาพการอยู่อาศัยของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

ตารางที่ 2.7 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาภูมิม
กับนักศึกษาที่ไม่ภูมิม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

ลักษณะที่อยู่อาศัย	นักศึกษาภูมิม	นักศึกษาไม่ภูมิม	รวม
บ้านเอง	32(66.90)	97(62.10)	129
บ้านเช่า	84(68.97)	49(64.03)	133
ห้องเช่า/หอพัก	160(141.57)	113(131.43)	273
อื่น ๆ	3(1.56)	0(1.44)	3
รวม	279	259	538

ส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือน พบว่านักศึกษาภูมิมจะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือนโดยเฉลี่ย เดือนละประมาณ 1,520 บาท ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ภูมิมเสียค่าใช้จ่ายสำหรับค่าที่พักต่อเดือน 1,933 บาท และเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มพบว่า นักศึกษาภูมิมเสียค่าใช้จ่ายค่าที่พักต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่ภูมิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($\bar{X}_1=1520.763$, $SD_1 = 700.268$ และ $\bar{X}_2 = 1933.468$, $SD_2 = 1084.231$, $t = -3.8388$ และ $-3.8388 < t$) และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าที่พักซึ่งกองทุนกำหนดไว้ 1,000 บาท ต่อเดือน จะเห็นสภาพค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง กับค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ที่กองทุนกำหนดไว้ให้สำหรับนักศึกษาภูมิมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ² ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($\bar{X}_1=1520.763$, $SD_1 = 700.2682$ และ $\mu = 1000$ $t = 0.0484$ และ $0.0484 < t$)

² กระทรวงศึกษาธิการกำหนดค่าที่พักปีละ 12,000 บาท ประมาณ 1000 บาทต่อเดือน

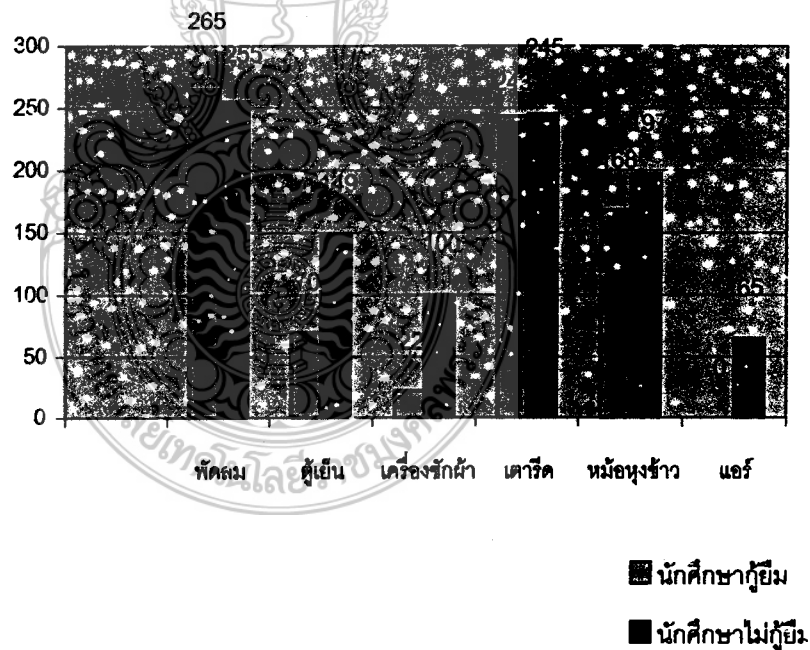

รูปที่ 36 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบลักษณะที่อยู่อาศัยของนักศึกษาที่กุยืม และนักศึกษาที่ไม่กุยืม

2.2.3 การมีสิ่งอำนวยความสะดวก คอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสาร
เมื่อเปรียบเทียบความเป็นอยู่ในด้านการมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือสื่อสาร และคอมพิวเตอร์ พบว่านักศึกษาที่กุยืมและนักศึกษาไม่กุยืมมีส่วนของการมีสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2_{.05} < 114.82$ df=5 ดังตารางที่ 2.8) และสัดส่วนของการมีคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2_{.05} < 41.59$ df=3 แสดงดังตารางที่ 2.9)

ตารางที่ 2.8 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการมีสิ่งอำนวยความสะดวกของ
นักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

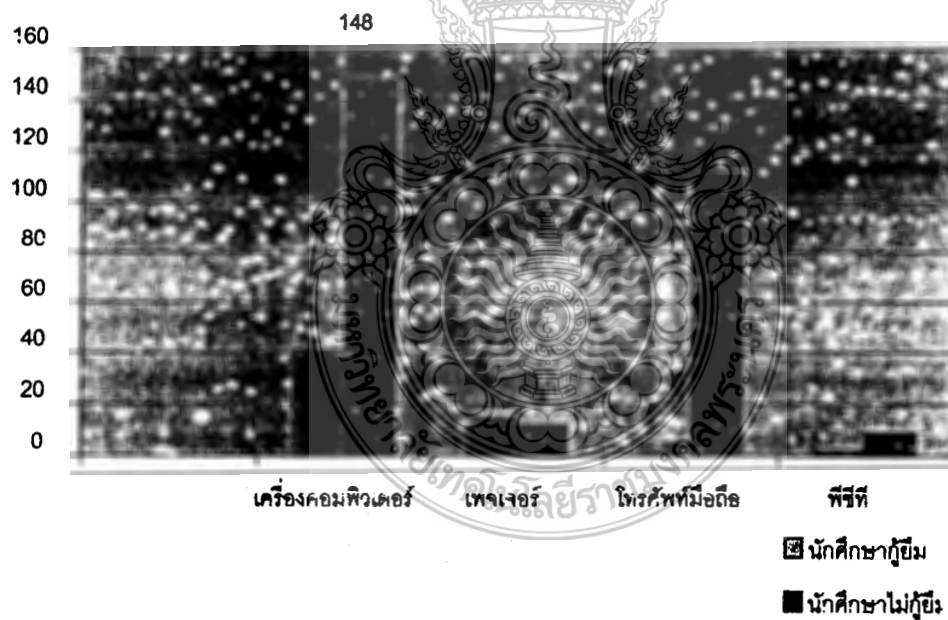
สิ่งอำนวยความสะดวก (เครื่องใช้ไฟฟ้า)	นักศึกษาผู้ยืม	นักศึกษาไม่ผู้ยืม	รวม
พัดลม	265(7.31)	255(5.55)	520
ตู้เย็น	70(6.37)	149(4.84)	219
เครื่องซักผ้า	22(17.86)	100(13.56)	122
เตารีด	243(4.96)	245(3.77)	488
หม้อหุงข้าวไฟฟ้า	168(0.69)	197(0.52)	365
แอร์	0(28.06)	65(21.32)	65
รวม	768	1011	1779

รูปที่ 37 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการมีสิ่งอำนวยความสะดวกของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม

ตารางที่ 2.9 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการมีเครื่องมือสื่อสารและคอมพิวเตอร์ของ
นักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

เครื่องมือสื่อสารและ คอมพิวเตอร์	นักศึกษากู้ยืม	นักศึกษาไม่กู้ยืม	รวม
เครื่องคอมพิวเตอร์	41(1.14)	148(0.26)	189
เพจเจอร์	15(20.33)	12(4.57)	27
โทรศัพท์มือถือ	5(12.48)	111(2.81)	116
พีซีที	2(0.00)	9(0.00)	11
รวม	63	280	343

รูปที่ 38 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบการมีเครื่องมือสื่อสาร และ
คอมพิวเตอร์ของนักศึกษากู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

2.3 เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเอง

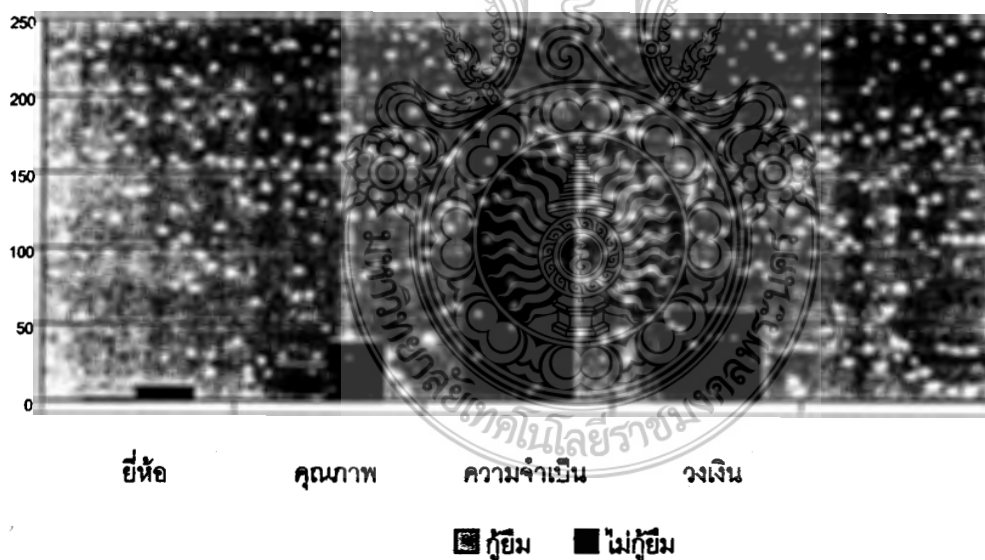
เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมในความเป็นอยู่แต่ละด้านเป็นรายข้อ ผลการวิเคราะห์รายละเอียดปรากฏว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีสัดส่วนของพฤติกรรมทุก ๆ ด้านเหล่านี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ $\alpha=0.05$ (χ^2 จากตาราง มีค่าน้อยกว่า χ^2 จากตารางคำนวณ ทุกรายการรายละเอียดดังตารางที่ 2.10)

ตารางที่ 2.10 แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างค่านิยมด้านการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเองของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

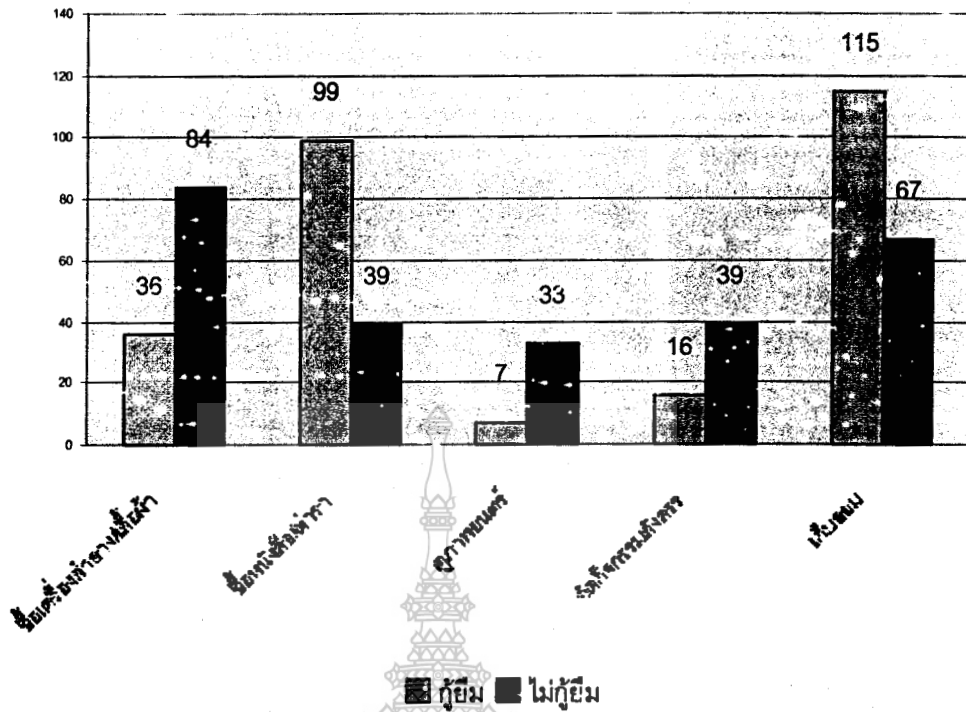
ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเอง	นักศึกษาผู้ยืม	นักศึกษาไม่ยืม	รวม
การตัดสินใจซื้อสินค้า			$\chi^2=13.58292$
ยี่ห้อ	1(2.86)	8(3.04)	9
คุณภาพ	21(2.65)	37(2.83)	58
ความจำเป็น	199(1.04)	160(1.10)	359
วงเงิน	58(0.03)	57(0.03)	115
รวม	279	262	541
เมื่อเงินเหลือ			$\chi^2=84.27394$
ซื้อเครื่องสำอาง/เสื้อผ้า	36(10.40)	84(10.84)	120
ซื้อหนังสือ/ตำรา	99(11.60)	39(12.09)	138
ดูภาพยนตร์	7(8.81)	33(9.18)	40
จัดกิจกรรมสังสรรค์	16(5.19)	39(5.40)	55
เก็บออม	115(5.27)	67(5.49)	182
รวม	273	262	535
เมื่อเงินไม่พอจ่าย			$\chi^2=28.01714$
ขอทางบ้านเพิ่ม	132(4.96)	177(5.34)	309
ยืมเพื่อน	99(3.56)	59(3.84)	158
หางานพิเศษทำ	36(4.96)	12(5.34)	48
รวม	267	248	515

ตารางที่ 2.10 (ต่อ)แสดงการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างค่านิยมด้านการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเองของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม ค่าในวงเล็บแสดงความถี่ที่คาดหวัง

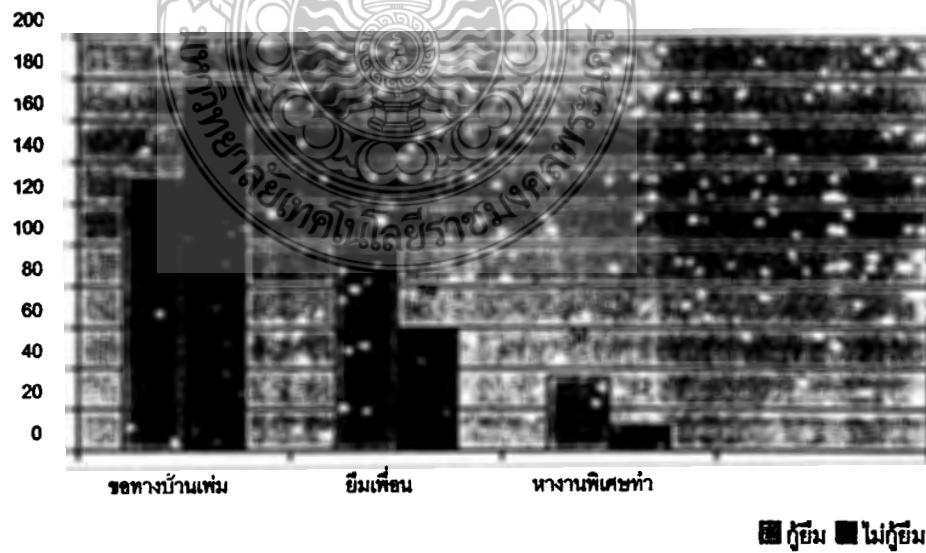
ค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเอง	นักศึกษาผู้ยืม	นักศึกษาไม่ผู้ยืม	รวม
การพักผ่อนหย่อนใจ (ความถี่)			$\chi^2=34.72446$
สัปดาห์ละครั้ง	57(7.07)	112(6.49)	169
2 สัปดาห์ครั้ง	30(0.83)	44(0.76)	74
3 สัปดาห์ครั้ง	23(3.28)	10(3.01)	33
เดือนละครั้ง	93(6.92)	55(6.36)	148
รวม	203	221	424

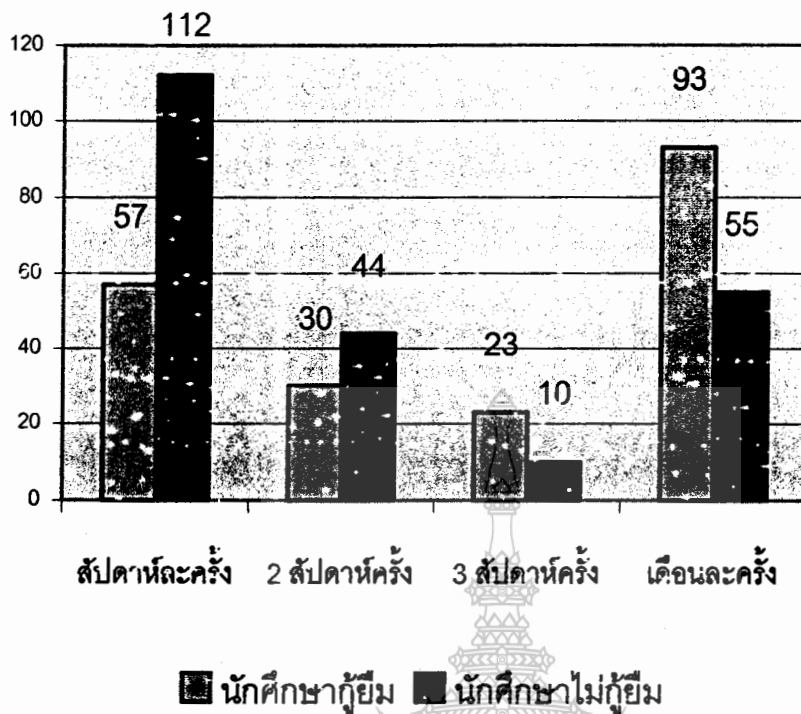
รูปที่ 39 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบการตัดสินใจใช้เงินของนักศึกษาผู้ยืมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้ยืม

รูปที่ 40 แผนภูมิแสดงความถี่ เปรียบเทียบ การเก็บออมของนักศึกษาคุ้ม
กับนักศึกษาที่ไม่คุ้ม

รูปที่ 41 แสดงความถี่เปรียบเทียบ การแก้ปัญหาเมื่อเงินไม่พอ ของนักศึกษาคุ้ม
กับนักศึกษาที่ไม่คุ้ม

รูปที่ 42 แผนภูมิแสดงความถี่เปรียบเทียบ การใช้เวลารว่างในการพักผ่อนของนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนในการกู้ยืม ค่านิยมและความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป

3.1 ความคิดเห็นของนักศึกษากู้ยืม

ด้านการดำเนินการและให้บริการ

จากการวิเคราะห์พบว่าเมื่อจัดลำดับผลการดำเนินงาน 3 ลำดับแรกที่นักศึกษากู้ยืมพึงพอใจมากที่สุดตามลำดับคือ

- 1.) ความสะดวกในการขอรับแบบคำขอกู้ยืม (Mean= 3.673 ให้บริการในระดับดี)
- 2.) ความเต็มใจในการให้บริการ (Mean=3.47)
- 3.) การให้คำแนะนำในการเตรียมเอกสารและหลักฐานในการขอกู้ยืม (Mean=3.45)

ผู้กู้ยืมมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความสะดวกในการขอรับแบบคำขอกู้ยืม ที่นักศึกษากู้ยืมเห็นว่าอยู่ในระดับดี แต่เมื่อมองถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานโดยรวม นักศึกษากู้ยืมมีความคิดเห็นว่าเป็นระดับปานกลางค่อนข้างดี (Mean= 3.351 อยู่ในช่วง 2.50-3.49) (ตารางที่ 3.1)

ค่านิยม ด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว

จากการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษากุ๋ยมี่มีค่านิยมด้านความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในระดับดีค่อนข้างมาก(Mean=3.36) ส่วนค่านิยมด้านการเสียสละ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (Mean=2.22) และค่านิยมด้านการไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี(Mean=2.77) (ตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.1 ความคิดเห็นของนักศึกษากุ๋ยมี่ที่มีต่อการดำเนินงานขั้นตอนต่าง ๆ ในการให้บริการกุ๋ยมี่

ขั้นตอนการดำเนินงาน	Mean	Std. Deviation
1.) ความสะดวกในการขอรับแบบคำขอกุ๋ยมี่	3.6727	0.7998
2.) การให้คำแนะนำในการเตรียมเอกสารประกอบคำขอ	3.4496	0.8079
3.) ความสะดวกในการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา	3.3551	0.9404
4.) ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดในการยื่นแบบคำขอ	3.3022	0.9005
5.) ความเหมาะสมของวิธีการคัดเลือก	3.3813	0.8446
6.) ความยุติธรรมในการคัดเลือกผู้มีสิทธิ์	3.3885	0.8831
7.) การให้คำแนะนำและทำความเข้าใจขั้นตอนการทำสัญญา	3.4388	0.8881
8.) การอำนวยความสะดวกในการเตรียมเอกสารเพื่อทำสัญญา	3.3213	0.9176
9.) ความรวดเร็วในการให้บริการ	2.9312	0.9019
10.) ความสามารถในการให้คำแนะนำ หรือช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา	3.2852	0.848
11.) ความเต็มใจในการให้บริการ	3.4657	0.8987
12.) ความรวดเร็วในการติดตาม และประสานงานระหว่างนักศึกษา กับ ธนาคาร	3.223	0.8669
การดำเนินงานโดยรวม	3.3511	0.7948

ตารางที่ 3.2 ค่านิยม ด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ ไม่เห็นแก่ได้

	ข้อความ	Mean	SD
ด้านความรับผิดชอบ			
	1.)ฉันเห็นด้วยเมื่อคุณพ่อคุณแม่บอกว่ากู้ยืมกองทุนช็อกหนอยรัฐบาลก็ให้ฟรีไม่ต้องใช้นี้คืน	3.66	.83
	2.)เรียนจบแล้วได้งานทำไม่ต้องรีบร้อนให้ทุนคืนให้หมดหรือรัฐบาลให้ผ่อนได้ตั้ง 15 ปี	3.30	1.09
	3.)อันที่จริงเงินที่กู้ยืมไปแล้วไม่ว่าจะต้องใช้คืนควรจะเป็นสวัสดิการที่รัฐบาลจัดให้มากกว่า	3.11	1.17
	ความรับผิดชอบโดยรวม	3.36	1.05
การเสียสละ			
	1.)ฉันเชื่อมั่นกับความคิดที่ว่าแม้จะเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้างก็ยินดีจะทำเพื่อส่วนรวม	2.76	.90
	2.)ฉันคิดว่าตัวฉันก็อยู่ในฐานะลำบากพอ ๆ กับเพื่อนหรือมากกว่า แน่ จึงควรได้รับสิทธิ์กู้ยืม	1.38	.99
	3.)เทอมนี้มีกิจกรรมมากเหลือเกินฉันรู้สึกแย่มากเพราะได้เรียนไม่เต็มที่	2.01	1.27
	4.)ฉันไม่ค่อยสนุกกับการร่วมกิจกรรมของคณะฯ เพราะการเรียนระดับนี้ควรให้นักศึกษาได้เรียนเต็มที่เพื่อจะนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	2.73	1.13
	ค่านิยมด้านการเสียสละโดยภาพรวม	2.22	1.22

ตารางที่ 3.2 (ต่อ) ค่านิยม ด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว

ข้อคำถาม	Mean	SD
การไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ตัว	Mean	SD
1. เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นบ้างเมื่อมีโอกาส	2.77	.88
2. ประโยชน์ส่วนรวมควรจะทำก่อนประโยชน์ส่วนตัว	2.60	.91
3. ความเห็นแก่ตัวจะทำให้บุคคลสามารถอยู่รอดได้ในสังคม	2.97	.92
4. บางครั้งการโกหกก็เป็นสิ่งจำเป็นถ้าจะทำให้เราอยู่รอด	2.51	.92
5. ฉันมักจะอึดอัดใจเมื่อต้องเป็นฝ่ายรับจากผู้อื่นโดยที่ไม่ได้เป็นฝ่ายให้บ้าง	2.63	.97
6. เยาวชนรุ่นหลังน่าเป็นห่วงมาก เพราะรัฐบาลอาจจะไม่มีเงินมาสนับสนุนเพียงพอสำหรับให้กู้ยืม	3.12	1.0
ค่านิยมการไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ตัว	2.77	1.22

3.2 ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานกองทุน

ผลการวิเคราะห์ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานโดยตรงทั้งหมด 4 คนที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในแผนกการเงิน และแผนกทุนการศึกษา พบว่าปัญหาในระดับมากที่สุดไปหาน้อยเรียงตามลำดับคือ

1. นักศึกษาไม่ตรงต่อเวลา
2. นักศึกษาไม่ติดตามประกาศ ข่าวสารต่าง ๆ ที่แผนกทุนการศึกษา และแผนกการเงินแจ้งให้ทราบ
3. นักศึกษาไม่ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการบางอย่างที่ยังไม่เรียบร้อย เช่น แผนกการเงินมีปัญหาในการเรียกตัวนักศึกษามาชำระค่าลงทะเบียนเพิ่ม และรับเงินส่วนที่เหลือคืน ส่วนแผนกทุนการศึกษา มีปัญหาในการเรียกตัวนักศึกษามาแก้ไขสัญญา หรือเขียนแบบฟอร์มต่าง ๆ
4. แผนกทุนการศึกษามีบุคลากรไม่เพียงพอ สำหรับการดูแล และให้บริการนักศึกษากู้ยืม ซึ่งในแต่ละปีมีประมาณ 900 คนขึ้นไป
5. ระยะเวลาการดำเนินการแต่ละขั้นตอนกระชั้นชิด มีช่วงเวลาสั้นมาก ซึ่งต้องเร่งรีบทำให้แล้วเสร็จตามกำหนด มิฉะนั้นนักศึกษาจะได้รับเงินช้า
6. เจ้าหน้าที่แผนกทุนยังไม่มีความรู้และความเข้าใจในงานฐานข้อมูล สำหรับจัดเก็บข้อมูลนักศึกษากู้ยืมในระบบคอมพิวเตอร์

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

คณะบริหารธุรกิจได้ดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาลตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 จนถึงปัจจุบัน โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการดำเนินงานทั้งในระดับนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และคณะกรรมการดำเนินงานผู้ปฏิบัติในสถานศึกษา การวิจัยครั้งนี้จึงจัดเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานให้กู้ยืม เพื่อศึกษาปัญหาและผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจ และใช้เป็นข้อมูลประกอบการดำเนินงานในปีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสถานะความเป็นอยู่ของนักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืม และนักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. เปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว สถานะความเป็นอยู่ส่วนตัว และค่านิยมด้านการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง การพึ่งตนเอง ของนักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
3. ศึกษาปัญหาขั้นตอนในการดำเนินการขอกู้ยืม ตลอดจนถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้กู้ยืมที่มีต่อการดำเนินงานให้กู้ยืมของคณะบริหารธุรกิจ แนวคิดและค่านิยมพื้นฐานในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาผู้กู้ยืม

สมมติฐานการวิจัย

1. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ของนักศึกษาผู้กู้ยืม กับครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมแตกต่างกัน
2. สถานะความเป็นอยู่และค่านิยมของนักศึกษาผู้กู้ยืม กับนักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจในปีการศึกษา 2543 จำนวนทั้งสิ้น 3,195 คน ซึ่งแยกเป็นนักศึกษาผู้กู้ยืม จำนวน 920 คน นักศึกษาที่ไม่ได้กู้ยืม จำนวน 2,275 คน

ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุน คือเจ้าหน้าที่แผนกงานการเงิน และแผนกทุนการศึกษา

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1.2.1 นักศึกษาผู้เยี่ยม กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของ YAMANE ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คนและสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling)

1.2.2 นักศึกษาที่ไม่ผู้เยี่ยมกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของ YAMANE ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดให้ความคลาดเคลื่อน .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 335 คน และสุ่มอย่างง่าย

1.2.3 ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกองทุนทั้งหมด จำนวน 4 คน เก็บข้อมูลทุกคน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ

แบบสอบถามฉบับแรก ใช้สำหรับเก็บข้อมูลนักศึกษาผู้เยี่ยม ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และครอบครัว เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ(Check List) และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเพื่อประเมินระดับการดำเนินงานและการให้บริการในการผู้เยี่ยม คำนิยมด้านความรับผิดชอบ การเสียสละ การไม่เห็นแก่ตัวเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินงานกองทุน เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open End)

แบบสอบถามฉบับที่ 2 สำหรับเก็บข้อมูลนักศึกษาที่ไม่ผู้เยี่ยม ประกอบด้วยข้อมูลสถานภาพทั่วไป และสภาพความเป็นอยู่ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ และแบบปลายเปิด

แบบสัมภาษณ์ ใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการให้เยี่ยมในคณะบริหารธุรกิจ ในปีการศึกษา 2543 มี 4 คน คือแผนกทุนการศึกษา 2 คน และแผนกการเงิน 2 คน ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบไม่มีโครงสร้าง ประกอบด้วยหัวข้อในการสัมภาษณ์ คือ ลักษณะการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานให้เยี่ยม วิธีการทำงาน ปัญหาที่พบจากการปฏิบัติงาน

สำหรับแบบสอบถามผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยการค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัย หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นำแบบสอบถามมาประมาณค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยวิธีของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่น 0.85

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้เจ้าหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาผู้เฒ่าจำนวน 286 ฉบับได้กลับมา 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.9 และนักศึกษาที่ไม่ผู้เฒ่าจำนวน 335 ฉบับได้กลับคืนมา 263 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.5

4.การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ข้อมูลสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน และระดับค่านิยมด้านต่าง ๆ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสถานภาพส่วนตัว ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มโดยการทดสอบแบบ χ^2 -test และ t-test

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 นักศึกษาผู้เฒ่า

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาผู้เฒ่าส่วนใหญ่ร้อยละ 77.1 เป็นเพศหญิง อายุส่วนใหญ่ร้อยละ 76.3 อยู่ในช่วง 20-22 ปี และอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 21 ปี เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมาร้อยละ 17.1 และ 16.8 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท การบัญชีและภาควิชาการตลาดตามลำดับ ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.6 เป็นนักศึกษาในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องและพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 54.3 และมากที่สุดของผู้เฒ่าทั้งหมดร้อยละ 40.4 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง ส่วนใหญ่ร้อยละ 32.2 เป็นผู้กู้รายใหม่ รองลงมาร้อยละ 26.7 และ 25.3 เป็นผู้กู้รายเก่าต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 และปีที่ 2 ตามลำดับ

ข้อมูลทางด้านครอบครัว

พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 33.9 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง รองลงมาร้อยละ 20.7 และ 17.9 มีภูมิลำเนาในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ อาชีพของครอบครัวส่วนใหญ่ร้อยละ 49.4 ทำการเกษตร รองลงมาร้อยละ 14.8 และ 7.4 ประกอบอาชีพค้าขายและเป็นลูกจ้างของตนเองตามลำดับ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน โดยเฉลี่ยประมาณ 6,362 บาท($N=270$ $SD=4002.46$) แต่ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท รองลงมาร้อยละ 24.4 และ 12.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะอยู่ในช่วง 6,000-8,999 บาท และ 9,000-11,999 บาทตามลำดับ ทางด้านภาระรับผิดชอบด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตร ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.7 จะรับผิดชอบการศึกษาของบุตร 3 คน รองลงมาร้อยละ 31.1 และ 20.0 จะมีบุตรที่ต้องรับผิดชอบด้านการศึกษา 2 คน และ 4 คนตามลำดับ แต่โดยเฉลี่ยแล้วครอบครัวของนักศึกษาผู้ยืมจะมีผู้ที่อยู่ในระหว่างการศึกษาประมาณครอบครัวละ 3 คน($N=280$ $Mean=2.95$ $SD=0.84$)

ข้อมูลด้านสถานะทางการเงินของนักศึกษาผู้ยืม

ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.1 จะได้รับเงินจากการกู้ยืมกองทุน เดือนละ 1,800 - 2,199 บาท รองลงมาร้อยละ 27.5 และ 19.4 จะได้รับจากการกู้ยืมกองทุน เดือนละ 1,400 - 1,799 บาทและ 2,200 - 2,599 บาทตามลำดับ โดยเฉลี่ยนักศึกษาผู้ยืมจะได้รับจากการกู้ยืมกองทุนเดือนละประมาณ 1,964 บาท($N=218$ $Mean=1964.37$ $SD=458.23$)

ผู้ยืมส่วนใหญ่ร้อยละ 43.7 จะขอจากครอบครัวอีกเดือนละประมาณ 2,000 - 2,999 บาทต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 27.3 และ 22.4 จะขอเพิ่มจากครอบครัวอีกเดือนละประมาณ 3,000 - 3,999 บาทและ 1,000 - 1,999 บาทตามลำดับ และโดยเฉลี่ยนักศึกษาผู้ยืมจะขอจากครอบครัวอีกประมาณคนละ 2,251 บาทต่อเดือน($N=256$ $Mean=2251.17$ $SD=829.41$)

สำหรับค่าใช้จ่ายต่อเดือน นักศึกษาผู้ยืมส่วนใหญ่ร้อยละ 42.0 จะได้รับค่าใช้จ่าย ในช่วง 3,200-4,799 บาทรองลงมา ร้อยละ 34.1 และ 19.2 จะได้รับค่าใช้จ่ายในช่วง 1,600-3,199 บาท และ 4,800-6,399 บาทต่อเดือนตามลำดับ แต่โดยเฉลี่ยนักศึกษาผู้ยืมจะได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนประมาณ 3,640 บาท($N=276$ $Mean=3639.612$ $SD=1206.935$)

ค่าใช้จ่ายสำหรับที่พักซึ่งนักศึกษาผู้ยืมจ่ายต่อเดือนโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ 1,520 บาท ($N=236$ $Mean=1520.763$ $SD=700.2682$)

1.2 นักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

ข้อมูลสถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ภาควิชา หลักสูตร ชั้นปี

พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 73.4 เป็นเพศหญิง อายุส่วนใหญ่ร้อยละ 88.1 อยู่ในช่วง 20-22 ปี อายุเฉลี่ย คือ 21 ปี นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 23.2 เป็นนักศึกษาภาควิชาการบัญชี รองลงมาร้อยละ 18.6 และ 13.3 เป็นนักศึกษาภาควิชาระบบสารสนเทศและภาควิชาการจัดการ ตามลำดับ

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการสำรวจนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่กู้ยืมจัดเรียง 3 ลำดับแรกพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 37.7 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง รองลงมาอยู่ในกรุงเทพ และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 34.2 และ 12.3 ตามลำดับ แต่ถ้าพิจารณาจากข้อมูลรายจังหวัด พบว่า 3 จังหวัดแรก คือ กรุงเทพ ร้อยละ 34.2 รองลงมาคือ ปทุมธานี และ จังหวัดนนทบุรี คิดเป็นร้อยละ 9.6 และ 5.4 ตามลำดับ อาชีพของครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.2 ประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา คือ รับราชการ และเกษตรกร ร้อยละ 25.5 และ 11.8 ตามลำดับ

สำหรับรายได้ของครอบครัวพบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวผู้ที่ไม่กู้โดยเฉลี่ย ประมาณ 17,460 บาท (N=196 Mean= 17459.69 SD= 7901.318) และส่วนใหญ่ร้อยละ 40.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 21,000 รองลงมารายได้เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 18,000-20,999 บาท และ ประมาณ 9,000-11,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ 15.5 ตามลำดับ

ด้านภาระทางการศึกษาของบุตร พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.8 มีบุตรในความดูแล 3 คน รองลงมาร้อยละ 27.4 และ 14.1 มีบุตรในความดูแล 2 คนและ 1 คนตามลำดับ แต่โดยเฉลี่ยแล้ว ครอบครัวกลุ่มตัวอย่างมีบุตรที่อยู่ในความดูแลประมาณ 3 คน (N=196 Mean= 2.74 SD= 1.2)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสถานภาพนักศึกษากู้ยืม กับนักศึกษที่ไม่กู้ยืม

2.1 เปรียบเทียบสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว 4 ด้านได้แก่

ด้านภูมิลำเนา ด้านอาชีพ รายได้ และภาระรับผิดชอบทางการศึกษาของบุตร พบว่าสถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

2.2 เปรียบเทียบสถานภาพส่วนตัวและสภาพความเป็นอยู่ของนักศึกษา 6 ด้านได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ค่าที่พักต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย สภาพการอยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสาร พบว่าสถานภาพของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อเปรียบเทียบด้าน รายได้ของครอบครัว พบว่า ครอบครัวของนักศึกษาгүйём มีรายได้ต่ำกว่าครอบครัวของนักศึกษาที่ไม่гүйём อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ t ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ส่วนภาวะทางการศึกษาของบุตรพบว่าทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .01 ส่วนสภาพทางการเงินของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาгүйёмต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่гүйёмอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และการใช้จ่ายค่าที่พักของนักศึกษาгүйёмจะต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่гүйёмอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ค่าที่พักของนักศึกษาгүйёмไม่แตกต่างจากเกณฑ์ที่กองทุนกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3 เปรียบเทียบค่านิยมในการใช้จ่าย การใช้เวลาว่าง และการพึ่งตนเอง โดยเปรียบเทียบจากพฤติกรรม 4 ด้านได้แก่ การตัดสินใจซื้อสินค้า การออม การแก้ปัญหาเมื่อเงินไม่พอ การพักผ่อนหย่อนใจ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีค่านิยมต่างกันในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นของนักศึกษาгүйём

ด้านการดำเนินงานตามขั้นตอนการให้гүйём พบว่าไม่มีการดำเนินงานที่นักศึกษาคิดว่าเป็นปัญหา หรือไม่ได้รับความสะดวก โดยรวมทุกขั้นตอนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี (Mean=3.35 SD= 0.79) และมีในระดับดีคือการขอรับแบบคำขอกู้

ด้านค่านิยมพื้นฐานในการดำเนินชีวิตซึ่งค่านิยมที่ควรจะมีในгүйём ได้แก่ ความรับผิดชอบ การเสียสละ การไม่เห็นแก่ตัวไม่เห็นแก่ได้ ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมที่มีในตัวนักศึกษาгүйёмเรียงตามลำดับ มากไปหาน้อย คือ ความรับผิดชอบ การไม่เห็นแก่ตัว การเสียสละ ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.36 2.77 และ 2.22 ตามลำดับ

ด้านความคิดเห็น ทัวไปของนักศึกษาгүйёмมีจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.85 ที่มีความต้องการเงินกู้ในส่วน of ค่าใช้จ่ายมากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.71 เห็นว่าการทำกิจกรรมของคณะบริหารธุรกิจนั้น ตนเองไม่ได้มีส่วนร่วม เพราะจะเป็นการทำกันในกลุ่มบุคคลบางกลุ่มมากกว่าที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลนอกกลุ่มมาร่วมด้วย

ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

จากการสัมภาษณ์ พบว่าเจ้าหน้าที่การเงิน ซึ่งรับผิดชอบการเก็บและจ่ายเงินในส่วน of ค่าบำรุงการศึกษาหรือค่าลงทะเบียน พบว่ามีปัญหาด้านต่าง ๆ ได้แก่

1.) ในด้านวิธีการทำงาน เพราะสถาบัน ยังไม่มีวิธีการที่แน่นอน การตีความตามระเบียบการเงินในการลงทะเบียนของนักศึกษาผู้ยืม กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ ยังไม่ตรงกัน ทำให้เสียเวลาในการทำงาน

2.) การติดต่อกับนักศึกษา พบว่านักศึกษาจะไม่มาติดต่อตามเวลาที่กำหนด ตามตัวได้ยาก ทำให้ส่งผลกระทบต่อปัญหาการเรียกเก็บเงิน การจ่ายเงิน การจัดเก็บเงิน การจัดทำบัญชี และการลงทะเบียน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานได้แก่

- การเรียกเก็บเงินเพิ่ม ในกรณีที่ นักศึกษาได้รับเงินค่าลงทะเบียนน้อยกว่าที่ลงทะเบียนจริง ซึ่งสาเหตุเนื่องจากการจัดสรรเงินค่าลงทะเบียนเป็นการประมาณ ยังไม่ทราบจำนวนวิชาที่ลงทะเบียนจริง ๆ ดังนั้นเมื่อลงทะเบียนจริง นักศึกษาต้องชำระเพิ่มในกรณีที่ ได้รับจัดสรรเงินกู้สำหรับค่าลงทะเบียนได้น้อยกว่าที่เป็นจริง

- การจ่ายเงินคืนให้นักศึกษาในกรณีที่ ได้รับเงินกู้ไ้มากกว่าที่ลงทะเบียนจริง

สำหรับผู้ปฏิบัติงานแผนกทุนการศึกษา พบว่า มีปัญหาในด้าน

1.) มีบุคลากรไม่เพียงพอ

2.) ระยะเวลาในการทำงานกระชั้นชิด เช่นการรับสมัครผู้กู้รายใหม่ การสัมภาษณ์ พิจารณาคัดเลือกนักศึกษาที่ควรจะได้รับสิทธิ์ผู้ยืม การทำสัญญา การเตรียมเอกสารต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกสำหรับการทำสัญญาต่างจังหวัด การตรวจสอบเอกสาร การจัดทำรายงาน และการประสานงานกับแผนกการเงิน

3.) เมื่อนักศึกษาเขียนสัญญาผิดพลาด การตามตัวมาแก้ไขสัญญาตามตัวได้ยาก ส่งผลให้การได้รับเงินเข้าไปด้วย

4.) อาจารย์ที่ปรึกษามีเป็นส่วนน้อยที่ช่วยดูแล นักศึกษาผู้ยืมที่เป็นนักศึกษาในความดูแลของตนเอง ในด้านการเรียน ความประพฤติ และการช่วยสร้างจิตสำนึก

การอภิปรายผล

จากการสรุปผลวิจัย พบว่า

1.) นักศึกษาผู้เยี่ยมในปีการศึกษา 2543 ที่ผ่านการพิจารณาให้กู้โดยคณะกรรมการพิจารณาให้กู้ของคณะบริหารธุรกิจนั้น เป็นกลุ่มเป้าหมายตามเกณฑ์รายได้คือเป็นผู้ขาดแคลน ร้อยละ 96.9 มีเพียงร้อยละ 4.1 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายตามเกณฑ์รายได้ในปีการศึกษา 2543 ทั้งนี้พบว่าส่วนที่เกินมานี้คือผู้กู้รายเก่า ในขณะที่เดียวกันกลับพบว่ามิได้ขอกู้ในปีการศึกษา 2543 แต่มีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานให้กู้ คิดเป็นร้อยละ 24.6 และผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่ไม่ได้ขอกู้ยืม เหล่านี้มีความต้องการทุนการศึกษา ทั้งทุนอุดหนุน และทุนกู้ยืม แต่ที่ไม่ได้ขอกู้สาเหตุเนื่องจาก เอกสารไม่พร้อม เตรียมเอกสารไม่ทัน เพราะเวลากระชั้นชิด ผลการเรียนไม่ถึงตามเกณฑ์ในระเบียบของกองทุน เมื่อพิจารณากลุ่มเป้าหมายตามเกณฑ์รายได้ ถือว่าคณะบริหารธุรกิจไม่สามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายทั้งหมด ร้อยเปอร์เซ็นต์

2.) ด้านค่านิยมทางวัตถุของนักศึกษาผู้เยี่ยมกับนักศึกษาที่ไม่ผู้เยี่ยม พบว่าถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบเดียวกัน แต่ค่านิยมต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นค่านิยมในการใช้จ่าย การออม การพักผ่อน ฯ ทั้งนี้เพราะมาจากสภาพครอบครัวที่ต่างกัน

3.) ผลการปฏิบัติงานของคณะบริหารธุรกิจในความคิดเห็นของของนักศึกษาผู้เยี่ยม อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะสอดคล้องกับปัญหาจากทางฝ่ายปฏิบัติงานคือมีบุคลากรไม่เพียงพอในการดูแลนักศึกษาผู้เยี่ยมทั้งหมด

4.) ด้านค่านิยม สำหรับค่านิยมด้านความรับผิดชอบซึ่งเน้นความรับผิดชอบในภาระหนี้เงินกู้ พบว่าโดยรวมนักศึกษาผู้เยี่ยม มีค่านิยมในด้านความรับผิดชอบในระดับดีค่อนข้างมาก สอดคล้องกับรายงานผลการชำระหนี้ของกองทุน ซึ่งการชำระหนี้ของผู้กู้ในระดับอุดมศึกษามีสัดส่วนสูงที่สุดกว่าระดับอื่น ๆ (42.78 %) ในขณะที่ระดับมัธยมปลายสายอาชีพ ระดับมัธยมปลายสายสามัญ และอื่น ๆ มีสัดส่วนเป็น 28.8% 26.81% และ 1.61% ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

- 1.) การพิจารณาคัดเลือกผู้มีสิทธิ์กู้ยืม โดยมีคุณสมบัติ และกำหนดเกณฑ์อย่างไรนั้น คณะกรรมการควรประชุมและกำหนดแนวทางให้ชัดเจน และอธิบายให้นักศึกษาที่ขอกู้ได้รับทราบและเข้าใจ เพื่อจะได้เห็นว่าการดำเนินงานนั้นมีความยุติธรรมและโปร่งใส
- 2.) หัวหน้าแผนกทุนการศึกษาและเจ้าหน้าที่ ควรศึกษาระเบียบปฏิบัติให้เข้าใจทุกขั้นตอน สามารถให้คำแนะนำแก่นักศึกษากู้ยืมได้อย่างถูกต้อง ไม่เสียผลประโยชน์ทั้งตัวนักศึกษาและกองทุน
- 3.) เมื่อการคัดเลือกได้กระทำอย่างถี่ถ้วน รัดกุม สามารถจำแนกกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจนแล้ว การจัดสรรวงเงินควรจัดสรรให้เต็มตามที่ตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด ไม่ควรลดวงเงินอีกต่อไป
- 4.) ผู้บริหารควรจัดสรรบุคลากรให้เพียงพอ ตามช่วงระยะเวลาและปริมาณงานที่เร่งด่วน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

- 1.) ควรศึกษาบทบาทของผู้ปกครองของนักศึกษากู้ยืม
- 2.) ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา
- 3.) ศึกษาวิจัยค่านิยมของผู้ปกครองและนักศึกษากู้ยืม
- 4.) ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานทุกปี ก่อนการขอกู้ในปีต่อไปจะเริ่ม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544. การใช้ SPSS for Windowsในการวิเคราะห์ข้อมูลเวอร์ชัน 7-11. กรุงเทพฯ: ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตุดีโอ.
- ภาทิพย์ ปัญจศิริ. 2539. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(เมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ). สารนิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่น มาลากุล,ม.ล. 2518. บทนำการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:วัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. 2543. การวัดด้านจิตพิสัย กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- สมฤดี วงษ์สมิง. 2540. การวิเคราะห์การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. ประชุมสรุปผลเพื่อพัฒนาการดำเนินงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปี 2541. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. รายงานการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาการบรรลุถึงกลุ่มเป้าหมาย. (อัดสำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่หนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. รายละเอียดโครงการ และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม โครงการประชุมผู้ปฏิบัติงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (อัดสำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่หนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ. ปีการศึกษา 2539-2541. สรุปผลการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (อัดสำเนา)
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่หนึ่ง กระทรวงศึกษาธิการ. 2542. คู่มือการปฏิบัติงาน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสงขลา. 2541. การดำเนินงานตามนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสงขลา.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. ม.ป.ป. "การศึกษาแนวทางและมาตรการจูงใจในการระดมทรัพยากรเพื่อจัดการศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีของรัฐ".
- สมชัย ฤกษ์พันธุ์, และชลธาร วิศรุตวงศ์. ม.ป.ป. แนวทางการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา.

สุวิมล ตีรกานันท์. 2543. ระเบียบวิจัยทางสังคม:แนวทางสู่การปฏิบัติ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรินทร์ ชนะทอง. 2543. " ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน-นักศึกษา โรงเรียน พณิชยการ หาดใหญ่ที่มีต่อโครงการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา 2543 ".
สงขลา โรงเรียนพณิชยการหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

Adrian ,Ziderman. 1999. The Student Loans Scheme in Thailand:Areview and
Recommendations for Efficient and Equitable Functioning of the Scheme.

O Brien,Patricia A. 1996. The Characteristics of a Student Loan Depaulta At the
University of Houston. (Loan Default,Houston, Texas)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับนักศึกษาผู้ยืม

แบบเก็บข้อมูล

โครงการวิจัย " การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีการศึกษา 2543"

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัว

สำหรับเจ้าหน้าที่

1) เพศ	1) ชาย	2) หญิง	1.	col 1
2) อายุปี		2.	col 2-3
3) นักศึกษาภาควิชา			3.	col 4
	1) ธุรกิจศึกษา	2) การจัดการ		
	3) การตลาด	4) การบัญชี		
	5) ระบบสารสนเทศ	6) การเงิน		
	7) ภาษาดูธุรกิจ	8) เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ		
4) หลักสูตร	4 ปี(ปี 1, 2, 3, 4)	2 ปีต่อเนื่อง(ปี 3,4)	4.	col 5
5) ในปีการศึกษา 2543 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่	1 2 3 4		5.	col 6
6) เกรดเฉลี่ยสะสมจนถึงครั้งสุดท้าย	1.) ต่ำกว่า 2.00	2.) 2.00-2.49	6.	col 7
	3.) 2.50-2.99	4.) 3.00-3.49		
		5.) 3.50 ขึ้นไป		
7) ภูมิลำเนา(ทะเบียนบ้าน)อยู่ในจังหวัด.....			7.	col 8-9
8) อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง			8.	col 10
	1) คำขาย	2) กรรมกร		
		3) ลูกจ้างหน่วยงานราชการ		
	4) รับราชการ	5) ลูกจ้างเอกชน		
		6) พนักงานรัฐวิสาหกิจ		
	7) เกษตรกร	8) อื่น ๆ ระบุ.....		
9) รายได้ของครอบครัวเดือนละประมาณ.....บาท			9.	col 11-15
10) จำนวนพี่น้องที่อยู่ระหว่างศึกษา.....คน			10.	col 16
11) ผู้ช่วยส่งเสียอุปการะ			11.	col 17
	1) บิดา/ มารดา	2) พี่/ น้อง		
		3)ญาติ		
	4) รับผิดชอบตัวเอง	5) เพื่อน		
		6) อื่น ๆ.....		
12) ได้รับเงินกู้ยืมจากกองทุน ฯ เดือนละ.....บาท			12.	col 18-21
13) ได้รับเงินจากผู้ส่งเสียอุปการะในข้อ 11 อีกเดือนละ.....บาท			13.	col 22-25
14) ท่านกู้ยืมมาจนถึงปีการศึกษา 2543 รวมทั้งหมดกี่ปี(ระบุ).....ปี			14.	col 26
15) รวมยอดเงินกู้ยืมทั้งสิ้นจนถึงปีการศึกษา 2543 เป็นเงิน.....บาท			15.	

แบบสอบถาม

โครงการวิจัย “ การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีการศึกษา 2543 ”

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการกู้ยืมเงินกองทุนเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้กู้ยืม
ได้ประสบด้วยตนเอง ในการขอกู้ยืมและทำสัญญาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งคณะบริหารธุรกิจจะได้นำผล
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไปปรับปรุง และพัฒนาวิธีการดำเนินงาน ด้านการให้กู้ยืมฯ แก่นักศึกษา ต่อไป

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและความเป็นอยู่ ตอนที่ 2 เป็น
ข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการดำเนินงานกองทุนฯ ดังนั้น จึงใคร่ขอให้นักศึกษา กรอกข้อมูลตามความเป็นจริง หรือที่
ตรงกับความคิดเห็น เพราะคำตอบนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี มีแต่ตรงหรือไม่ตรงกับความคิดของท่านเท่านั้น

รหัส.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและความเป็นอยู่	สำหรับเจ้าหน้าที่
1 ลักษณะที่อยู่อาศัยในระหว่างศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ ☐ 1)บ้านเอง ☐ 2)บ้านเช่า ☐ 3)ห้องเช่า/หอพัก	1. ☐ col 30
2 สภาพการอยู่อาศัย ☐ 1)อยู่ร่วมกับครอบครัว ☐ 2)อยู่ร่วมกับเพื่อน ☐ 3)อยู่คนเดียว	2. ☐ col 31
3 ท่านเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักต่อเดือนประมาณ.....บาท	3. ☐ ☐ ☐ ☐ col 32-35
4 ที่พักของท่านหรือท่านเองมีเครื่องอำนวยความสะดวกสิ่งใดบ้าง ☐ 1)พัดลม ☐ 2)ตู้เย็น ☐ 3)เครื่องซักผ้า ☐ 4)เตารีด ☐ 5)หม้อหุงข้าวไฟฟ้า ☐ 6) แอร์ ☐ 7)คอมพิวเตอร์ ☐ 8)อื่น ๆ(ระบุ).....	4. ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ col 36-43
5 สภาพการบริโภคอาหารประจำวัน ☐ 1)รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว ☐ 2)ปรุงอาหารรับประทานร่วมกับเพื่อน ☐ 3)ซื้ออาหารสำเร็จรูป ☐ 4)อื่น ๆ.....	5. ☐ col 44
6 การเดินทางมาเรียนในแต่ละวัน ☐ 1) เดิน ☐ 2)รถจักรยานยนต์ ☐ 3) รถจักรยาน ☐ 4)รถยนต์ส่วนตัว ☐ 5) รถประจำทาง ☐ 6)อื่น ๆ.....	6. ☐ col 45
7 ท่านได้มีโอกาสไปพักผ่อนหย่อนใจคลายเครียดจากการเรียนมาน้อยเพียงใด ☐ 1)สัปดาห์ละครั้ง ☐ 2) 2 สัปดาห์ครั้ง ☐ 3) 3 สัปดาห์ครั้ง ☐ 4) เดือนละครั้ง ☐ 5) อื่น ๆ.....	7. ☐ col 46
8 สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ท่านมักไปเป็นประจำคือที่ใด ☐ 1) โรงภาพยนตร์ ☐ 2)ห้างสรรพสินค้า ☐ 3)ห้องอาหาร+คาราโอเกะ ☐ 4)สวนสาธารณะ ☐ 5)วัด+สถานปฏิบัติธรรม ☐ 6)อื่น ๆ.....	8. ☐ col 47

	สำหรับเจ้าหน้าที่
9 เมื่อมีเวลาว่างบ้าง ท่านมักจะชอบทำกิจกรรมอะไรเป็นพิเศษ ☐ 1) ไปวัด ☐ 2) ดูหนัง/ฟังเพลง ☐ 3) ช็อปปิ้ง ☐ 4) เล่นกีฬา ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	9. ☐ col 48
10 เครื่องมือสื่อสารที่ท่านมี คือ ☐ 1) ไม่มี ☐ 2) เพจเจอร์ ☐ 3) โทรศัพท์มือถือ ☐ 4) พีซีที ☐ 5) อื่น ๆ.....	10. ☐ col 49
11 ในการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภค ท่านเลือกซื้อโดยคำนึงถึงสิ่งใดเป็นลำดับแรก ☐ 1) ยี่ห้อ ☐ 2) คุณภาพ ☐ 3) ความจำเป็น ☐ 4) วงเงิน	11. ☐ col 50
12 เมื่อมีเงินใช้จ่ายรายเดือนเหลือบ้างท่านมักจะใช้เงินส่วนที่เหลือนี้ทำอะไรเป็นสิ่งแรก ☐ 1) เครื่องสำอางค์/เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ☐ 2) หนังสือ ตำราเรียน ☐ 3) ภาพยนตร์ ☐ 4) จัดกิจกรรมสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อน ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	12. ☐ col 51
13 เมื่อค่าใช้จ่ายรายเดือนไม่พอใช้ ท่านมักจะแก้ปัญหาโดยวิธีใดแล้วได้ผล ☐ 1) ขอจากทางบ้านเพิ่ม ☐ 2) ยืมจากเพื่อน ☐ 3) ขอจากผู้มีอาชีพให้กู้ ☐ 4) หางานพิเศษทำ ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	13. ☐ col 52
14 ในการเรียนของท่าน ท่านมักจะใช้วิธีใดต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุด (ระบุอย่างเดี๋ยวล) ☐ 1) หาซื้อเอกสาร ตำราประกอบ ☐ 2) ถ่ายเอกสารเฉพาะเนื้อหาจากตำราที่จำเป็นต้องใช้ ☐ 3) ยืมหนังสือจากห้องสมุดต่าง ๆ ☐ 4) อื่น ๆ.....	14. ☐ col 53
15 รายได้จากเงินกู้ยืมท่านเบิกจ่ายด้วยตัวท่านเองหรือไม่ ☐ 1) ใช่ ☐ 2) ไม่ใช่ ผู้เบิกมาใช้คือ ☐ 1) พ่อแม่ ☐ 2) พี่น้อง ☐ 3)ญาติ ☐ 4) อื่น ๆ (ระบุ).....	15. ☐ col 54
16 ค่าใช้จ่ายรายเดือน ท่านได้รับเพิ่มจากผู้อุปการะอีกเดือนละประมาณ.....บาท	17. ☐ ☐ ☐ ☐ col 56-59
17 ท่านเคยทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ก่อนการกู้ยืมหรือไม่ ☐ 1) ไม่เคย ☐ 2) เคย ระบุงานที่ทำ.....	18. ☐ col 60
18 ขณะนี้ท่านยังทำงานพิเศษเพื่อหารายได้อยู่อีกหรือไม่ ☐ 1) ไม่ได้ทำ ☐ 2) ทำ ระบุงานที่ทำ.....	19. ☐ col 61

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกู้ยืม ในปีการศึกษา 254 มากที่สุด(5), มาก(4), ปานกลาง(3), น้อย(2), น้อยที่สุด(1)

1	การให้บริการ การกู้ยืม	5	4	3	2	1	สำหรับเจ้าหน้าที่
	1.1)ความสะดวกในการขอรับแบบคำขอกู้ยืม						20. ☐ col 62
	1.2)การให้คำแนะนำในการเตรียมเอกสารประกอบคำขอ						21. ☐ col 63
	1.3)ความสะดวกในการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา						22. ☐ col 64
	1.4)ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดในการยื่นแบบคำขอ						23. ☐ col 65
	1.5)ความเหมาะสมของวิธีการคัดเลือก						24. ☐ col 66
	1.6)ความยุติธรรมในการคัดเลือกผู้มีสิทธิ์						25. ☐ col 67
	1.7)การให้คำแนะนำและทำความเข้าใจขั้นตอนการทำสัญญา						26. ☐ col 68
	1.8)การอำนวยความสะดวกในการเตรียมเอกสารเพื่อทำสัญญา						27. ☐ col 69
	1.9)ความรวดเร็วในการให้บริการ						28. ☐ col 70
	1.10)ความสามารถในการให้คำแนะนำ หรือช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา						29. ☐ col 71
	1.11)ความเต็มใจในการให้บริการ						30. ☐ col 72
	1.12)ความรวดเร็วในการติดตาม และประสานงานระหว่างนักศึกษากับธนาคาร						31. ☐ col 73

จริงที่สุด(4), จริงมาก(3), ค่อนข้างจริง(2), จริงบางครั้ง(1),ไม่จริง(0)

2	ความคิดเห็นและเจตคติของผู้กู้ยืม ในเรื่องทั่ว ๆ ไป	4	3	2	1	0	สำหรับเจ้าหน้าที่
	2.1)เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นบ้างเมื่อมีโอกาส						32. ☐ col 74
	2.2)คนเราควรนึกถึงประโยชน์ส่วนตัวไว้ก่อน						33. ☐ col 75
	2.3)ความเห็นแก่ตัวจะทำให้บุคคลสามารถอยู่รอดได้ในสังคม						34. ☐ col 76
	2.4)บางครั้งการโกหกก็เป็นสิ่งจำเป็นถ้าจะทำให้เราอยู่รอด						35. ☐ col 77
	2.5)ฉันเห็นด้วยเมื่อคุณพ่อ/คุณแม่บอกว่า กู้ยืมกองทุนอภัยรัฐบาลก็ให้ฟรีไม่ต้องใช้หนี้คืน						36. ☐ col 78
	2.6)เรียนจบแล้ว ได้งานทำไม่ต้องรีบร้อนใช้ทุนคืนให้หมดหรอก รัฐบาลให้เวลาผ่อนตั้ง 15 ปี						37. ☐ col 79
	2.7)ฉันที่จริงเงินที่กู้ยืมไปแล้วไม่น่าจะตั้งใช้คืน ควรจะเป็นสวัสดิการที่รัฐบาลจัดให้มากกว่า						38. ☐ col 80
	2.8)ฉันเชื่อมั่นกับความคิดที่ว่า แม้จะเสียประโยชน์ส่วนตัวไปบ้าง ก็ยินดีที่จะทำเพื่อส่วนรวม						39. ☐ col 81
	2.9)ฉันมักจะอดใจเมื่อต้องเป็นฝ่ายรับจากผู้อื่นโดยที่ไม่ได้เป็นฝ่ายให้บ้าง						40. ☐ col 82
	2.10)เยาวชนรุ่นหลัง น่าเป็นห่วงมาก เพราะรัฐบาลอาจจะไม่มีเงินมาสนับสนุนเพียงพอสำหรับให้กู้ยืม						41. ☐ col 83

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยสำหรับนักศึกษาที่ไม่กู้ยืม

แบบสอบถาม

โครงการวิจัย “ การศึกษาปัญหาการกู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีการศึกษา 2543”

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและความเป็นอยู่ของนักศึกษา ที่ไม่ได้กู้ยืม
เงินกองทุนกู้ยืม ฯ ซึ่งคณะบริหารธุรกิจจะได้นำข้อมูลที่ได้นี้ไปศึกษาเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ
ทั้งหมดในภาพรวม เพื่อจะได้พัฒนาปรับปรุงและหาวิธีช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่นักศึกษาต่อไป

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว		สำหรับเจ้าหน้าที่
1	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	1. ☐ col 1
2	อายุปี	2 ☐ ☐ col 2-3
3	นักศึกษาภาควิชา ☐ 1) ธุรกิจศึกษา ☐ 2) การจัดการ ☐ 3) การตลาด ☐ 4) การบัญชี ☐ 5) ระบบสารสนเทศ ☐ 6) การเงิน ☐ 7) ภาษาธุรกิจ ☐ 8) เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	3. ☐ col 4
4	หลักสูตร ☐ 4 ปี(ปี 1, 2, 3, 4) ☐ 2 ปีต่อเนื่อง(ปี 3,4)	4. ☐ col 5
5	ในปีการศึกษา 2543 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4	5. ☐ col 6
6	เกรดเฉลี่ยสะสมจนถึงครั้งสุดท้าย ☐ 1.) ต่ำกว่า 2 ☐ 2.) 2.00-2.49 ☐ 3.) 2.50-2.99 ☐ 4.) 3.00-3.49 ☐ 5.) 3.50 ขึ้นไป	6. ☐ col 7
7	ภูมิลำเนา(ทะเบียนบ้าน)อยู่ในจังหวัด.....	7. ☐ ☐ col 8-9
8	อาชีพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ☐ 1) ค้าขาย ☐ 2) กรรมกร ☐ 3) ลูกจ้างหน่วยงานราชการ ☐ 4) รับราชการ ☐ 5) ลูกจ้างเอกชน ☐ 6) พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ 7) เกษตรกร ☐ 8) อื่น ๆระบุ.....	8. ☐ col 10
9	รายได้ของครอบครัวเดือนละประมาณ.....บาท	9. ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ col 11-16
10	จำนวนพี่น้องที่อยู่ระหว่างศึกษา.....คน	10. ☐ col 17
11	ผู้ช่วยส่งเสียอุปการะ ☐ 1) บิดา มารดา ☐ 2) พี่ น้อง ☐ 3)ญาติ ☐ 4) รับผิดชอบตัวเอง ☐ 5) เพื่อน ☐ 6) อื่น ๆ	11. ☐ col 18

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและความเป็นอยู่

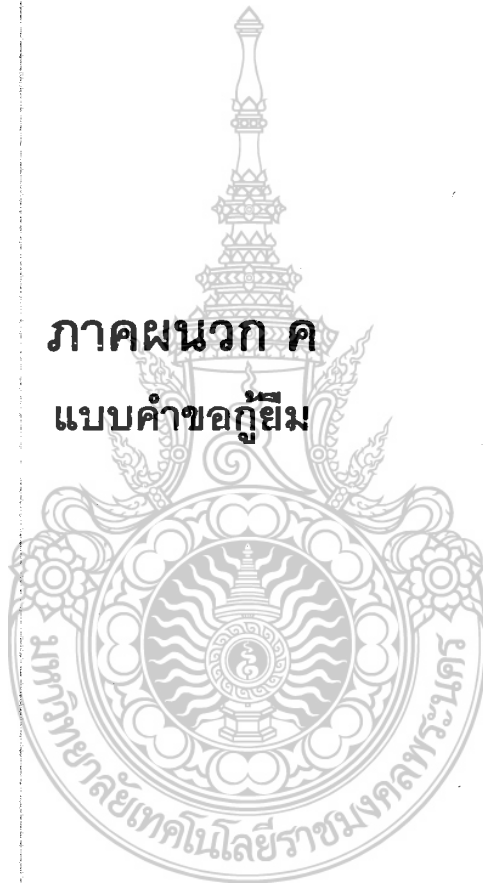
สำหรับเจ้าหน้าที่

1	ลักษณะที่อยู่อาศัยในระหว่างศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ ☐ 1) บ้านเอง ☐ 2) บ้านเช่า ☐ 3) ห้องเช่า/หอพัก	1. ☐ col 19
2	สภาพการอยู่อาศัย ☐ 1) อยู่ร่วมกับครอบครัว ☐ 2) อยู่ร่วมกับเพื่อน ☐ 3) อยู่คนเดียว	2. ☐ col 20
3	ท่านเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักต่อเดือนประมาณ.....บาท	3. ☐ ☐ ☐ ☐ col 21-24
4	ที่พักของท่านหรือท่านเองมีเครื่องอำนวยความสะดวกสิ่งใดบ้าง ☐ 1) พัดลม ☐ 2) ตู้เย็น ☐ 3) เครื่องซักผ้า ☐ 4) เตาวิตรี ☐ 5) หม้อหุงข้าวไฟฟ้า ☐ 6) แอร์ ☐ 7) คอมพิวเตอร์ ☐ 8) อื่น ๆ (ระบุ).....	4. ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ col 25-32
5	สภาพการบริโภคอาหารประจำวัน ☐ 1) รับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว ☐ 2) ปรุงอาหารรับประทานร่วมกับเพื่อน ☐ 3) ซื้ออาหารสำเร็จรูป ☐ 4) อื่น ๆ.....	5. ☐ col 33
6	การเดินทางมาเรียนในแต่ละวัน ☐ 1) เดิน ☐ 2) รถจักรยานยนต์ ☐ 3) รถจักรยาน ☐ 4) รถยนต์ส่วนตัว ☐ 5) รถประจำทาง ☐ 6) อื่น ๆ.....	6. ☐ col 34
7	ท่านได้มีโอกาสไปพักผ่อนหย่อนใจคลายเครียดจากการเรียนมาน้อยเพียงใด ☐ 1) สัปดาห์ละครั้ง ☐ 2) 2 สัปดาห์ครั้ง ☐ 3) 3 สัปดาห์ครั้ง ☐ 4) เดือนละครั้ง ☐ 5) อื่น ๆ.....	7. ☐ col 35
8	สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่ท่านมักไปเป็นประจำคือที่ใด ☐ 1) โรงภาพยนตร์ ☐ 2) ห้างสรรพสินค้า ☐ 3) ห้องอาหาร+คาราโอเกะ ☐ 4) สวนสาธารณะ ☐ 5) วัด+สถานปฏิบัติธรรม ☐ 6) อื่น ๆ.....	8. ☐ col 36
9	เมื่อมีเวลาว่างบ้าง ท่านมักจะชอบทำกิจกรรมอะไรเป็นพิเศษ ☐ 1) ไปวัด ☐ 2) ดูหนัง/ฟังเพลง ☐ 3) ซือบ้าง ☐ 4) เล่นกีฬา ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	9. ☐ col 37
10	เครื่องมือสื่อสารที่ท่านมี คือ ☐ 1) ไม่มี ☐ 2) เพจเจอร์ ☐ 3) โทรศัพท์มือถือ ☐ 4) พีซีที ☐ 5) อื่น ๆ.....	10. ☐ col 38
11	ในการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภค ท่านเลือกซื้อโดยคำนึงถึงสิ่งใดเป็นลำดับแรก ☐ 1) ยี่ห้อ ☐ 2) คุณภาพ ☐ 3) ความจำเป็น ☐ 4) วงเงิน	11. ☐ col 39
12	เมื่อมีเงินใช้จ่ายรายเดือนเหลือบ้างท่านมักจะใช้เงินส่วนที่เหลือนี้ทำอะไรเป็นสิ่งแรก ☐ 1) เครื่องสำอางค์/เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ☐ 2) หนังสือ ตำราเรียน ☐ 3) โรงภาพยนตร์ ☐ 4) จัดกิจกรรมสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อน ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	12. ☐ col 40

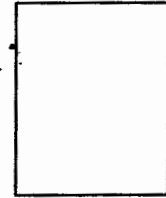
		สำหรับเจ้าหน้าที่
13	เมื่อค่าใช้จ่ายรายเดือนไม่พอใช้ ท่านมักจะแก้ปัญหาโดยวิธีใดแล้วได้ผล ☐ 1) จากทางบ้านเพิ่ม ☐ 2) ยืมจากเพื่อน ☐ 3) ขอจากผู้มีอาชีพให้กู้ ☐ 4) หางานพิเศษทำ ☐ 5) อื่น ๆ ระบุ.....	13. ☐ col 41
14	ในการเรียนของท่าน ท่านมักจะใช้วิธีใดต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุด (ระบุอย่างเดียว) ☐ 1) หาซื้อเอกสาร ตำรามาประกอบ ☐ 2) ถ่ายเอกสารเฉพาะเนื้อหาจากตำราที่จำเป็นต้องใช้ ☐ 3) ยืมหนังสือจากห้องสมุดต่าง ๆ ☐ 4) อื่น ๆ.....	14. ☐ col 42
15	ท่านได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากผู้ปกครอง เดือนละประมาณ..... บาท	15. ☐ ☐ ☐ ☐ col 43-46
16	ท่านเคยทำงานพิเศษเพื่อหารายได้ในระหว่างเรียนด้วยหรือไม่ ☐ 1) ไม่เคย ☐ 2) เคย ระบุงานที่ทำ.....	16. ☐ col 47
17	ขณะนี้ท่านยังทำงานพิเศษเพื่อหารายได้อยู่หรือไม่ ☐ 1) ไม่ได้ทำ ☐ 2) ทำ ระบุงานที่ทำ.....	17. ☐ col 48
18	ท่านมีความต้องการจะขอกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมบ้างหรือไม่ ☐ 1) ต้องการ ☐ 2) ไม่ต้องการ	18. ☐ col 49
19	ท่านเคยยื่นขอกู้ยืมเงินกองทุนกู้ยืมหรือไม่ ☐ 1) ไม่เคย ☐ 2) เคย ผลคือ ☐ 2.1) ได้ ☐ 2.2) ไม่ได้	19. ☐ col 50
20	เคยได้รับเงินทุนอุดหนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาบ้างหรือไม่ ☐ 1) ไม่เคย ☐ 2) เคย (ระบุจาก.....)	20. ☐ col 51
21	ท่านต้องการทุนอุดหนุนการศึกษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เงินกู้ยืมบ้างหรือไม่ ☐ 1) ไม่ต้องการ ☐ 2) ต้องการ	21. ☐ col 52
22		22. ☐ col 53

ภาคผนวก ค

แบบคำขอกฎีม

แบบคำขอกู้ยืมเงิน
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ประจำปีการศึกษา.....
สถาบันการศึกษา.....

โปรดกรอกข้อความด้วยตัวบรรจงหรือพิมพ์

- ชื่อ นาย / นาง / นางสาว วัน / เดือน / ปีเกิด อายุ ปี
สัญชาติ เชื้อชาติ นักเรียน / นักศึกษาระดับ ชั้นปีที่
คณะ สาขา คะแนนเฉลี่ยสะสม
รหัสประจำตัวนักเรียน / นักศึกษา ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี
 - ภูมิลำเนาเดิม
 - ที่อยู่ปัจจุบัน
 - จบการศึกษาชั้นสูงสุด ระดับ สาขา
สถาบันการศึกษา ปีการศึกษา
 - เคยได้รับทุนการศึกษา ปี พ.ศ.
ประเภท จำนวน บาท
 - () เคยกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืม เมื่อปีการศึกษา จำนวน บาท
() ไม่เคยกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - บิดาชื่อ () ถึงแก่กรรม () ยังมีชีวิตอยู่ อายุ ปี
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี
จบการศึกษาชั้นสูงสุด จากสถาบันการศึกษา
อาชีพ () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง
หน้าที่
() ค้าขาย โดยเป็น () เจ้าของร้าน () หาบเร่ () เซาร้าน
ลักษณะสินค้า
() รับจ้าง (ระบุงานให้ชัดเจน)
() เกษตรกร ประเภท
 - โดย () เป็นเจ้าของที่ดิน รวม ไร่
() เซาที่ รวม ไร่
- รายได้ปีละ บาท (หากไม่แน่นอนให้ประมาณการ)
ที่อยู่ปัจจุบัน

8. มารดาข้าพเจ้าชื่อ..... () ถึงแก่กรรม () ยังมีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี
 เลขที่บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี.....
 จบการศึกษาชั้นสูงสุด.....จากสถาบันการศึกษา.....
 อาชีพ () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง.....
 หน้าที่.....
 () ค้าขาย โดยเป็น () เจ้าของร้าน () หาบเร่ () เซ้าร้าน
 ลักษณะสินค้า.....
 () รับจ้าง (ระบุงานให้ชัดเจน).....
 () เกษตรกร ประเภท.....
 โดย () เป็นเจ้าของที่ดิน รวม.....ไร่
 () เซ้าที่ รวม.....ไร่
 รายได้ปีละ.....บาท (หากไม่แน่นอนให้ประมาณการ)
 ที่อยู่ปัจจุบัน.....

9. สถานภาพสมรสของบิดามารดา.....
 () อยู่ด้วยกัน () หย่า () แยกกันอยู่ตามอาชีพ
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

10. พี่น้องร่วมบิดามารดา มี.....คน ชาย.....คน หญิง.....คน ข้าพเจ้าเป็นคนที่.....
 มีพี่น้องกำลังศึกษาอยู่รวม.....คน คือ

คนที่	เพศ	อายุ	ชั้นปีที่	สถาบันการศึกษา

11. พี่น้องที่ประกอบอาชีพแล้วรวม.....คน คือ

คนที่	เพศ	อายุ	วุฒิการศึกษา	สถานที่ทำงาน	รายได้เดือนละ

12. คู่สมรสข้าพเจ้า (ถ้ามี) ชื่อ..... () ถึงแก่กรรม
 () ยังมีชีวิตอยู่-อายุ.....ปี
 เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน..... เลขที่บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี.....
 จบการศึกษาชั้นสูงสุด..... จากสถาบันการศึกษา.....
 อาชีพ () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง.....
 หน้าที่.....
 () ค้าขาย โดยเป็น () เจ้าของร้าน () หาบเร่ () เซ้าร้าน
 ลักษณะสินค้า.....
 () รับจ้าง (ระบุงานให้ชัดเจน).....
 () เกษตรกร ประเภท.....
 โดย () เป็นเจ้าของที่ดิน รวม.....ไร่
 () เซ้าที่ รวม.....ไร่
 รายได้ปีละ..... บาท (หากไม่แน่นอนให้ประมาณการ)
 ที่อยู่ปัจจุบัน.....

13. ข้าพเจ้าได้รับค่าใช้จ่ายเดือนละ..... บาท (นอกเหนือจากค่าเล่าเรียน)
14. ข้าพเจ้าได้รับการอุปการะด้านการเงินจาก.....
 เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน..... เลขที่บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี.....
 มีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้าโดยเป็น.....
15. หากผู้ปกครอง / ผู้อุปการะไม่ใช่ บิดา มารดา หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือคู่สมรสจากผู้ปกครอง / ผู้อุปการะข้าพเจ้าจบ
 การศึกษาชั้นสูงสุด..... จากสถาบันการศึกษา.....
 อาชีพ () รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่ง.....
 หน้าที่.....
 () ค้าขาย โดยเป็น () เจ้าของร้าน () หาบเร่ () เซ้าร้าน
 ลักษณะสินค้า.....
 () รับจ้าง (ระบุงานให้ชัดเจน).....
 () เกษตรกร ประเภท.....
 โดย () เป็นเจ้าของที่ดิน รวม.....ไร่
 () เซ้าที่ รวม.....ไร่
 รายได้ปีละ..... บาท (หากไม่แน่นอนให้ประมาณการ)
 ที่อยู่ปัจจุบัน.....

16. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

รายการ	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	ภาคเรียนที่ 3	รวมทั้งสิ้น
() เป็นค่าบำรุงการศึกษา
() ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษา
() ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพ ระหว่างศึกษา (รวม)
() ค่าที่พัก.....
() ค่าใช้จ่ายส่วนตัว

หากข้าพเจ้าได้รับการพิจารณาให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ข้าพเจ้ามีความประสงค์เบิกจ่ายเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา..... จังหวัด.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความทั้งหมดนี้เป็นความจริง พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว
จำนวน.....รายการ

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ง
พระราชบัญญัติ
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

พระราชบัญญัติ
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑
เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

“ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม” หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะกรรมการทำสัญญาจ้างให้ทำหน้าที่บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมตามมาตรา ๓๘

“นักเรียนหรือนักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาของทางราชการ หรือโรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่กฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาดังกล่าวด้วย

“ผู้กู้ยืมเงิน” หมายความว่า นักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้งกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา”

ให้กองทุนมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างศึกษา

มาตรา ๖ ให้กองทุนอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง

ให้รัฐมนตรีดำเนินการจัดตั้งงบประมาณเพื่อสมทบกองทุนเป็นรายปีตามความจำเป็น

มาตรา ๗ กองทุนมีอำนาจและหน้าที่ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ วรรคสอง อำนาจดังกล่าวให้รวมถึง

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๓) ให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา
- (๔) จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เก็บรักษาหลักฐานและเอกสารเกี่ยวกับการให้กู้ยืมเงิน
- (๕) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๘ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาลหรือเงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามมาตรา ๖ วรรคสอง
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการของกองทุน
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน
- (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดนอกจาก (๑) ถึง (๔) ที่กองทุนได้รับไม่ว่ากรณีใด

มาตรา ๙ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๐ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดอื่น ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และจะจัดตั้งสำนักงานสาขา ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๑๑ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของกองทุน
- (๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน

มาตรา ๑๒ เงินกองทุนอาจนำไปหาดอกผลโดยนำไปฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินอื่นที่เป็นของรัฐ

มาตรา ๑๓ กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณรายรับของกองทุนให้นำเข้าสมทบกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

หมวด ๒

คณะกรรมการและการบริหารกองทุน

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ อธิบดีกรมสรรพากร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง นายกสภาคสมทบบัณฑิตศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยและนายกสภาคสมทบบัณฑิตศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยในจำนวนนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเงินหรือการบัญชี หรือกฎหมายด้านละหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้จัดการเป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ ในกรณีจำเป็น ประธานกรรมการจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกรองประธานกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการทั้งสองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย และควบคุมดูแลกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
 - (๒) ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนและจัดทำรายงานประจำปีเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
 - (๓) ศึกษาวิเคราะห์และประเมินความต้องการการกู้ยืมเงินของนักเรียนหรือนักศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการจัดตั้งงบประมาณเพื่อสมทบกองทุนตามมาตรา ๖ วรรคสอง
 - (๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อโอนเข้าบัญชีจ่ายที่หนึ่ง บัญชีจ่ายที่สอง และบัญชีจ่ายตามมาตรา ๓๔
 - (๕) พิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับการดำเนินการและการบริหารงานของกองทุน
 - (๖) กำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบและสอบบัญชีภายใน และข้อบังคับอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการและบริหารงานของกองทุน
 - (๗) กำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ และเงื่อนไข เกี่ยวกับกรให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงิน และการชำระคืนเงินกู้ยืม
 - (๘) ให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจากกองทุน
 - (๙) ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของกองทุนและคุณค่าของกองทุน
 - (๑๐) ดำเนินการคัดเลือกและทำสัญญาจ้างหรือมีมติเลิกจ้างผู้จัดการและผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม
 - (๑๑) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- คณะกรรมการอาจมอบอำนาจของคณะกรรมการตาม (๒) (๓) (๘) (๙) และ (๑๑) เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้ผู้จัดการหรือผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมหรือบุคคลอื่นใดเพื่อกระทำการแทนคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๙ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้ประธานกรรมการเป็นผู้แทนของกองทุน แต่ประธานกรรมการจะมอบอำนาจเป็นหนังสือให้บุคคลใดทำนิติกรรมรวมตลอดทั้ง การดำเนินคดีหรือการบังคับคดีแทนก็ได้

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควร

ในการประชุมของคณะอนุกรรมการ ถ้าประธานอนุกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ให้นำมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการประชุมและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้กองทุนจ้างผู้จัดการคนหนึ่ง ทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของกองทุน
- (๒) ติดต่อประสานงานระหว่างคณะกรรมการและผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม
- (๓) ติดตามดูแลการปฏิบัติงานของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมเพื่อรายงานให้คณะกรรมการทราบตามที่คณะกรรมการกำหนด
- (๔) ควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับ
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือประธานกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

มาตรา ๒๒ ผู้จัดการต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารและการจัดการทั้งหมด มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา
- (๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๗) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- (๘) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษากรรมการหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง
- (๙) ไม่เป็นผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท หรือองค์กรอื่นใด
- (๑๐) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม
- (๑๑) ไม่เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทที่ได้รับการจ้างเป็นผู้บริหารและจัดการ เงินให้กู้ยืมตามมาตรา ๓๗ หรือในบริษัทอื่นใดที่เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว

สัญญาจ้างผู้จัดการให้กำหนดคราวละสี่ปี แต่คณะกรรมการจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้

ให้ผู้จัดการได้รับค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ วิธีการคัดเลือกผู้จัดการ และสัญญาจ้างผู้จัดการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในสัญญาจ้างให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และเงื่อนไขในการทดลองปฏิบัติงานหรือการทำงานของผู้จัดการไว้ด้วย

มาตรา ๒๔ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้าง ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้าง

มาตรา ๒๕ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๑ ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้ตัวแทน หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ เมื่อตำแหน่งผู้จัดการว่างลง และยังไม่มีการจ้างผู้จัดการคนใหม่ หรือในกรณีที่ผู้จัดการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของกองทุนคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนผู้จัดการ

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้จัดการ

มาตรา ๒๗ เพื่อจัดระบบควบคุมเงินของกองทุน ให้กองทุนจัดให้มีบัญชีดังต่อไปนี้

- (๑) บัญชีรับ เพื่อรับเงินทั้งปวงของกองทุน
- (๒) บัญชีจ่ายที่หนึ่ง เพื่อจ่ายเงินกู้ยืมแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียนสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัย
- (๓) บัญชีจ่ายที่สอง เพื่อจ่ายเงินกู้ยืมแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือ สถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย
- (๔) บัญชีจ่ายบริหารกองทุน เพื่อจ่ายเงินที่ใช้ในการดำเนินการของกองทุน

มาตรา ๒๘ บรรดาเงินทั้งปวงที่กองทุนได้รับ ให้ส่งเข้าบัญชีรับตามกำหนดเวลา และตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยไม่หักไว้เพื่อการใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๒๙ การส่งจ่ายเงินจากบัญชีรับให้เป็นอำนาจของประธานกรรมการ หรือรองประธานกรรมการ ซึ่งประธานกรรมการมอบหมาย และให้กระทำได้แต่เฉพาะเพื่อโอนเข้าบัญชีจ่ายที่หนึ่ง บัญชีจ่ายที่สอง บัญชีจ่ายบริหารกองทุน และบัญชีจ่ายตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานอนุกรรมการ อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้จัดการเลขาธิการคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้ช่วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปลัดกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายคนหนึ่งเป็นอนุกรรมการและเลขาธิการ และผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ

ในกรณีจำเป็น ประธานอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๑ ให้คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่งมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๑๔
- (๒) กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียน หรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) กำกับดูแลและติดตามการปฏิบัติงานของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัญชีจ่ายที่หนึ่ง
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สอง ประกอบด้วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน อนุกรรมการ ผู้แทนจากโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสี่คน ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้จัดการ เลขานุการ คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมายคนหนึ่งเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีจำเป็น ประธานอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สองจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๑ ให้คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สองมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๑๔
- (๒) กำกับดูแลการให้กู้ยืมเงินแก่นักเรียนหรือนักศึกษาในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการ
- (๓) กำกับดูแลและติดตามการปฏิบัติงานของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัญชีจ่ายที่สอง
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีบัญชีจ่ายเพื่อจ่ายเงินกู้ยืมแก่นักเรียนหรือนักศึกษาเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ ได้

เมื่อคณะกรรมการกำหนดให้มีบัญชีจ่ายตามวรรคที่หนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับบัญชีจ่ายดังกล่าว โดยให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคสอง ให้คำนึงบุคคลที่เกี่ยวข้องของทำนองเดียวกับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ การประชุมคณะอนุกรรมการการบัญชีจ่ายที่หนึ่ง คณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายที่สองหรือคณะอนุกรรมการบัญชีจ่ายตามมาตรา ๓๔ให้นำมาตรา ๒๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ
 อนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และอนุกรรมการซึ่งมิใช่อนุกรรมการโดย
 ตำแหน่งหรือผู้แทนโดยตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการ ประธาน
 อนุกรรมการ อนุกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ได้รับเบี้ย
 ประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

การจัดการเงินให้กู้ยืม

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการจ้างบุคคลเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม
 หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการในการคัดเลือก รวมตลอดทั้งคุณสมบัติของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม
 ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ นอกจากหน้าที่และความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างแล้ว ผู้บริหารและจัดการเงิน
 ให้กู้ยืมมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบถึงนโยบาย ระเบียบ วิธีการในการกู้ยืมเงิน
- (๒) แนะนำและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนหรือนักศึกษา และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องในการดำเนิน
 การกู้ยืมเงิน
- (๓) เบิกจ่ายเงินกู้และดำเนินการจัดส่งเงินให้แก่ผู้กู้ยืม รวมตลอดทั้งเก็บรักษาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) แจ้งจำนวนหนี้และสถานะของหนี้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
- (๕) รับชำระหนี้เงินกู้ ติดตามทวงถาม และดำเนินคดีเพื่อบังคับชำระหนี้เงินกู้
- (๖) จัดทำรายงานการดำเนินการให้กู้ยืมเงินเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๙ สัญญาจ้างผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืม ให้มีอายุการจ้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างแต่
 ต้องไม่เกินคราวละสิบปี

ในกรณีที่ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมประสงค์จะต่ออายุสัญญาจ้างต้องแจ้งล่วงหน้า และทำความเข้าใจ
 กับคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามปีก่อนสัญญาสิ้นอายุ เว้นแต่คณะกรรมการจะผ่อนผันให้แจ้งหลังจากนั้น
 การต่ออายุสัญญาจ้างอาจทำได้ตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

มาตรา ๔๐ ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมต้องปฏิบัติหน้าที่และตรวจสอบดูแลการให้กู้ยืมเงินให้ถูกต้อง
 ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ข้อบังคับ มติ และคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๑ ในกรณีผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมบริหารหรือจัดการกองทุนหรือปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่กองทุน คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๔ แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแก้ไข หรือระงับ การกระทำที่อาจเป็นการเสียหายนั้นได้ และผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมต้องดำเนินการตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมไม่ได้ดำเนินการแก้ไขหรือดำเนินการตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการมีอำนาจบอกเลิกสัญญาจ้างได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ไม่ว่า สัญญาจ้างจะกำหนดไว้เป็นประการอื่นหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๔๒ ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมอาจบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดอายุสัญญาจ้างได้ แต่ไม่ว่ากรณีใดต้องแจ้งเป็นหนังสือล่วงหน้าต่อประธานกรรมการไม่น้อยกว่าสามปี เว้นแต่คณะกรรมการจะผ่อนผันให้แจ้งหลังจากนั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่ต่อสัญญาจ้างหรือมีการบอกเลิกสัญญาจ้าง ตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ หรือมีกรณีจำเป็นอื่นใด คณะกรรมการอาจคัดเลือกและทำสัญญาจ้างบุคคลใดเป็นการชั่วคราว เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมได้

หมวด ๔

การให้กู้ยืมเงินและการชำระหนี้

มาตรา ๔๔ ก่อนสิ้นปีการศึกษาของแต่ละปี ให้คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีประกาศ กำหนดขอบเขตการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา รวมตลอดทั้งประเภทวิชา และโรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษา ระดับชั้นการศึกษา และหลักสูตรที่จะให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้เผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วไป และให้ส่งให้โรงเรียน สถานศึกษาและสถาบันการศึกษาที่นักเรียนหรือนักศึกษามีสิทธิหรือกู้ยืมเงิน พร้อมทั้งระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องด้วย

ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน สถานศึกษา และสถาบันการศึกษาที่ได้รับประกาศตามวรรคสองปิดประกาศ และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องไว้ในที่ที่เห็นได้ทั่วไปในโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาดังกล่าว

มาตรา ๔๕ นักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งมีสิทธิของกู้ยืมเงินจากกองทุนต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้มิใช่สัญชาติไทย
- (๒) เป็นผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) มีคุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การกำหนดตาม (๒) และ (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อนจึงจะมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔๖ นักเรียนหรือนักศึกษาผู้ใดประสงค์จะกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ให้ยื่นคำขอตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดต่อผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ณ โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ หรือที่ประสงค์จะเข้าศึกษาแล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นได้ทุกวันในเวลาทำการของโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้บุคคลซึ่งรับผิดชอบหรือเป็นผู้แทนโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาคือผู้อนุมัติการให้กู้ยืมเงินและลงนามในสัญญากู้ยืมเงินแทนคณะกรรมการก็ได้

การมอบอำนาจดังกล่าวจะทำได้เป็นประกาศเป็นการทั่วไปหรือทำใบมอบอำนาจเป็นการเฉพาะรายก็ได้ และคณะกรรมการจะเพิกถอนการมอบอำนาจนั้นเมื่อใดก็ได้ แต่การเพิกถอนดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อคำอนุมัติหรือสัญญาที่ผู้รับมอบอำนาจได้ทำไปแล้วเว้นแต่เป็นกรณีที่กระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๘ สัญญากู้ยืมเงินให้ทำเป็นรายปี หรือระยะเวลาที่สั้นหรือยาวกว่านี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในการทำสัญญากู้ยืมเงิน คณะกรรมการจะกำหนดให้มีผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ด้วยก็ได้ แต่จะกำหนดจนเป็นอุปสรรคต่อผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ในอันที่จะกู้ยืมเงินไม่ได้

มาตรา ๔๙ บรรดาเงินที่กู้ยืมเพื่อจ่ายให้แก่โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษา ให้ผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืมเบิกจ่ายให้แก่โรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษานั้นโดยตรง และให้ถือว่าเงินที่จ่ายดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเงินกู้ยืมที่ผู้กู้ยืมต้องชำระคืน

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดจากเงินที่กู้ยืมในระหว่างที่ผู้กู้ยืมยังศึกษาอยู่

มาตรา ๕๑ ให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียน สถานศึกษา และสถาบันการศึกษาที่ผู้กู้ยืมเงินศึกษาให้ผู้บริหาร และจัดการเงินให้กู้ยืมทราบบทุกสิ้นปีการศึกษา และเมื่อผู้กู้ยืมเงินพ้นสภาพการเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาไปแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้แจ้งให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นสภาพดังกล่าว

ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่หรือการย้ายโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาและการจบการศึกษาให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงหรือจบการศึกษา

ในกรณีที่การย้ายโรงเรียน สถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษามีผลให้ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มขึ้นหรือลดลง คณะกรรมการจะอนุมัติหรือสั่งให้เพิ่มหรือลดเงินกู้ยืมตามที่เห็นสมควรก็ได้

หมวด ๕

การนํ้าเงินส่งกองทุน

มาตรา ๕๒ เมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลาสองปี ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบของคณะกรรมการ

คณะกรรมการจะกำหนดไว้ในระเบียบให้เริ่มคิดดอกเบี้ย หรือประโยชน์อื่นใดนับแต่เวลาใดภายหลังที่จบการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วก็ได้แต่อัตราดอกเบี้ยหรือประโยชน์อื่นใดที่คิดต้องไม่เกินอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสิน และห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยทบต้น

ในกรณีจำเป็นที่เห็นสมควร คณะกรรมการจะผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้ตามระยะเวลาที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หรือชะลอการชำระหนี้เป็นการชั่วคราว หรือลดหย่อนหนี้ให้ตาม que ผู้กู้ยืมเงินร้องขอเป็นราย ๆ หรือเป็นการทั่วไปก็ได้

ในกรณีผู้กู้ยืมเงินไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้คืนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันตามวรรคสาม คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้กู้ยืมเงินต้องเสียเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนก็ได้

มาตรา ๕๓ เมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษาและเข้าทำงานในสถานที่ใด ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งที่อยู่และสถานที่ทำงานนั้นพร้อมทั้งจำนวนเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มทำงาน

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมที่จะติดตามและประสานกับผู้กู้ยืมเงินเพื่อการชำระเงินที่กู้ยืมคืน ในการนี้จะขอความร่วมมือจากนายจ้างให้ช่วยหักเงินเดือนหรือค่าจ้างและนำส่งผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมด้วยก็ได้

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนงานหรือสถานที่ทำงาน หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเงินเดือนหรือค่าจ้าง ผู้กู้ยืมเงินต้องแจ้งให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบภายในสามสิบวัน

มาตรา ๕๔ ผู้กู้ยืมเงินจะชำระเงินที่กู้คืนก่อนกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๒ หรือบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมทราบ และในกรณีบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินให้ส่งเงินกู้ยืมที่ส่งเงินกู้ยืมที่ได้รับไปแล้วคืนภายในสามสิบวัน หรือภายในกำหนดเวลาที่ทำความตกลงกับผู้บริหารและจัดการเงินให้กู้ยืมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๕ ในกรณีดังต่อไปนี้ กองทุนอาจบอกเลิกสัญญาผู้กู้ยืมเงินและเรียกเงินกู้ยืมที่ผู้กู้ยืมเงินที่ได้รับไปแล้วคืนทั้งหมดได้

(๑) เมื่อปรากฏในภายหลังว่าผู้กู้ยืมไม่มีสิทธิกู้ยืมเงิน หรือได้มีการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ

(๒) ผู้กู้ยืมไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้กับกองทุน

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินถึงแก่ความตาย ให้หนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินเป็นอันระงับไป

ในกรณีที่ผู้กู้ยืมเงินพิการหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบกรงานได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาระงับการเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญาผู้กู้ยืมเงินได้

หมวด ๖

การเงินและการบัญชี

มาตรา ๕๗ ให้กองทุนยื่นรายงานแสดงผลการดำเนินการต่อรัฐมนตรีเป็นไตรมาสภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุดแต่ละไตรมาส

มาตรา ๕๘ ให้กองทุนจัดทำงานการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ปีบัญชีของกองทุนให้ถือตามปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้กองทุนโฆษณารายงานประจำปีทีล้นไป โดยแสดงงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ล่วงมา ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของกองทุน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๐ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้แล้ว ให้โอนเงินงบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๙ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาทางการศึกษา โดยการหาทางแก้ไข ปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นให้แก่นักเรียน นักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และด้วยการสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชน เพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๐

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
ว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
พ.ศ. 2539**

โดยที่ได้มีการจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้อยู่ในวัยศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการศึกษาสูงขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ กระทรวงการคลังซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบกองทุนดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติไว้ ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2539 เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดในระเบียบดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้บังคับใช้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"กองทุน" หมายถึง กองทุนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่หนึ่ง ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2539

"สถาบันการศึกษา" หมายความว่า โรงเรียน สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษาที่อยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ หรืออยู่ในสังกัด ควบคุม หรือกำกับดูแลของกระทรวงหรือส่วนราชการอื่นที่ไม่ใช่ทบวงมหาวิทยาลัย

"ผู้บริหาร" หมายความว่า หัวหน้าสถาบันการศึกษา

"นักเรียนหรือนักศึกษา" หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาด้วย

"ผู้กู้ยืมเงิน" หมายถึง นักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุน

ข้อ 4 เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ให้คณะกรรมการพิจารณาจัดสรรวงเงินกู้ยืมแก่สถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นอย่างทั่วถึง

การพิจารณาจัดสรรวงเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะบุคคลหรือคณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัด ดำเนินการแทนได้

ข้อ 5 การพิจารณาจัดสรรวงเงินกู้ยืมให้สถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

(1) จำนวนนักเรียนหรือนักศึกษา ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสายสามัญและสายอาชีพจนถึงระดับปริญญาตรี ในกรุงเทพมหานครและในแต่ละจังหวัด โดยจะได้รับการจัดสรรวงเงินมากน้อยตามสัดส่วน

(2) ความยากจนของประชาชน ท้องที่ใดมีความยากจนมากจะได้รับการจัดสรรวงเงินเพิ่มขึ้น

(3) นโยบายพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการในการช่วยเหลือนักเรียนหรือนักศึกษา

ข้อ 6 ให้สถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาประกอบด้วยผู้บริหาร เป็นประธานกรรมการ ครูหรืออาจารย์ในสถาบันศึกษานั้น 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น 2 คน เป็นกรรมการ ครูหรืออาจารย์แนะแนวหรือทำหน้าที่ที่ปรึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 7 ให้คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาตามข้อ 6 มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาคัดเลือกนักเรียนหรือนักศึกษาที่ขอกู้เงินเพื่อการศึกษา ตามจำนวนวงเงินที่ได้รับการจัดสรร

(2) กำกับดูแลการดำเนินการของสถาบันการศึกษาตามข้อ 9

(3) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะอนุกรรมการมอบหมาย

ข้อ 8 การพิจารณาคัดเลือกนักเรียนหรือนักศึกษา มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

(1) เป็นผู้ที่ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในปีการศึกษาที่ผ่านมายกเว้นผู้ที่ขอกู้ยืมเงินในปีแรก

(2) ความยากจนของนักเรียนหรือนักศึกษาพิจารณาจากรายได้ของครอบครัว

(3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ให้พิจารณาถึงภูมิฐานะของนักเรียนหรือนักศึกษาในเขตการศึกษานั้นประกอบด้วย

(4) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ให้พิจารณาถึงสาขาขาดแคลนด้วย

(5) ข้อมูลอื่นที่คณะกรรมการพิจารณาให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ตามข้อ 6 พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ 9 ให้สถาบันศึกษามีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบคุณสมบัติและหลักฐานการขอกู้ รวมทั้งแจ้งผลการคัดเลือกให้ผู้กู้ยืมเงินทราบ

(2) รายงานผลคัดเลือกนักเรียนหรือนักศึกษาให้คณะอนุกรรมการ และธนาคาร กรุงไทยจำกัด (มหาชน) ทราบ

(3) จัดทำสัญญากู้ยืมเงินและหนังสือสัญญาค้ำประกัน รวมทั้งส่งเอกสารดังกล่าวไปให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

(4) จัดทำและเก็บเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและติดตามผลการกู้ยืมเงิน

(5) แจ้งผลการศึกษาให้สำนักงานกองทุนทราบทุกสิ้นปีการศึกษา

ข้อ 10 นักเรียนหรือนักศึกษา ผู้มีสิทธิขอกู้ยืมเงินต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาและเงื่อนไขอื่นใดที่กำหนดโดยคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

(2) มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ 11 การจัดสรรเงินเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหลักสูตรและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการเรียน ให้เป็นไปตามตารางงบประมาณการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อปีที่แนบท้ายระเบียบนี้ และการจัดสรรเงินในแต่ละรายการต้องไม่เกินวงเงินที่กำหนดไว้ในแต่ละหมวด

ข้อ 12 ให้สถาบันการศึกษาเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เรียกว่า "บัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ... (ระบุชื่อสถานศึกษา)..."

ข้อ 13 ให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้กู้ยืมเงินเปิดบัญชีส่วนตัวที่ ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) เรียกว่า "บัญชีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ..."

ข้อ 14 แบบคำขอกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

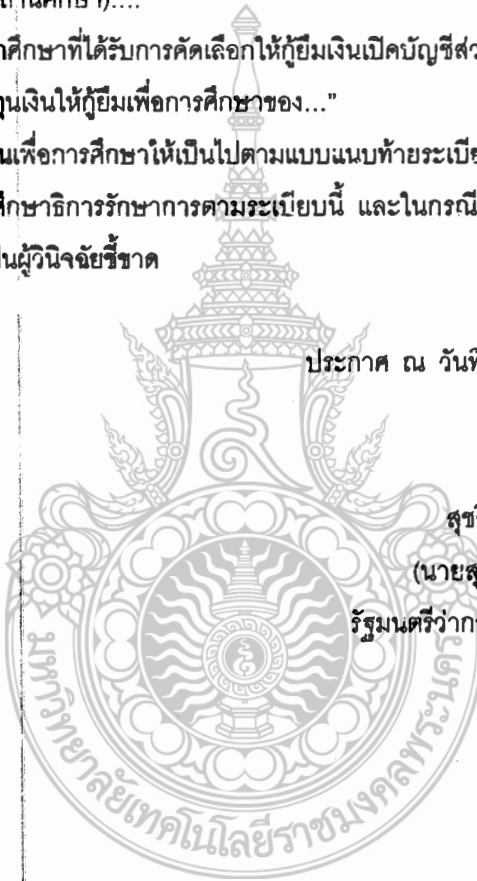
ข้อ 15 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และในกรณีไม่อาจปฏิบัติตามข้อกำหนดในระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2539

สุชวิธ รังสิตพล

(นายสุชวิธ รังสิตพล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

**ระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
ว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน ฯ
พ.ศ. 2539**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนเงิน ระยะเวลาชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

อาศัยอำนาจตามข้อ 14 และข้อ 29 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการชำระเงินกู้ยืมคืนกองทุน พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้บังคับใช้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

"ผู้กู้ยืมเงิน" หมายความว่า นักเรียนหรือนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ข้อ 4 ให้ผู้กู้ยืมเงินมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมพร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อปี คืนให้กับกองทุนภายหลังจากวันที่ได้รับอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา หรือมีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักเรียน นักศึกษาแล้ว 2 ปี

การคิดดอกเบี้ยให้เริ่มคิดตั้งแต่วันที่เริ่มชำระหนี้

ข้อ 5 ให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้เงินกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยคืนให้กับกองทุนให้เสร็จสิ้น ภายในระยะเวลา 15 ปี นับแต่วันที่ต้องเริ่มชำระหนี้

ข้อ 6 ให้ผู้กู้ยืมเงินนำเงินส่งกองทุนเป็นรายปี ตามจำนวนที่ต้องชำระในแต่ละปีไม่น้อยกว่าอัตราดังนี้

ปีที่ชำระ	ร้อยละของเงินต้น ที่ต้องชำระ	ปีที่ชำระ	ร้อยละของเงินต้น ที่ต้องชำระ
ปีที่ 1	1.5	ปีที่ 9	7.0
ปีที่ 2	2.5	ปีที่ 10	8.0
ปีที่ 3	3.0	ปีที่ 11	9.0
ปีที่ 4	3.5	ปีที่ 12	10.0
ปีที่ 5	4.0	ปีที่ 13	11.0
ปีที่ 6	4.5	ปีที่ 14	12.0
ปีที่ 7	5.0	ปีที่ 15	13.0
ปีที่ 8	6.0		

ในกรณีที่ทำเป็นที่เห็นสมควร คณะกรรมการจะผ่อนผันให้ผู้กู้ยืมเงินชำระหนี้ตามระยะที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในวรรคแรก หรือลดการชำระหนี้เป็นการชั่วคราวตามที่ผู้กู้ยืมเงินเป็นราย ๆ หรือเป็นการทั่วไปก็ได้

ในกรณีที่ผู้ยืมเงินไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้คืนในภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้รับ
อนุญาตให้ผ่อนผันตามวรรคสอง คณะกรรมการจะกำหนดให้ผู้ยืมเงินต้องเสียเงินไม่เกินร้อยละ 1.5 ต่อเดือนก็ได้

ข้อ 7 วิธีการนำเงินส่งกองทุน ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 8 ให้ประธานกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รักษาการตอระเบียบ

ประกาศ ณ วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2539

จตุมงคล ไสณกุล
(นายจตุมงคล ไสณกุล)

ปลัดกระทรวงการคลัง

(ประธานกรรมการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา)

ขอบเขตการให้กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา 2542
ที่กระทรวงการคลังกำหนด

หน่วย : บาท

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่อง กับการศึกษา	ค่าครองชีพ		รวมค่าใช้จ่าย
			ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1.มัธยมศึกษา ตอนปลาย	10,440	3,000	18,000	24,000	55,440
2.อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	16,500	4,000	18,000	24,000	62,500
2.2 ปวท./ปวส.	20,240	4,000	18,000	28,000	70,240
3.ปริญญาตรี	46,000	6,000	18,000	30,000	100,000

หมายเหตุ

1. วงเงินเดิมกำหนดพื้นที่ วงเงินใหม่ไม่กำหนดเป็นพื้นที่ (ใช้วงเงินเดียว)
2. ระดับอนุปริญญา ให้ใช้วงเงินเดียวกับ ระดับ ปวท., ปวส.
3. วงเงินนี้ให้กับนักเรียน นักศึกษาดังนี้
 - 3.1 สำหรับผู้กู้รายเก่าที่กู้ต่อเนื่องปี 2539 ของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
 - 3.2 สำหรับผู้กู้รายเก่าที่กู้ต่อเนื่องปี 2539 - 2541 และผู้กู้รายใหม่ ปี 2542 ของสถานศึกษาออกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ขอบเขตการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ปีการศึกษา 2542

ในส่วนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

หน่วย : บาท

ระดับการศึกษา	ค่าเล่าเรียน	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่อง กับการศึกษา	ค่าครองชีพ		รวมค่าใช้จ่าย
			ค่าที่พัก	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	
1.มัธยมศึกษา ตอนปลาย	8,000			12,000	20,000
2.อาชีวศึกษา					
2.1 ปวช.	12,000	4,000	12,000	12,000	40,000
2.2 ปวท./ปวส.	18,000	4,000	12,000	24,000	58,000
3.ปริญญาตรี					
3.1 ราชภัฏ	18,000	6,000	12,000	24,000	60,000
3.2 ราชมงคล	18,000	6,000	12,000	24,000	60,000

หมายเหตุ

1. ระดับอนุปริญญา ให้ใช้วงเงินเดียวกับ ระดับ ปวท., ปวส.
2. วงเงินนี้ใช้กับนักเรียน นักศึกษา ของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.1 สำหรับผู้กู้รายเก่าที่กู้ต่อเนื่อง ปี 2540, 2541
 - 2.2 สำหรับผู้กู้รายใหม่ ปี 2542

